N:r 7. ÅRG. 36. 10 APRIL 1931. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

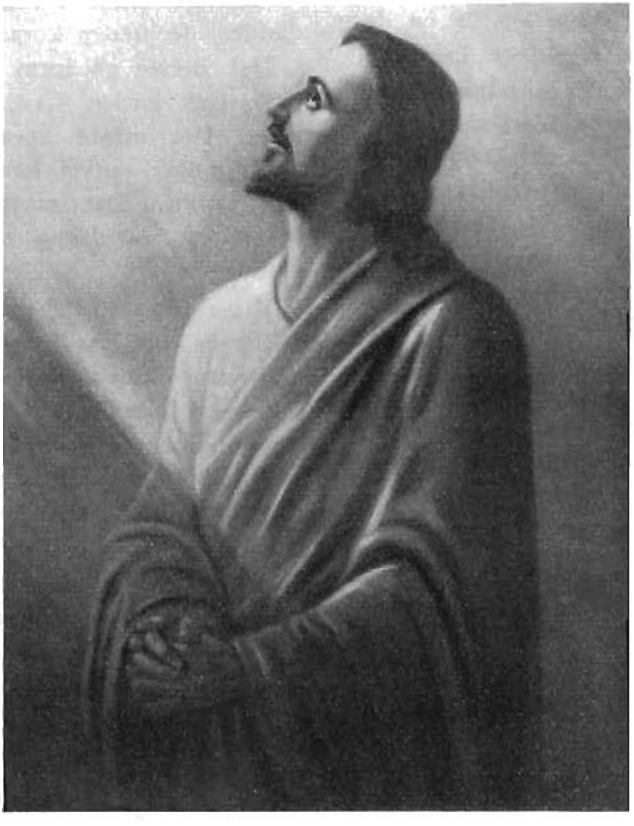

»Icke för dessa allenast beder jag, utan ock för dem, som genom deras ord komma till tro på mig.»
Joh. 17:20.

PASSION OCH MISSION.

Han skall bliva överlämnad åt hedningarna och bliva begabbad och skymfad och bespottad, och de skola gissla Honom och döda Honom. Luk. 18: 32, 33.

Det finnes ett djupt samband mellan passion och mission.

Missionens Herre själv måste mycket lida.

Den lidande Frälsaren är passionstidens medelpunkt. Han är ock missionens A och O. Han är dess grund och grundläggare, dess drivkraft, Herre och mål.

Hela missionshistorien är en Jesu lidandes frukt. Om icke Jesus hade lidit, så hade aldrig någon mission kommit till stånd. Men såsom korsfäst har Han blivit missionens begynnare och fullbordare. Såsom smärtornas man drager han hednafolken till sig. Han är missionens underbara dragnings- och samlingskraft. Evangelium om Hans lidande är missionens oförgängliga och oövervinnliga segerkraft.

I samma mån som Kristus såsom korsfäst predikas för hedningarna i bön och tro, i Andens och kraftens bevisning, i samma mån går missionens verk framåt. Det kan då aldrig bli förgäves.

Detta visar, trots skröplighet, brödraförsamlingens mission.

I samma mån som missionärernas och hemförsamlingens basuner rörande den lidande Frälsaren giva ett ovisst eller rent av falskt ljud, i samma mån går missionsverket tillbaka. Missionens livsblod bortflyter. Det tynar av och dör.

Detta visar oss t. ex. den gamla tamulmissionens senare historia.

Såsom korsfäst har Jesus ock blivit missionens mål. »Genom sitt kärleksoffer på korset har han erhållit rättighet till alla jordens folk.» Att främja Hans ära, att samla folken in i Hans rike såsom lön för Hans smärtor, se där missionens mål! Icke kulturell bildning, nej, omvändelse till Jesus, som var korsfäst, är detta mål.

Det är ett djupt samband mellan passion och mission.

Missionsverket måste ock in i lidandet, in under korsets regemente.

Det måste gå fram i förnedringsdräkt på jorden liksom dess Herre själv. Det måste bära Hans förakt och smälek, utstå hans bespottelse, och skymf. Det måste lida förtal, motstånd, fiendskap och förföljelse såsom Han.

Vissa tider äro för missionsverket tydligare och svårare passionstider än andra. Men aldrig saknar det sitt lidande. Lidandet är alltid det äkta missionsverkets insegel. Vore det ett sådant verk utan lidande, så vore det oäkta och icke fött ovanefter.

Lidandet är saltet, som bevarar verket från förruttnelse. Lidandet är luttringselden, som rensar och fejar, men ock stärker och härdar.

Det är ett djupt samband mellan passion och mission.

Missionens tjänare och vänner måste dela lidandet med sin Herre och Hans verk.

Han tränger allt djupare in i Hans lidandes gemenskap, in i Hans lidan-

de kärlek, in i Hans sår, in i Hans blodiga försoning.

Han inövas under sitt lidande allt mer i trohet mot missionens Herre. Han inövas att allt trognare umgås med honom i ordet, i bönen, i den Heliga Nattvarden. Han inövas att allt trognare mottaga av Honom: av Hans förlåtelse, Hans frid, Hans kraft och all annan Hans mångfaldiga nåd. Han inövas ock att allt beredvilligare, påpassligare och gladare skifta ut av sin Herres rikedom.

L. M. Engström.

(Ur Missionstidning för Finland.)

Bör missionsverksamhet utövas under denna tid?*

Under de allra senaste åren har man på flera orter lagt märke till ett stillestånd i missionsverksamheten. Den materialism och njutningslystnad, det vinstbegär och överflöd, som efter världskriget bemäktigat sig Europas och Amerikas nationer, har även kommit många kristna att bli likgiltiga för all kärleksverksamhet. Under de senaste åren har offervilligheten överallt avtagit: mindre medel har influtit för missionen och färre personer ha ägnat sig åt missionskallet. Och samtidigt har hos de icke-kristna folken vaknat ett kraftigt motstånd mot de europeiska staternas själviska diplomati, vilket även medfört genträvighet mot den genom västerlandets förmedling införda kristendomen. Isynnerhet är detta förhållandet i det största missionslandet, i Kina, där den väckta nationalkänslan i snart 10 år allt häftigare börjat sätta sig till motvärn mot kristendomen, isynnerhet mot ungdomens undervisning i kristendom. Sålunda uppställde man fordran, att i alla av missionen underhållna skolor skulle föreståndaren vara kines eller religionsundervisningen frivillig. Senare utgavs en förordning, att under de nio första skolåren skulle icke religionsundervisning få meddelas ens åt de elever som det önskade. Ja, man förbjöd alla andaktsstunder inom skollokalen, alla religiösa bilder på väggarna och alla religiösa böcker i skolbiblioteken. Med stöd härav har man försökt att omöjliggöra missionens blomstrande skolverksamhet, medelst vilken 1/4 miljon barn meddelades undervisning.

Och jämsides med detta medvetna motstånd mot kristendomen ha dessutom hämmande inverkat inbördeskrigen och de rasande kommunistskarorna. På våren år 1927 måste tusentals missionärer fly från sina missionsstationer, och långt ifrån alla ha ännu icke kunnat återvända. En ny kommunistisk framstöt år 1930 har åter åstadkommit avbräck i evangeliiförkunnelsen, ja den har till och med varit orsaken till att flera missionärer fängslats, och att de månadtal fått försmäkta i rövarnas kulor i väntan på att lösen för dem skulle erläggas, ja, tiotals mord på missionärer ha ägt rum. Senaste vår mördades ju i landskapet Kianghsi även tre finskor, fröknarna Elli Cajander, Edit Ingman och Agnes Hedengren, vilka länge verkat där som missionärer. Och i november voro flera av Finska Missionssällskapets missionärer i en sådan överhängande fara, att man hade allt skäl att frukta, att även de hade råkat i de rasande soldathoparnas våld.

Under dylika omständigheter uppstår lätt även hos en uppriktig missionsvän frågan: »Bör man alls i närvarande tid utöva missionsverksamhet?» Är det icke ett trots, om man under en tid som denna utsänder nya missionärer till Kina?

Härtill svara vi, att Kristi församling icke någonsin kan upphöra att missionera. Församlingen kan icke bliva vid liv utan missionsverksamhet. Ty kristendomens väsen består däri, att Guds kärlek är utgjuten i hjärtat och denna kärlek måste

---

* Denna uppsats, som är skriven särskilt med tanke på missionsvännerna i Finland, innehåller så många även för oss värdefulla påminnelser, att vi tagit oss friheten införa den i vår tidning.

ge sig uttryck i kärlek till själar. Hednamissionen berövar icke de behövande i eget land något. Den har tvärtom varit en sporre, ja ofta en direkt initiativtagare till sjömansmissionen och till inre missonens olika verksamhetsgrenar, såsom en allmogeman i vårt land sade: »Hednamissionen är det jäsämne, som sätter de kristna i gång i det gemensamma arbetet.» Om därför dörrarna tillslutas till något område, så söker denna kärlek nya utlopp enligt Frälsarens ord: »När man förföljer eder i en stad, flyn till en annan.»

Men man bör icke förskräckas för varje motstånd. Man bör icke hålla före, att Kinas nuvarande tillstånd är ett tecken därpå, att arbetet nu bör inställas, utan tvärtom som ett tecken därpå, att för Guds rikes utbredande där nu förefinnas stora möjligheter, eftersom Herrens motståndare djävulen nu är så ivrigt sysselsatt med att släcka Herrens eld och motarbeta evangeliförkunnelse. Många tecken tyda härpå. På många orter ha under senaste tid mäktiga väckelserörelser ägt rum, och åter på andra orter ha enskilda personer vaknat upp till ett djupare andligt liv. Även på Finska Missionssällskapets arbetsfält har, oaktat alla yttre svårigheter, den Helige Andes förnyande verk förmärkts i de kristna, samt däri att hedningarnas hjärtan öppnats för att höra och emottaga ordet.

Och vi äro anbefallda att vara ståndaktiga Jesu Kristi stridsmän, vilka icke låta motgångarna och svårigheterna skrämma oss från att verka Herrens verk, medan dagen är. Om vi också nu icke kunna medelst skolorna leda barnen till Kristus, så ha vi många andra tillfällen att förkunna evangelium även för de unga. Småningom skola väl förhållandena i Kina stadga sig, så att vi — liksom senaste vinter — kunna ostört färdas omkring i landskapet från by till by och från den ena marknadsplatsen till den andra. Herrens ord är icke bundet. Men om vi rädda draga oss tillbaka från krigsfronten, så är det även i det andliga kriget omöjligt att vinna seger. Av denna orsak utsända just nu många missionssällskap nya missionärer till Kina för att lära sig språket, för att de sedan må vara beredda att taga itu med arbetet, då förhållandena i det inre av landet stadgat sig.

Det som även mycket bidragit till att förminska missionsintresset är de unga hednakristna församlingarnas självständighetssträvanden. Mången tror, att då i ett land grundats en kristlig församling och kyrkan räknar några tusental medlemmar, de själva kunna draga försorg om sitt lands evangelisering. De unga, oerfarna infödda ledarna säga till missionärerna såsom fordom Korah, Datan och Abiram: »Varför upphöjen i eder själva över Herrens folk? Giv åt oss de penningmedel ni fått från västerlandet, nog kunna vi eder förutan sköta om vår församlings angelägenheter.»

Dylika röster ha försports, men Gud vare lov, de äro svaga och ha blivit allt färre. Allt tydligare ha de kinesiska, såväl som de japanska kristliga ledarna erkänt huru nödvändiga de utländska missionärerna äro, på samma gång som dessa på allt sätt försöka hos de infödda väcka ansvarskänsla och leda dem till ett självständigt arbete i församlingen. Detta är en helt naturlig sak, ty det förstår envar, att i ett land, där det finnes blott *en* evangelisk kristen på 1,000 icke-kristna, finnes det mer än nog plats för alla Herrens vittnen. Om i någon stad en församling kommer själv ensam tillrätta, så finnes det ett otal andra, där våra missionärer ha mer än nog av arbetet. Och t. ex. i Afrika, där under regelbundna regnår församlingarna själva betala alla infödda lärares löner, ha vi just till följd av församlingarnas tillväxt och utveckling varit tvungna att öka de finska arbetskrafterna, på det att utvecklingen måtte ledas i rätt riktning.

Men, invänder man kanske, den nuvarande ekonomika krisen gör det kanske omöjligt att fortsätta arbetet på samma sätt som förut, innan förhållandena förbättras?

Alla gåvo- och testamentsmedel, som år 1929 i Finland genom olika föreningar inflöto för hednamissionsverksamheten i

Afrika, Kina, Japan och Indien utgjorde tillsammans c. 6,500,000 mk. I sig självt är ju detta ett rätt stort belopp, men blott en försvinnade liten del av det, som i vårt land slösas på överflöd och nöjesliv. I allt för allt utgör det blott 1 mk. 84 p. per innevånare, då missionsutgifterna i de andra nordiska länderna utgöra: i Norge 15: 19, i Danmark 7: 42 och i Sverige 7: 35. Vi stå således i mycket efter dessa. Och det att giva åt Herren har ännu aldrig gjort någon fattig, utan lärt honom att omsorgsfullt förvalta det honom anförtrodda timliga goda.

Missionssällskapens pekuniära svårigheter ha ofta varit stora. Men alltid har dock influtit så mycket, att man rett sig. Då Gud får välsigna sin församling med sin nåds rikedom, då upplåtes Hans folks hjärta och hand för dem, vilka icke ännu äro delaktiga av evangelium.

Således kan man även nu utöva missionsverksamhet. Och det bör göras i större utsträckning och trognare än förut. Hela världen är i ett sjudande tillstånd, både naturen och människovärlden. Den enda fasta tillflykten är urtidens Gud, såsom han uppenbarat sig för oss i sin ende Son Jesus Kristus. Och denna tillflykt står fast i tidens stormar, står fast i livet och döden. Evangelium är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror. Huru skulle vi kunna undanhålla världens folkslag denna underbara sanning?

M. T.

(Ur Missionstidning för Finland.)

Utanför Kinaslottet, Steninge.
Foto. G. Bölling.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Även innevarande år hoppas vi att om Gud så vill få anordna tvenne Bibel- och Ungdomsveckor. Den första av dessa planeras att hållas i *Åhus*, där samling v. G. sker *tisdagen den 23 juni* och mötena sedan pågå *till och med söndagen den 28 juni.*

På *Steninge* hoppas vi få samlas *tisdagen den 21 juli* och mötena där komma sedan v. G. att pågå *t. o. m. den 26 juli.*

Närmare meddelanden komma att inflyta, då förberedelserna tagit fastare former, men redan nu ville vi påminna om dessa möten, inbjuda till dem och begära förbön.

Kinalänkens syförening.

Kinalänkens syförening i Stockholm samlas v. G. torsdagen den 16 april kl. 7 e. m. på *Svenska Missionens i Kina Exp.*, Drottninggatan 55. Även manliga länkar hälsas varmt välkomna!

I allvarstider.

Den skildring, som fortsätter i detta nummer av vår tidning under rubriken »I allvarstider», är en sammanfattning av boken »Is thy God able?». Denna skildrar de erfarenheter, som två missionärer tillhörande Kina Inlandsmissionen fingo göra

under 3 månaders fångenskap hos de röda. Fru Porteous, den ena av missionärerna, är, enligt vad som meddelats oss, född i Sverige, fastän hennes föräldrar emigrerade till Amerika då hon var ett år gammal. Hennes namn som ogift var Forsberg.

Hemkommande missionär.

Enligt mottaget meddelande hoppas fröken *Minnie Nicholson* kunna resa hem till Sverige för att vila med ångaren »Trier», som beräknas avgå från Tientsin den 16 maj och anlända till Genua den 5 juli.

Vi uttala redan nu ett varmt välkommen och tillönska en välsignelserik och god resa.

Ett böneämne.

Fröken Lisa Gustafson, som nyligen hemkommit från Kina, vistas f. n. på Sjö-Gunnarsbo Sanatorium, *Åsunden*. Må såväl hon som fröken Estrid Sjöström, som ej heller är stark, i bön frambäras inför Nådens tron, att de båda om så är Guds vilja må återgivas till arbetet i Kina.

Ny adress.

Adressen till missionärsparet *Oscar* och *Gerda Carlén* är Aspetorpsgatan 3, *Mariestad*. Tel. 595.

I allvarstider.

(Efter »Is thy God able?» av A. B. Lewis.)

II.

Missionärerna föras bort.

Länge fingo de tillfångatagna ej stanna i Yuanchow. Då de fördes bort och voro utanför staden blåstes en signal. Fångarna ställdes upp vid den allmänna begravningsplatsen, bundna tillsammans med rep. Nära intill var en avdelning soldater, till synes färdiga till eld. Så fick man stå en lång stund, hela tiden i väntan på slutet. Missionärernas vittnesbörd är, att Gud även under de förhållandena gav frid och ro. Man hade endast en något nervös känsla, ungefär som om man väntat på att få en tand utdragen eller som om man var orolig för att ej hinna med ett tåg.

Vandringen fortsatte emellertid. Många voro svårigheterna. De blevo genomvåta i strömmar, som passerades, och kläderna blevo sedan ej torra på flera dagar. Herr Porteous blev sjuk och kunde ej äta den kinesiska maten. Man ämnade då taga fru P. med sig och lämna honom kvar, kanske döda honom. Fru P. vägrade emellertid att gå vidare. En soldat gjorde sig då färdig att slå henne, men en annan hindrade honom. De behövde ej skiljas, men herr P. blev under färden så kraftlös, att han vid ett rastställe ej ens kunde hålla koppen, innehållande vatten, med vilket han skulle få stilla sin törst. En soldat måste hålla koppen åt honom. Vid uppbrott från viloplatser gick ofta en man bärande en bila framför dem, såsom skulle de halshuggas. Vid åtminstone ett tillfälle sade man till dem: »Utländska djävlar! Vi stanna här i dag och i morgon. Om lösen för Eder ej är betald i morgon kväll, skolen I dödas.» — Och ändå voro de genom Guds nåd vid gott mod. De påminde varandra om Guds löften, predikade för soldaterna och sjöngo ofta:

»Det finns en port som öppen står
till Kristi nåderike,
och från hans kors ett budskap går
om kärlek utan like.
O, djup av nåd, min Gud, hos dig,
att porten öppen står för mig, för mig,
för mig
står öppen ock för mig.»

Det var som om pärleporten stått öppen, och som om härligheten därinnanför kastat sin strålglans på vägen, som de hade att vandra.

Räddningsförsök.

Budskapet om tillfångatagandet hade spritt sig över stora delar av världen, och många bådo till Gud om befrielse. De som kunde arbeta för detta mål gjorde så med iver. Särskilt var det tre kristna kineser, som i detta arbete visade synnerligen uthålligt och berömvärt hjältemod. Kina Inlandsmissionen kunde ej betala de 60,000 dollars, vilka begärdes såsom lösen. De härför erforderliga medlen saknades, och även om de kunnat insamlas,

hade det utan tvivel varit långt ifrån välbetänkt att betala ut dem. I så fall skulle ju de övriga missionärernas fara bli så mycket större, ty om en så stor summa utbetalades för dessa, skulle säkerligen andra snart tagas och begäret efter höga lösesummor växa. Vad som kunde göras var blott att försöka forsla fram till högkvarteret det lilla, som privat kunnat insamlas, och f. ö. underhandla.

Upprepade gånger måste livsfarliga resor göras. Det gällde att taga sig fram genom regeringstruppernas linjer såväl som genom de röda truppernas, och detta betydde, att man blev tagen såsom spion av båda dessa arméer. Dessa förklarade, att man ej hade tid att spilla genom tal och undersökning, att man hellre sköt tusentals oskyldiga än lät en enda skyldig slippa undan. Det gällde också att resa utan att veta vart färden skulle ställas. ty arméerna voro på marsch och högkvarteret än här, än där. Men under allt höll man ut och avgav vittnesbördet: Herrens glädje har fyllt mitt hjärta, och hans närvaro har varit så verklig, att jag knappast kunnat tänka mig farorna såsom verkliga.

Första resan var fåfäng. Man fann ej högkvarteret. Andra resan var också i stort förgäves. Man nådde visserligen fram till högkvarteret, man försökte att underhandla med de olika ledarna en och en, men allt var förgäves. Det enda man kunde lista ut var, att de röda voro i stort behov av medicin och följaktligen skulle sätta stort värde på om sådan kunde föras till dem.

På tredje resan medfördes 1,800 dollar samt 6 mansbördor medicin. Det var ett vågstycke att föra denna dyrbara last genom rövarhorderna, genom kulregn o. s. v. men man lyckades. De rödas general blev även han förvånad och frågade: Huru har ni kunnat komma igenom? Svaret ljöd: Herren vår Gud har varit vårt beskydd.

Generalen blev förtjust åt att få så mycket medicin. Han hade nämligen hundratals nyligen sårade soldater i sin armé, och ansåg därför medicinen värd tusentals dollar, ja, vara nästan ovärderlig. Men då de endast hade med 1,800 dollar i kontanter, förklarades ändå detta vara otillräckligt. Två dagars övertalningsförsök voro förgäves. På morgonen den tredje dagen stod armén marschfärdig. Läraren Chen, en av de kristna kineserna, var då djärv nog att träda fram inför generalen samt säga: »General! Hur skall det bli med frigivningsordern? Vi ha satt våra liv på spel för att föra till Er medicinen. Generalen har sagt sig vara tacksam därför. Skola vi då sändas tillbaka med tomma händer? Och missionärernas vänner, som gjort allt vad de kunnat för att samla pengar och skaffa medicin, vad skall jag säga till dem? Kan ej generalen visa barmhärtighet?» — Generalen betänkte sig ett ögonblick, frågade sedan: Har ni något papper? — Chen drog genast fram anteckningsbok samt penna, och generalen skrev ut en order om frigivning samt stämplade den med sin stämpel. — Att glädjen blev stor, då Chen lyckligt återkom med det dyrbara dokumentet behöver ej sägas, men den förbyttes snart i missräkning.

På farofyllda vägar gick färden dit där missionärerna höllos i fångenskap. Man kom fram, men myndigheterna där vägrade åtlyda generalens order. Övertalningsförsök i 5 dagar ledde ej till något resultat. Man måste återvända utan missionärerna. Den enda vinsten med resan var, att man fick visshet om, att missionärsparet Porteous ännu var vid liv. Hemfärden måste ha varit vemodsmättad. Den var ock farlig. Budbärarna togos som spioner och voro nära döden, men kommo åter från sin resa med livet i behåll.

I fångenskapen.

Låt oss nu göra en påhälsning hos de fångna. Deras fångenskap hade varat över två månader. På 7 veckor hade de ej fått något brev eller någon underrättelse från sina vänner. Då kom ett brev. Huru stor blev ej glädjen, då man först läste om att fröken Gemmel var i säkerhet, och att de hade vänner så nära.

som visat sådant hjältemod. Men huru stor blev ej besvikelsen, då brevet i fortsättningen meddelade, att resan var förgäves, att man ej ens fick se missionärerna före återresan. — Därtill kom oro för dessa vänners farofyllda återresa och för vännerna, som skulle bli besvikna, då budbärarna kommo åter utan de fångna missionärerna.

De följande 4 veckorna voro outsägligt svåra. Man hotade med tortyr, sade att missionärerna skulle dödas »efter frukost», »i kväll», »i morgon bittida» o. s. v. eller med att mannen skulle dödas och hustrun låsas fast i kedjor. Det var ibland som Frälsarens välkomstleende redan kunde skönjas. Ett litet barn kom en dag bekymrat sägande: I dag komma ni att få det bittert (svårt). De frågade: Huru då? — Svaret blev: De skola döda Er i dag. — En dag föll fru P. riktigt samman, kunde ej annat än storgråta. Först sedan hennes make påmint henne om en hel del trösterika bibelord, kunde hon lugna sig något.

Mera behöver nog ej sägas för att vi skola kunna ana något huru det var i fångenskapen vid denna tid. Men just då började Gud påminna sina tjänare om att han kunde krossa järnmurar och bryta sönder kopparportar. Räddningens timma närmade sig också.

Räddningen.

Ett nytt bud sändes till generalen, som utskrivit frigivningsordern. Budet hade med den förra ordern, samt anhöll om en ny, mera utförlig. Åter var det läraren Chen som var villig våga livet och giva sig ut på en äventyrlig färd. Han nådde även denna gång målet till generalens stora förvåning. Generalen ansågs vara ateist, men nu utbrast han: Jag tror verkligen att er Gud varit ert beskydd. Annars skulle ni ej ha kunnat taga er fram hit.

Generalen skrev godhetsfullt ett nytt brev till de myndigheter, åt vilka han anförtrott missionär och fru Porteous. Han meddelade, att han förvissat sig om, att missionärerna ej hade mera pengar, och att det alltså var resultatlöst att fortsätta med att begära högre belopp som lösen o. s. v. samt anhöll, att de nu utan ytterligare dröjsmål skulle frigiva missionärerna. Samtidigt som detta nya brev överlämnades till läraren Chen gavs emellertid också allvarliga förmaningar att ej längre fortsätta med att riskera livet för utlänningarnas skull. Han tillfrågades, varför han gjorde det och svarade, att det var emedan han älskade missionärerna. Det var anledningen till att han gång på gång vågade försöket att taga sig igenom de rödas stridslinjer såväl som regeringstruppernas.

Myndigheterna, som höllo missionärerna fångna, vägrade först än en gång att efterkomma generalens önskan. Efter privata samtal med de ledande, under vilka samtal risken av att såra generalen med ett nytt avslag framhölls, lyckades Chen emellertid förmå dem att besluta om missionärernas frigivning. Samtidigt meddelade dock dessa myndigheter, att *om missionärerna mördades efter frigivningen, skulle ingen ställas till ansvar därför!*

Missionärerna voro också för klena att gå till fots. Bärstolar funnos, men de röda myndigheterna förklarade, att det var orätt att somliga människor skulle bära andra. Detta var ej i överensstämmelse med principen om jämlikhet. Följaktligen finge bärstolar ej användas.

Läraren Chen genmälde, att detta var gott och väl, *om det var fråga om friska personer,* som orkade gå. Det gick emellertid ej att tillämpa detta på sjuka. Huru skulle t. ex. livsfarligt sårade soldater i de rödas armé kunna räddas, om ingen fick bära dem från slagfältet? — Man erkände det berättigade i detta påstående, men vägrade giva de sjuka missionärerna tillåtelse att färdas i bärstol. Herr Chen tog då ett mycket djärvt steg. På passet eller frigivningssedeln skrev han själv ett tillägg, i vilket meddelades, att missionärerna på grund av sin klenhet erhållit tillåtelse färdas i bärstol. Så räckte han papperet till sovjetstyrelsens ordförande och bad honom småleende vara vänlig underteckna och stämpla tillägget! Den

mycket förvånade ordföranden skrattade och ryckte på skuldrorna, men gjorde såsom han blivit ombedd att göra. —

*

Under färden därifrån kommo flera gånger personer med avsikt att döda, fastän Gud förhindrade deras onda anslag. Ibland skedde detta genom att herr Porteous fångade deras intresse med sin ritkonst. Han satt och ritade av det ena djuret efter det andra på små pappersark samt gav dem, som kommit för att döda. Så höll han på till sena kvällen, då de beslöto att uppskjuta dödandet till nästa morgon. Och när de då kommo åter hade missionärerna redan rest!

Så blevo de då räddade de sista dagarna av juni 1930 efter 3 månaders svår fångenskap. De voro svaga och kraftlösa samt måste därför resa till England för en tids vila. Redan i höst, 1931, ämna de emellertid återvända till sitt arbete i Kina, till striden och lidandet där.

Varför?

Inför denna livsbild kan man näppeligen undertrycka frågan: Varför? — Varför tillät Gud detta att ske?

De som genomgått dessa svåra erfarenheter ha givit ett svar på denna fråga. De mena, att läget i den provinsen, där de röda fått särskilt insteg, var så kritiskt, att Gud måste låta detta ske för att väcka sitt folk till förbön för den landsändan. De fingo också erfara förbönens makt. — Ett annat svar är väl, att detta skedde på det att evangelium skulle förkunnas och Guds namn bliva förhärligat. Guds namn blev ock förhärligat. Upprepade gånger yttrade de rödas ledare: Tänk om vi hade den andan inom den revolutionära armén! — Läraren Chen visar genom sitt exempel huru Gud hade en annan avsikt med denna nöd. *Chen fördes nämligen genom nöden närmare Gud och erfor kallelse till fullare överlåtelse åt honom.*

Före herr och fru Porteous' avresa till hemlandet kom han och berättade, att han bestämt överlämnat sig åt Gud såsom heloffer och bad missionär P. lägga händerna på hans huvud och bedja för honom. — Skulle vi ej låta den bilden stanna kvar i vårt medvetande, bilden av en ung kines knäböjande i bön och med den missionär, som han genom uthålligt hjältemod fått vara med om att rädda, med händerna på den unge kinesens huvud, nedbedjande Guds välsignelse över honom, avskiljande honom till helig tjänst. Och skulle ej den bilden kunna bliva en kallelse även till oss? Är det ej en uppmaning: »Tagen väl i akt vart lägligt tillfälle, ty tiden härefter är ond!» — »Lid även du såsom en god Jesu Kristi stridsman!»

FRÅN MISSIONÄRERNA

Från Ishih.

(Utdrag ur brev.)

Vi hava haft en prövosam tid i vinter, därför att vi fingo 3,000 soldater inkvarterade här. Först dagarna före jul kommo 2,000, som voro ganska svåra och morska då de kommo. De togo ifrån oss alla jordtegel, som vi skulle ha till bygget i vår. (Men det har vi sedan fått betalt för från rådhuset här i staden). Då de sågo, att vi ej gjorde något motstånd, blevo de emellertid så hyggliga. Och genom vår käre äldste Hai, som ständigt verkade bland befälet, fingo vi dem till våra vänner.

Den andra sändningen på 1,000 voro ej heller så snälla, togo genast våra två skolor i besittning och gåvo intryck av att vara rövaresoldater. Kl. 11 på söndagsförmiddagen, då jag just börjat min kläss med kvinnorna, kom Axel och sade, att vi måste rymma ut systrarnas gård för officeren, en några och 20 års ung man. Han var icke en god man, utan han gav oss många ledsamma erfarenheter.

Axel skrev till Carl Blom, som gick upp till deras chef, som ännu bodde kvar i Yuncheng. Denne utfärdade befallning om att skolorna skulle utrymmas så fort som möjligt. Som vi voro goda vänner med befälet här, gjorde de sitt bästa att

Missionär Hahne och inhemska församlingsledare i Ishih.

hjälpa oss. Inom 14 dagar efter de tagit flickskolan från oss, voro de åter utflyttade därifrån. Men så måste vi visa vår tacksamhet mot befälet, som gripit sig an med utrymmandet, och hade en tébjudning för dessa som hjälpt oss.

Två gamla kristna makar från Ishih.
Foto. Lisa Gustafsson.

De voro bjudna till kl. 2, inalles 8 officerare, men endast 6 kunde komma. Som det bara var officerare, tyckte vi att Axel och Hai skulle klara upp värdskapet, så att jag ej skulle behöva vara med. Men så föll det general Liu in att taga sin mor, hustru och dotter med, så i en hast bytte jag kläder och tog emot de höga gästerna. Saken var den, att generalen hade tagit sig en bihustru under tiden hans familj varit borta från honom det sista året. Modern och hustrun blevo utom sig av sorg, och modern var så ond på sin son, generalen, och sade, att han *»borde dö»*, emedan han satt en sådan skamfläck på deras goda namn och rykte.

Sedan bådo hans kamrater modern att ej lägga det på hjärtat, och så småningom lugnade modern sig. Nu ville han ge dem litet förströelse och tog dem så med hit. Hans hustru var en älsklig kvinna, en pånyttfödd kristen, och hon talade med sådan hänförelse och glädje om sin Frälsare. »Jag älskar att vittna om Jesus» sade hon, »och skulle önska, att jag kunde få vara ute och göra Jesus känd. Mina föräldrar och syskon äro på Herren sant

troende och i sådan miljö har jag blivit fostrad».

Det hela avlöpte väl. Jag hade gjort i ordning ett fint tébord med flera slags tårtor och tébröd, och de läto sig väl smaka. Det var förutom de tre damerna 2 generaler, 3 kaptener och en rådgivare, som kunde tala engelska.

Efter tédrickningen sjöngs en sång, därpå hade Axel en kort bibelläsning, och läraren Hai ledde i bön. Axel hade tidigare bett general Liu, att han skulle vara snäll se till att soldaterna buro tillbaka alla saker de tagit med sig, då de utrymde skolan. Och en ½ timme efter det gästerna lämnat oss, voro alla sakerna tillbaka i flickskolan igen. Officerarna komma flitigt till mötena och på sista tiden även soldaterna. Flera av dem äro troende, men åter andra veta nog ej om någon omvändelse. De äro alla av Feng-Y-hsiangs f. d. soldater. Nästan alla hava ficktestamenten. Somliga hava fått dem här av Axel.

— — —

Anna Hahne.

Från de utresande.

Röda havet den 15 mars 1931.

Kära missionsvänner!

På väg till Kina igen ville vi sända en hälsning och ett varmt tack till alla de kära, vi mött under vistelsen hemma i Sverige och som följt oss och missionsarbetet i övrigt med sina förböner. Gud välsigne Eder rikligen till fortsatt verk för honom, den korsfäste och uppståndne frälsaren, som vi — »genom Eder förbön» — få vittna om i det stora Mittens rike.

Vår resa har hittills ej varit så lätt. Sjösjuka och förkylning ha följt oss ända från färjan Trälleborg-Sassnitz, över kontinenten via Tyskland och Schweiz till Genua samt på båten över Medelhavet och här i Röda havet. Den häftiga övergången i värme från fryspunkten i Italien och på några dagar till + 30 grader Celsius har ej varit lätt för våra små. I dag fingo vi dock en härlig sydlig bris, som gjort dagen till den skönaste på resan. Ända till i går hade barnen feber av hettan genom Röda havet, där vi nu befunnit oss i fyra dagar. (Man tänker sig ej gärna att Röda havet är så stort. Under dessa dagar ha vi ej en enda gång sett land. Det är som att fara fram på ett av de större haven.) I natt nå vi Djibouti, en av jordens allra hetaste platser. Medeltemperaturen för året är 30,2 gr. C. Djibouti är en hamnstad för Abessinien.

I dag på fm. var gudstjänst anordnad. En tysk och en engelsk missionär talade på resp. tyska och engelska. Vi utgöra en stor skara missionärer, bland dem tolv skandinaver, sex tyskar och en engelsman. En grupp katoliker följa med båten. Det var en rätt egendomlig syn, en dag jag kom upp på akterdäck. De protestantiska missionärerna sutto i en stor krets, läste, skrevo och sjöngo andliga sånger, medan de manliga katolska missionärerna slagit sig ned kring flera bord, ivrigt upptagna av att spela kort och röka. Två franciskanermunkar (»fattigmunkar» kallades de förr i världen) resa i första klass men komma gärna över till sina ämbetsbröder här på »medelklass» för ett spelparti. Tre nunnor sitta tysta i ett hörn på däck och läsa i bönboken. — I går fann jag min pojke Sten i färd med att förnöja de påvliga genom att kasta sandpåsar mot ett uppritat mål. Ibland råkade han i stället träffa någon av prelaterna, som hjärtligt skrattade åt hans tilltag. Kanske var det ett varsel om kommande fäktningar mot Romarkyrkan.

Må Gud välsigna oss alla att vi må *bedja, kämpa och vinna seger!*

Edra tillgivna i Guds tjänst

Carola och *Morris Bergling.*

UNGDOMENS AVDELNING

"Tag det med dig hem!"

— Åh, tag det med dig hem, min käre man! sade fru Nord, halvt leende och halvt allvarlig till sin man.

— Vilket? frågade mannen i det han vände sig om mot sin hustru.

Fru Nords yttrande kom som en plötslig ingivelse, och nu förargade det henne nästan att det blivit uttalat.

— Vilket? Vad menar du? frågade hennes man åter, jag förstår dig inte.

— Det leende du nyss visade mot hr Eriksson, då du besvarade hans fråga.

Hr Nord vände tankfull sitt ansikte bort från sin hustru, och de fortsatte vägen hemåt under tystnad. De hade varit och köpt några småsaker. Intet leende upplyste nu hans ansikte, som i stället bar ett mycket allvarligt uttryck. Hans hustrus anmärkning kom så överraskande, och fast den uttalades med vänlighet, skorrade den dock i hans öron.

— Ack, om jag aldrig hade sagt de där orden, tänkte fru Nord. Min mans ansikte är nästan mörkare nu, och dock var det mörkt nog förut. Varför kan han inte kasta alla tankar och bekymmer angående sina affärer på Herren och åter visa oss det gamla, glada leendet där hemma? Jag trodde, att han glömt att le, men nyss såg jag ju att han ännu kan det, bara han försöker. Varför försöker han inte där hemma?

— Varför skall jag le där hemma? frågade mannen plötsligt.

— Det skulle värma och upplysa hela vårt hem, svarade hans hustru med skälvande stämma.

— Det är inte lätt, Karin, att ha ett leende ansikte, när tankarna äro upptagna av affärer.

— För ett ögonblick sedan tycktes det inte kräva så stor ansträngning, sade fru Nord, i det hon såg på sin man med ett leende.

— Men du, kära Karin, gör dig lika skyldig till ett allvarligt ansikte i hemmet, sade mannen i vänlig ton.

— Ja, men det beror oftare än du tror på, att du själv är så allvarlig; mitt ansikte avspeglar ditt, svarade fru Nord.

— Är du säker på det, Karin?

— Fullkomligt säker. Du är hemmets solsken eller skugga. Le mot mig och barnen, tala vänliga ord, sök att sätta dig in i våra intressen, och det skall inte finnas ett lyckligare hem än vårt. En skugga över ditt ansikte trycker på mitt sinne, och det är på samma sätt med barnen.

— Jag är glad att du säger mig det, Karin, sade mannen, du borde bara ha sagt mig det förr. Jag ser nu och förstår hur jag burit mig åt — mina leenden och vänliga ord har jag offrat på andra människor, sådana som aldrig hållit av mig eller intresserat sig för mitt väl, men min bekymrade och allvarliga blick har jag gömt till mina kära i hemmet, som jag varje dag borde visa kärlek och hänsyn.

De båda makarna voro nu hemma. De stodo stilla ett ögonblick utanför, innan de gingo in, men så snart hr Nord trädde över tröskeln, märkte han, hur den vanliga dystra stämningen ville bemäktiga sig honom. Det glada leendet och det intresse, som han visade andra utanför hemmet, var nu borta och hade givit rum för ett mörkt allvar. Det hade blivit hans vana att, när dagens arbete var slut, sjunka ned i ett tillstånd av tungsinne. Han lät sina tankar tumla om med missräkningarna under dagens lopp, eller också tänkte han med tvivel och oro på morgondagen, ty det ljusa hoppet för framtiden hade nästan svikit honom. Därför hade han intet leende till övers för de sina.

— Tag det med dig hem, viskade hans hustru, innan barnen komma!

Uppmaningen kom i rätt tid.

— Tack, Karin, för påminnelsen; jag skall inte glömma den, svarade hr Nord.

Han glömde den heller inte utan rättade sig efter den, och till stor överraskning för Jenny, John och Mary mötte han dem med ett nytt ansikte, ett ljust, kärleksfullt leende. Med vänlig stämma frågade han dem angående åtskilliga saker. Det var alldeles oväntat, men barnen voro icke sena att berätta och begagna sig av faderns vänlighet. Alla tre slöto sig till honom, och var och en sökte visa hur mycket de höllo av honom.

Då fru Nord, efter att ha klätt om sig, trädde in i rummet, såg hon den lilla gruppen. Hennes man förstod så gott vad hennes blick innehöll och hennes hjärta

gav ett varmt svar på det leendet, med vilket han mötte hennes blick.

— Gyllene äpplen i silverskålar äro ord, som talas i rättan tid (Ordspr. 25: 11), sade hr Nord till sin hustru.

— Vad menar du, pappa? frågade Mary, i det hon förvånat såg på sin fader.

— Din mor förstår det, svarade fadern. Vi ha orsak att vara lyckliga, vi som ha tre goda och kärleksfulla barn.

— Giv nu inte bort alla dina leenden till andra människor, bad fru Nord nästa morgon, då hennes man stod färdig att gå, utan göm några av de varmaste och klaraste, tills du kommer hem!

Han kysste henne till avsked och glömde icke hennes ord. Den aftonen och alla de följande var han orsaken till att hans hem var både ljusare och lyckligare.

(Ur Göteborgs Veckotidn.).

Blott en kort liten tid.

På ett torg i Tyskland satt år efter år en gammal kvinna och sålde frukt. Stadens borgmästare, vilkens morgonpromenad åter och åter förde honom förbi denna plats, hade många gånger förvånat sig över den gamla kvinnans strålande ansikte. En kall vinterdag verkade hennes soliga leende särskilt tilldragande på honom. Ovillkorligt stannade han och utbrast:

»Det måtte vara bra tråkigt att behöva sitta här under de kalla dagarna.»

»De kalla dagarna vara blott en kort liten tid», svarade den gamla vänligt och såg med en strålande blick upp på den talande.

»Ja, men efter vintern kommer sommaren med sina heta, dammiga dagar», fortsatte borgmästaren för att visa sitt deltagande.

»Också *de* dagarna vara blott en kort liten tid», svarade den gamla med djup övertygelse.

»Men vad säger ni då om alla de många veckor och dagar, då ni kanske måste plågas av gikt och andra krämpor? Ty sådant får ni nog känna av, när ni måste sitta ute i alla slags väder.»

»Ja», nickade den gamla kvinnan, »men också *de* dagarna vara blott en kort liten tid.»

»Och sedan?» utbrast borgmästaren icke utan en viss otålighet.

»Jo, sedan kommer den vila, som står Guds folk åter», utbrast den gamla med ett lyckligt leende. »Då ligga kyla och hetta, möda, nöd och sjukdom bakom Guds folk. Det gäller därför att hålla ut denna korta lilla tid.»

»Ja, ni har rätt», svarade borgmästaren, »men är ni då så alldeles säker på att ni tillhör Guds folk?»

»Det är jag», svarade den gamla med fasthet i stämman, ty Guds ord säger: 'Frukta icke! Jag har förlossat dig; jag har kallat dig vid namn, du är min.' Guds Ande vittnar ock med min ande, att jag är ett Guds barn.»

»Ni är verkligen avundsvärd», suckade borgmästaren. »En sådan visshet ha alla mina studier icke kunnat giva mig.»

»Det förstår jag», inföll den gamla, »ty en sådan förvissning får man blott genom den Heliga skrift.»

»Jag vet vad jag vill göra», utbrast borgmästaren. »Jag skall börja att läsa Bibeln och se, vad jag kan finna i den.»

»Ja, gör det, herr borgmästare, och glöm det inte», tillade den gamla med stort allvar och en farvälsnick, »ty kanske också ni har blott *en kort liten tid igen.*»

(Ur Sanningsvittnet.)

INFÖR KORSET PÅ GOLGATA.

Hjälp, Jesus, mig min syndaskuld betänka,
som dig i dödens nöd så kunde sänka,
då du ditt eget liv ej ville skona
att mig försona.

Från himlars höjd du nedsteg hit till jorden,
till korsets död din Fader lydig vorden,
att världens syndaskuld att ödmjuk draga,
vår synd bortlaga.

Du Gudasände! Höljd av mänskors smälek,
hur strålar ofördunklad dock din kärlek.
Vi mänskobarn ej nog dill offer skalla,
dess djup ej falla.

Dock, Frälsare, jag för dill kors mig böjer
och mot din öppna famn min blick jag höjer
och beder dig, du själv mig ville lära
ditt verk att ära.

Ja, lär du mig, att jag ock kärlek övar,
tålmodig är, då motgången mig prövar,
förlåter dem, som mig med smälek hölja
och mig förfölja.

Lär mig uti din tro mig flitigt öva,
att ingen må min krona mig beröva.
Led du mig själv med dina trogna händer
till ljusets länder.

Och om det än mitt hjärta bittert sårar
dill kors förhånat se av världens dårar,
så må min tro därav blott styrka vinna,
min kärlek brinna.

Min Frälsare, när synderna mig kränka,
så låt dill kors, din kärlek, ro mig skänka,
och giv, o Jesus, mig, när slut är livets strid,
din himmels frid.

E. de L.

(Ur Förbundets Veckotidn.)

Man behöver få komma i särskilt stora svårigheter för att Guds mäktiga kraft skall bli uppenbar för oss. Då sådana svårigheter komma, må vi därför vara tacksamma och icke förlora modet.

J. Hudson Taylor.

*

Börja icke konserten först för att sedan efteråt stämma dina instrument. Börja dagen med Guds ord och bön, och se först och främst till att din själ står i harmoni med honom.

J. Hudson Taylor.

*

Aldrig, aldrig har Kristus sänt någon ut i arbetet tyngd av bördor. Aldrig sände han någon hungrig, trött, sjuk eller sörjande bort för att tjäna. Nej till sådana säger Ordet endast: »Kommen, kommen, kommen!»

J. Hudson Taylor.

*

Satan försöker idag att få oss att bära morgondagens börda med endast denna dags nåd, och han söker göra oss nedstämda genom att nu föra vår tanke till bekymmer, som skymta i fjärran. Men Herren säger: »Sörjen icke för morgondagen» och: »Haven ingen omsorg!»

J. Hudson Taylor.

*

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under mars 1931.

Allmänna Missionsmedel.

357.	G. W., Västerås	10: —
358.	»Tvänne missionsvänner på högtidsdagen»	1,000: —
359.	G. K., Björköby	15: —
360.	»Annie»	10: —
361.	K. F. U. K., Kristianstad, till Ida Söderbergs underh.	450: —
362.	Torsås Kyrkliga missionssyfören.	75: —
363.	K. M. L.	20: —
364.	»Missionsvän, B-fors»	45: 50
365.	M. W., Sthlm. Sparb.-medel	24: 66
366.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underhåll	100: —
367.	H. H., Jämserum	40: —
368.	H. L., Karlskoga	2: 75
369.	Kinaföreningens Offerhögtid 1—2 mars, Eksjö	648: 86
370.	»Ps. 37: 4. 5»	10: —
371.	D:o en liten blomma på fru Livy Berzelius bår	5: —
374.	L. L., Uppsala	50: —
375.	Kulla mfg, i Höreda	85: —
376.	Slutlikvid från auktionen 28/11 30, Lund	120: —
377.	E. S. B., Katrineholm	20: —
378.	H. J., Eslöv	7: 75
379.	Ph. i Träne	100: —
380.	Ekenäs Syfören.	100: —
381.	H. G., Gbg	10: —
386.	Allerums mfg	25: —
387.	Kinakretsen. Gbg. till Berta Flodbergs underh.	295: —
389.	M. o. N. C—i	200: —
390.	B. H.	40: —
391.	O. H., Karlskrona, sparb.-medel	8: 50
392.	Jönköpings Kristl. Yngl.-fören., till H. Linders underh.	166: 40
393.	Missionskretsen inom Hälsingborgs K. F. U. M., till Martin Berglings underh.	500: —
394.	O. H., Karlskrona, »Tackoffer vid vår lilla flickas födelse 11/3»	50: —
396.	Koll. i Fröjels kyrka 25/2	15: —
397.	Halva koll., syföreningsdagen 26/2, Sauda	28: 75
398.	»Missionskaffe» 27/2 d:o	25: —
399.	Koll. i Väte kyrka 28/2	22: 30
400.	D:o i Hejde kyrka 28/2	22: —
401.	Syföreningen. d:o	10: —
402.	Skolbarnens sparb. d:o	45: —

403. A. L., Klintehamn 10: —
404. Koll. i Grötlingbo 3.. 28: —
405. »Missionskaffe i Alva församlingssal 4/3» 36: 10
406. Koll. i Hemse 5/3 13: 75
407. D:o i Etelhems skola 6/3 16: 50
408. D:o i Källunge församlingssal 7/3 7: 85
409. D:o i Vallstena kyrka 8/3 20: —
410. D:o i Visby missionskyrka 10/3 28: 30
411. D:o i Gotlands sjukhem 11/3 15: 15
412. D:o i Visby Församlingssal 11/3 32: 80
413. G. M., Visby 20: —
414. A. M., d:o 5: —
415. »Missionsvän», Filipstad 40: —
416. Fem medlemmars sparb. i Kinakretsen, Lund 42: —
417. F. P., Björklinge, tillägg till koll. 14 mars 15: —
418. A. K., Ekenässjön 25: —
419. »Den 14 mars från en, som icke personligen kan vara med om mötet, men som ändå är med» 100: —
420. L. F., Klippan 10: —
421. M. L., Södertälje, »offerdagen 14 mars» 15: —
422. H. S., Trälleborg 10: —
423. E. R., Sthlm, »böne- och offerdagen» 30: —
424. M. B., Umeå »14 mars» 50: —
425. Offergåvor vid möte på Stadsmissionen, Sthlm, 14 mars 256: 35
426. H. E., Sthlm, offergåva, 14 mars 25: —
427. A. G., Sundbyberg 15: —
428. H. C., Sandbero, »Ett tacksamhetens strå på offerdagen» 25: —
429. H. K., Lund, Es. 35: 1, sparbössetömning 14 mars 18: —
430. D. S., Trädet 10: —
434. »En kinalänk» 100: —
435. H. A., Karlskrona, sparb.-medel 50: —
436. W. G., Tibro, till O. & G. Carléns underh. 100: —
437. D:o resebidrag 25: —
438. Koll. i Lidköping 42: 50
439. Onämnd, d:o 5: —
440. Mölltorps mfg, resebidrag 15: —
441. J. L., Mölltorp 20: —
442. Koll. i Karlsborg 23: 70
443. D:o i Svanvik 7: 65
444. D:o i Forsvik 26: 33
446. »14 mars» onämnd i st. f. blommor på två vänners gravar 10: —
447. »Ankans skärv», av onämnd 5: —
448. »5 mars» S. J. 100: —
449. K. J. L., Sjötorp, »en blomma på min hustrus grav» 25: —
452. M. & J. S., Säter, »på offerdagen» 50: —
453. E. E—n, Hässelby vst., »14 mars» 10: —
454. M. L., Linköping, »Helgat åt Herren 14 mars» 10: —
455. Ö. H. K. U. F—d, till C. & E. Bloms underh. 251: 45, Judith Hultqvists d:o 230: —, Martin Lindéns d:o 106: 45, S. M. K. 649: — 1,236: 90
456. K. F. U. M:s mellersta distrikt, till Malte Ringbergs underh. 1,500: —
457. G. S., Finspong, »ränta» 13: 50
460. E. A., Kvidinge 7: 75
461. N. P., Malmköping 10: —
463. En liten skärv på offerdagen, fr. en av länkarna 2: —
464. »Syfören. på Björkliden» 18 mars 22: 50
465. »Elisabeth & Ella, en liten blomma på fru Livy Berzelius bår» 10: —
466. E. F., Kneippbaden, »14 mars» 15: —
467. Onämnd 10: —
468. G. C., Sävsjö 10: —
469. L. L., Norderön, 14 mars 50: —
470. M. L., Sirishamn 2: 75
471. E. & M., till Maja Lundmarks underh. gm S. N., Skellefteå 10: —
472. Koll. i Ammeberg 10: —
473. D:o i Ingelsby 5: —
474. E. K., d:o 5: —
475. Koll. i Askersund 9: —
476. D:o i Missionsk., Motala 17: —
477. D:o vid syfören. i V. Ny 9: —
478. D:o i Tjurtorp 26: —
479. D:o i Ölmstad 16: 30
480. A. P., Rök 10: —
481. A. P., dito 15: —
482. H. H., Brötjemark 5: —
483. Skärstads N. mfg, resebidr. 5: —
486. »Herrens tionde» 25: —
487. Öjeby syfören. 75: —
489. K. F. U. M:s Uppsvenska distr., till Morris Berglings underh. 200: —
490. Ö. H. K. U. F—d Koll. vid Aug. Bergs besök i Ekekull 13: —, Holsby 32: 71, Mamrelund 13: 76, Husnäs 12: 92, Lindeberg 5: 07, Öylandehult 17: 58, Slättåkra 11: 01, Ödeshult 6: 39, Nye 34: 22, Farstorp 6: 66, Ö. Korsberga 20: 35, Bäckseda 13: 31 186: 98
491. Ekekulls mfg 70: —
492. Karlstorps västra mfg 25: —
493. T. B., Ödeshög, »Marias offer» 8: —
494. Koll. i Ödeshög 31: —
495. A. L., Sthlm 15: —
496. Onämnd, Ingelstorp 5: —
498. L. E. P., Ödeshög 100: —
499. I st. för blommor på 60-årsdagen 20: —
500. Lindhults Kristl. Ungd.-fören., resebidr. 4: —
501. Sätra missionsförsaml. 5: —
502. Koll. i Undenäs 33: 05
504. D. J. W., Bankeryd 10: —
505. A. A., Gisleås 10: —
506. G. S., Stensjön 4: 50
507. Koll. i Värna 22/3 18: —
508. D:o i Grebo 22/3 11: 41
509. D:o i Ekeby, Strålsnäs 23/3 10: 50
510. D:o i Lerbo kyrka 25/3 26: 30
511. D:o i Brebols skola, Lerbo 26/3 3: 45
512. Ekenäs syfören. 75: —
513. Linneryds mfg 75: —
514. »Vänner i Grebo» gm M. J. 10: —
515. Jönköpings Kristl. Yngl.-fören:s missionskrets insaml. för S. M. K. i anl. till böne- & offerdagen 275: —
516. Koll. i Ramsta missionshus, Floda, 29/3 22: 60
517. A. O., Osby 10: —
518. »Annie» 10: —
519. Koll. i Borås 93: 77
520. D:o i Höganäs 74: 92
521. D:o i Väsby 35: 15
522. Gåva fr. Solglimtar, Höganäs 10: —
523. Koll. i Lerberget 58: 24
524. Hebr. 6: 19, 20 till C. Bloms underh. 100: —
525. Ps. 94: 18, till R. Andersons d:o 100: —

Kr. 10,827: 02

S. M. K:s Pensionsfond.

526. »2 Mos. 35: 5» 50: —

Kr. 50: —

Särskilda ändamål.

372. Ps. 37: 4, 5, till Maria Pettersson i Sinan, att anv. efter överensk. 20: —
373. »En blomma på fru A. Lundins bår, till Barnh. i Sinan» 5: —
332. Sigrids och Torstens sparbössor, till d:o 84: 20
333. Gm M. B., till Dagny-Edla Bergling, att anv. i verks. efter gottf. 10: —
384. A. G., Malmö, till evang. Wei Dienchen & Siao Hsi-kao underh. 250: —
335. A. Z., Hälsingborg, till skolflickan Feng-ing i Ishih, underh. 50: —
338. K. & M. T., Ängsholmen, till skolflickan Chuan-ing i Ishih, dito 25: —
395. I. A. M., till deras evang. underh. 200: —
431. K. P., Lill-Marieby, till Hanna Wangs arbete i Kiua 50: —
432. S. F., Herrljunga, till Barnh. i Sinan 15: 60
433. S. T., Drottningholm, för en bibelkv. underh. i Puchow 50: —

445.	O. C—n, Mariestad, på 60-årsdagen, till Joh. Aspberg att anv. för arbetet i Ping-lu distr. efter gottf.	60: —
450.	Småskolbarnen i Åre folkskola till Hanna Wang att anv. efter gottf. gm K. L.	7: —
451.	Missionsvänner i Åre, till d:o, gm d:o	20: —
458.	G. P., Skoghall, till lindr. av nöden i Kina	20: —
459.	H. J., Katrineholm, till syskonen Berglings, Hovang, att anv. efter gottf.	25: —
462.	S. S., Sthlm, till lärare eller evang. underh. i Mienchih	155: 07
484.	Några vänner i Skellefteå, till Annius, Hancheng, underh. gm S. N.	150: —
485.	Kinakretsen, Uppsala, försäljn. & koll. till evang. underh. i Hovang	330: —
488.	Sparb.-medel fr. Övrebyn, till Hanna Wang, att anv. efter gottf. gm M. N., Brunflo	23: 04
497.	S. F., Solberga, till de nödl. gm Sv. Kyrkan, Uppsala	3: —
503.	K. F. U. M:s missionskrets, Gbg, till K. F. U. M:s arbete i Kina	100: —
527.	Insaml. i Höganäs, till Hugo Linder att anv. i verks. efter gottf.	319: —
		Kr. 1,976: 91

Allmänna missionsmedel	**10,827: 02**
S. M. K:s Pensionsfond	**50: —**
Särskilda ändamål	**1,976: 91**
Summa und. mars mån. 1931:	**Kr. 12,853: 93**

Med varmt tack till varje givare!

»Tacken Herren, ty han är god, ty hans nåd varar evinnerligen.» Ps. 106: 1.

Redovisning över influtna gåvor till Missionshemmet i Duvbo.

Januari—mars 1931.

In natura: D:r och fru K. F—s: 15 ex. »Uppåt» tillika med musik; apoteket »Måsen», Göteborg: medicin; G. S—n, Lidköping: 1 låda bitsocker; H. H—g: en febertermometer; Lilltomtavännerna: charkuterivaror varje vecka.

Kontant: A. B—n, Källunge: 10 kronor; H. K—g, Lund: 5 kr.; »O.»: 5 kr.; E. A., Duvbo: 10 kr.; H. K—g, Lund: 5 kr.; K. S. st, Huskvarna: 15 kr.; Th. O—st, Huskvarna: 10 kr.; E. v. F.: 3 kr.

Med varmt tack till varje givare!

»Om någon tjänar mig, så skall min Fader ära honom.» Joh. 12: 26.

Augusta och *August Berg.*

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1931 i sin 36:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina, ansvarig utgivare: *Erik Folke* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Passion och mission. — Bör missionsverksamhet utövas under denna tid. — Från Red. och Exp. — I allvarstider. — Från missionärerna. — Ungdomens avdelning. — Redovisningar. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1931.
313062

N:r 8. ÅRG. 36. 25 APRIL 1931. PREN.-PRIS 2: 25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

»JAG SER INGENTING.»*

(1 Kon. 18: 43).

1.

Det fanns många olika skäl för att Elia icke skulle bedja den kvällen.

För det första var det vid slutet på en dag, som varit andligen och själsligen ansträngande, och Elia, vars natur (detta försäkrar oss Jakob) icke var olik vår, måste hava varit kroppsligen uttröttad. Bönen har många former. Att utgjuta vårt hjärta inför Gud eller att tyst uppleva Hans närvaro och genom tron vila mot stödet av Hans eviga armar, detta är en upplevelse, som är en vila för det trötta sinnet och som lugnar upprörda nerver och mildrar den känsla av spänning, som kommer vid slutet av en dag, då hårda krav ställts på våra kroppsliga och andliga resurser. Men så är det icke med förbön. Förbönen fordrar andlig vakenhet och koncentration, den medför ett krav på vår kroppsliga kraft. »De, som vänta på Herren få ny kraft», då de värmas av Guds kärleks sol, men det finns också bön, vilken innebär en kamp med Gud och en strid mot mörkrets makter, en strid, som måste kosta något, om den skall bliva till någon nytta. Och det var till en sådan bön, som Elia kallades den kvällen. Väl kunde han hava anfört som ursäkt sin stora kroppsliga trötthet, en ursäkt, som så lätt kommer på våra läppar och ofta med mindre rätt.

Vidare hade den dagen bevittnat en märklig seger för Guds sak, ett nationellt erkännande av Jehovah som Israels Gud. Den långa torkan var en tydlig Guds dom över folkets avfall från honom. Regn undanhölls dem, så länge Baalsdyrkan berövade Gud det, som med rätta tillkom honom. Men Gud hade hört Elias bön och vänt folkets hjärtan tillbaka till sig. Han ha-

* Ur China's Millions, China Inland Missionens tidning.

de blivit avgjort erkänd i och med det spontana rop, som kom på folkets läppar, då elden föll: »Herren är det, som är Gud! Herren är det, som är Gud!»

Under sådana förhållanden, då nu hindret var avlägsnat, skulle väl Gud i sin barmhärtighet sända regnet, antingen Elia bad eller icke!

Men Elia hade mer än denna slutsats att lita sig till. Det fanns ett bestämt löfte från Gud: »Gå åstad och träd fram för Ahab, så skall jag sedan låta det regna på jorden!» Var det då nödvändit, var det förnuftigt, att Elia tillbringade tiden under bön. Gud hade sagt Elia, att regn skulle komma. »Varför låter du det icke bara komma, Elia?» kunde hans vänner hava sagt. »Här är Guds löfte; det är icke nödvändigt för dig att göra något mer!»

Här är alltså de tre skälen till att Elia icke skulle ha behövt bedja. För det första, emedan han var för trött, för det andra, emedan hindret för bönens uppfyllande var avlägsnat och man rimligtvis kunde vänta att Gud skule sända regn, antingen Elia bad eller icke. För det tredje, emedan Gud faktiskt hade sagt, att regnet skulle komma.

2.

Intet av dessa argument tycktes dock inverka på honom, även om de föllo honom i tankarna. Icke att han ens för ett ögonblick tvivlade på att regnet skulle komma. Han förmanade Ahab att påskynda förberedelserna för sin aftonmåltid, ty hans öra hade uppfattat »bruset av regn». Men han visste, att det var lika mycket Guds vilja, att han skulle bedja, som det var Guds vilja att sända svar. Den, som studerar skriften, blir förvissad att mänsklig bön ofta är nödvändig för utförandet av en gudomlig plan. Underbara och till synes obetingade löften givas och sedan tilläggas dessa ord, nästan endast som en anmärkning. »Också härutinnan vill jag låta mig finnas av Israels barn, så att jag fullbordar det på dem.» Ett underlåtande att bedja är den tydligt utpekade orsaken till andlig fattigdom. (Jak. 11: 2). Gud har så velat, att fullbordandet av hans löften skall bero på deras böner, som bedja därom i förväntansfull tro. Andlig logik säger aldrig: »Gud har lovat, därför behöver jag icke bedja», utan alltid: »Gud har lovat; därför m å s t e jag bedja!»

Allt detta står i det innerligaste samband med Kina Inlandsmissionens arbete. Det faktum, t. ex., att vi icke framställa någon vädjan om medel, befriar oss icke ifrån plikten, ja nödvändigheten, att bedja till Gud att sända dem. Om vi, som ett samfund, män och kvinnor, skulle börja taga för givet, att medel skulle komma till oss, och vi därför upphörde att bedja, lider det intet tvivel, att vi snart skulle ha det mycket knappt. Vissheten om, att Gud vet, vad vi behöva, innan vi bedja honom därom, förtager icke nödvändigheten av bön, även om den stärker vår tro under det vi bedja. Och det är en allvarlig tanke, att om, genom Guds försyn, krafter börja verka på det andliga området, sedan de frigjorts genom hans folks böner, det måste givas många tillfällen och många platser, då välsignelse undan-

hålles, emedan där icke funnits några förebedjare.

3.

Men ingenting hände. Solen höll på att gå ned på en fullkomligt klar himmel. Det hade varit många sådana klara dagar under de tre och ett halvt år, som torkan varat, och där fanns intet tecken på att ett omslag skulle inträda. Elia bad trons bön, utan att tveka. Säkerligen bad han om uppfyllandet av Guds löfte. »Gör som du har sagt». Det är en bön, som Gud till slut icke kan avvisa. Dock återvände Elias tjänare efter att ha skådat ut över Medelhavets blåa vidder, med det nedslående budskapet: »Jag ser ingenting.»

Sex gånger skickades han i detta till synes fruktlösa ärende, till dess att han verkligen kunde ha undrat, om icke de sista årens ansträngningar, till sist kulminerande i upplevandet av Jehovahs seger, varit för mycket för hans herres andliga jämvikt.

»Jag ser ingenting.»

Så är det idag. Vi bedja om de två hundra,* och det händer ibland att flera dagar gå, utan att morgonposten medför någon anmälan till tjänst eller ens någon bön om upplysning. »Jag ser ingenting.» Eller kanske missionen genomgår en period av ekonomiskt trångmål. Vi mötas varje dag för att bedja om medel, och var stund ropa våra hjärtan till Gud, att han måtte öppna sin hand och uppfylla våra böner. Men dagar gå utan att någon större gåva kommer till missionsexpeditionen. »Jag ser ingenting.»

Kanske våra missionärer ute på fältet äro tyngda av de ringa resultaten, eller av de fåtaliga omvändelserna, eller måhända av den kinesiska kyrkans ringa livaktighet. Under rop och tårar bönfalla de Gud att fullfölja sitt verk, de anföra löftena, de vänta resultat. Men under långa perioder synes kanske intet tecken till att den Helige Ande är verksam. Ingen frågar om vägen till Sion, ingen tycks sörja över kyrkans svaghet och misslyckande. »Jag ser ingenting.»

Men där Elia satt nedböjd, på Karmels topp, bad han oavlåtligt. Ack, det ligger en fara i att icke hålla ut i bön! »Han slog tre gånger, och därpå höll han upp» (2 Kon. 13: 18). Konung Joas tyckte, att han gjorde sig löjlig genom att slå på marken med sina pilar. Dock berodde ett helt folks öde av hans uthållighet i att lyda Guds bud genom Elisa. Folket i Jeriko hånlogo säkerligen åt tåget av israeliter, som tåligt gingo runt deras fästning dag efter dag och intet uträttade. Och helvetets makter skrattade åt Elia, då hans tjänare gång på gång återvände med samma svar. »Gud har icke hört dig, Elia», viskade de i hans öra. »Stig upp och gå, innan din egen tjänare hånande kallar dig dåre, som du ju är!» Men Elia bestod provet. Han höll fast med sin blotta tro till sjunde gången, då tjänaren med tydlig rörelse i rösten omtalade, att han sett ett litet moln över havet i väster. Det var det säkra tecknet på riklig bönhörelse, och sålunda kom slutligen genom ihärdig bön, som ej begick det misstaget att uppfatta dröjsmålet som ett avslag, lindring

* China Inland Missionen beder f. n. om 200 nya missionärer.

till detta törstande land, detta lidande folk.

Om vi ha det rätt ställt med Gud, som Elia hade det, om vi äro övertygade som han var, att alla hinder hava undanröjts och att Gud lovat giva det vi bedja om, låtom oss då hålla fast i förtröstansfull, ja oförsynt bön, (Luk. 11: 8 ihärdighet = oförsynthet) till dess att »sjunde gången» (Jos. 6: 16; 1 Kon. 18: 44) molnet visar sig, vårt Jerikos murar falla, och vi se Guds frälsning.

Vilken underbar man var icke Elia! Detta är en naturlig anmärkning till denna dramatiska berättelse, men det är icke den punkten, som Jakob betonar, och vi kunna därför med säkerhet antaga, att det icke är detta intryck, som den Helige Ande önskar att studiet av denna skildring skall lämna efter sig. Elia var — icke en man, som tillhörde en annan kategori än vår, eller som stod så långt över vårt plan, att vi endast kunna förvånas och beundra utan — en man, vars natur var lik vår (Jak. 5: 17). Vad han var, det kunna vi vara. Ja, med huru mycket större säkerhet skulle icke vi, åt vilka den Helige Ande givit en kunskap, som nekades Elia, kunna ... »gå in i det allra heligaste, i och genom Jesu blod, i det att han åt oss invigt en ny och levande väg ditin» — — — och visa, att Elias Gud ännu verkar för dem, som vänta på honom.

F. H.

Visa tidningen för edra vänner och bekanta och uppmana dem att prenumerera å densamma!

Svenska missionens i Kina bibel- och ungdomsveckor sommaren 1931.

Svenska Missionen i Kina planerar i år att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor: En i Åhus, Skåne, den 23—28 juni och en som vanligt på Steninge den 21—26 juli. Nu ville vi därför utbedja oss missionsvännernas bistånd för att få deltagare, särskilt *ungdom*, i dessa våra möten. Vi tro det vara av stor betydelse för de unga att få några dagar i lugn och ro under det inflytande, som brukar vara rådande vid dessa möten. Vi vilja ock göra allt, vad vi kunna för att nå det mål, som vi satt för dessa möten: Att söka hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herern Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån må kunna främja Guds rikssak på jorden och, i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan, bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

*

Kursledare blir missionsföreståndare *E. Folke.*

Programmet kommer bl. a. varje dag att upptaga: En gemensam, stilla bönestund före frukost samt en bibelstund och ett orienterande missionsföredrag på f. m. På eftermiddagarna anordnas varje dag möten etc. efter för varje dag uppgjort program.

Vid *mötet i Åhus* komma bibelstunderna att ledas av missionsföreståndare Erik Folke, varjämte vi hoppas få räkna missionär *Aug. Berg*, missionssekr. *M. Lindén* samt fröknarna *Anna Gauffin*, *Lisa Blom* och *Ingeborg Ackzell* m. fl. såsom medverkande.

Föredrag planeras att hållas över bl. a. följande ämnen: *»Världsmissionsläget just nu»*, *»Missionsläget i Kina just nu»* samt *»Läget inom S. M. K. just nu»*.

Priset för deltagande i kurserna blir ett för allt för vardera hela tiden kr. 25: —

häri inberäknat en deltagareavgift till hjälp för bestridande av omkostnaderna för mötena. *Deltagarna böra medtaga handdukar, sänglinne, filtar och kuddar.*

Anmälan om deltagande bör göras *snarast möjligt* till Svenska Missionens i Kina expedition, Drottninggatan 55, Stockholm.

*

Beträffande mötet på Steninge komma utförligare meddelanden att lämnas i ett kommande nummer av vår tidning.

S. M. K:s årsmöte.

Sv. Missionens i Kina årshögtid kommer även i år att firas vid Kristi Himmelsfärdsdag. Årsmötet börjar med ombudsmöte och välkomstsamkväm onsdagen den 13 maj kl. 7 e. m. och pågår sedan t. o. m. lördagen den 16 maj.

På onsdagen och fredagen hållas mötena i Stadsmissionens lokaler, Stortorget 3 och 5, och på Kristi Himmelsfärdsdag i Betesdakyrkan. Utförligt program införes i nästa nummer av S. L.

Det vore mycket glädjande om många vänner hade tillfälle att deltaga i högtiden. Välkomna! — Och må vi alla i bön ihågkomma mötena, bedjande att Guds kraft under dem må bliva uppenbar.

Kinalänkens syförening.

Kinalänkens syförening i Stockholm samlas torsdagen den 7 maj kl. 7 e. m. hos fröken L. Ulff, S:t Eriksgatan 106.

Daggryningsförsäljning.

Daggryningens försäljning för missionen i Kina äger rum på *K. F. U. M:s lokal,* Birger Jarlsgatan 35, Stockholm, *lördagen den 9 maj kl. 11.30 f. m.—9.30 e. m.*

Kl. 12 m. talar pastor O. Nystedt.

Kl. 7.15 e. m. hålles föredrag av fru Dagny Bergling.

Utdrag ur privatbrev från Judith Hultqvist.

Juicheng den 18 februari 1931.

Vi hade en god jul här, och julfrämmande hade vi också. Johannes Aspberg och Elna Lenell kommo hit just till jul. Sedan under januari har Elna och jag haft bibelkurs för bibelkvinnor. Det var en mycket dyrbar tid, då vi fingo se, hur Herrens ord verkade på deras hjärtan. Vad Guds ord är rikt och vad det är för en glädje och välsignelse att få läsa det tillsammans med kineserna.

Just nu är det kinesiska nyåret. Du skulle höra, vilket oväsen det är på gatorna dag och natt. Folket roar sig med alla möjliga och omöjliga upptåg. Nu en lång tid skall ingen göra något arbete, och alla butiker äro stängda.

Nästa vecka börjar evangelisationsveckorna. Vi ämna ha fem dagars möten i kapellet, då vi tänka bjuda in stadens kvinnor. Må Herren i sin nåd låta oss få se frukt i arbetet! Hans ord kan inte återvända tafängt.

För tre år sedan då vi hade liknande möten, kom en opierökerska med. Hon blev så gripen av Guds ord, avvänjde sig från opiet och blev frälst. Hon är nu ett lyckligt Guds barn, ett under för allt folket. Ja, även de, som ej vilja veta av Gud, måste säga, att »det är bara den levande Gudens makt som kunnat så förändra den syuderskan». Men ett böneämne är hon. Bed, att Gud må bevara henne nära sig.

Guds ord verkar underbart på mångas hjärtan. Nog är det mycket av nöd och kamp i arbetet, kamp om själarna, nöd för dem som bli efter på vägen. Men det är också mycket av glädje och uppmuntran, som Gud låter oss få se.

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

Tungchowfu den 25 febr. 1931.

Kära förebedjande vänner!

...»Utöver vad vi *bedja eller tänka.*»

Det ordet kan skrivas över skildringen av, vad vi fingo se av »Herrens väldiga gärningar», både under bibelkursen 12 januari—15 februari såväl som under senaste byresan, från vilken jag återkom i förrgår. Vi ha blivit rikligen uppmuntrade under dessa kurser (även kurs för manliga medarbetare i januari med bibelläsning av missionär Styrelius och en engelsk missionär Burdett från Sinanfu), och Herren har därigenom liksom »helat oss efter slagen, vi fingo», under julen, genom skolungdomens anfall på Puchengs station. Herren utförde under bibelkvinnokursen en »storrengöring» i hjärtan, som aldrig förr. Det blev uppgörelser inför både Gud och människor. Och följden blev uppfyllelsen av löftena i Jes. 48: 17, 18 och Fil. 4: 7, »frid såsom en ström». Det är, som om vi fått ett genomgrundligt bad», sade en av bibelkvinnorna efteråt. Vittnesbörden om »vad Gud gjort» vid slutet av bibelkursen, voro i sanning gripande. Genom dem fick Herren ett än djupare grepp om fleras hjärtan, och än mera måste uppgöras inför Gud och människor, innan seger vanns. Så reste de åter, var och en till sitt distrikt, och det synes, som om Herren nu använder dem till större välsignelse än någonsin förut. Ps. 115: 1, 2.

Så litet om det nämnda bybesöket. Fru Song, som varit med om bibelkvinnokursen, följde med mig till en by, där tältet var uppslaget några månader före jul. En stor skara kom då till tron, och sedan har den skaran betydligt ökats genom de nyvunnas nitiska arbete, att söka vinna sina släktingar och vänner för Jesus. Under de dagarna, vi voro där, kommo också rätt många till Jesu kors och syntes bli så lyckliga.

Det var i januari, en av tältpredikanterna kom och bad mig resa till nämnda by, ty de nyvunna ville, att någon utlänning skulle komma dit och undervisa dem än mer om Jesus. Med glädje mottog jag kallelsen. Kommen dit, förvånades jag över deras stora vänlighet och gästfrihet. Fastän de aldrig förr sett en utländsk kvinna, såg man inga undrande blickar eller fick några nyfikna frågor om klädsel och utseende etc. under hela tiden, ej heller kommo de för att fingra på allting, som utlänningen hade med, så som vanligt är i Kina. Allt detta förvånade mig storligen. Det kändes, som om de all sin tid umgåtts med utlänningar. Från tidiga morgonen till sena kvällen kommo de för att lyssna och lära mera om den sanne Guden. De ha själva ordnat till en trevlig predikolokal, där de samlas varje kväll till aftonbön. De män, som kunna läsa, läsa då bibeln, så bedja de samt sjunga de små sånger, de lärde under tältkampanjen där. Det är underligt tänka på, att det inga troende fanns där före september månad, och att de förut allesammans voro »utan Gud och utan hopp». Rätt många unga män ha kommit med där, och det är gripande se deras iver, att vinna andra för Herren. En kväll före vårt möte, då en skara var samlad omkring den lilla rykande oljelampan och sjöng små sånger, de lärt, tog en ung man med sig en annan, som han just talat med, och gick bort till ett hörn av rummet, och bad med honom. Många voro de böneämnen, de framburo vid våra bönestunder. Hjärtegripande stunder hade vi inför Herrens ansikte. Efter sådana möten hade bibelkvinnan och jag svårt att somna för glädjes skull, fast vi voro så trötta. Vi måste nödga dem att gå hem på kvällarna, när klockan led mot 11, fastän kvinnorna nog hade velat sitta hela natten på kangen, särskilt sista kvällen. »Vi ha så svårt skiljas vid eder», sade de; »om ni blott kunnat stanna ännu en tid hos oss» o. s. v.

Folket i byn är rätt välbärgat, fastän de ju naturligtvis under hungersnödstiden haft det rätt svårt. Något ovanligt är, att inga rövare eller tjuvar finnas där. De t. o. m. våga ha sina dörrar olåsta, då de gå ut.

Mycket ivriga buddister ha de flesta av de äldre nyvunna varit, och de ha därför många fiender, mest bland sitt eget hus-

folk, som t. o. m. hota dem till livet, om de fortsätta att tro. Flera av de nyfrälsta ha troget tjänat Budda i 30—40 år, bränt rökelse och »samlat meriter», vilket nu allt blivit »aska» inför den nya rikedom, de vunnit i Kristus. Bed för dem.

Deras gästfrihet var enastående. Från olika hem kommo de varje morgon med sina träkolsfyrfat till »kapellet», innan vi stigit upp, så att vi skulle slippa frysa, samt inbjödo oss till dagliga måltider i hemmen. Vi föra alltid med egen mat, då vi äro ute, för att man inte skall behöva säga, att vi äro ute, för att »föda oss». Men här mottogs ingen ursäkt! Skjutsar bjöds det på hit och dit, ej så vanligt det heller. När vi reste, gräto kvinnorna och kommo med små presenter, handdukar, som de vävt, m. m. Vi vägrade taga emot dem, men det var lönlöst att vägra. Den unge man, som skjutsade oss hem, ämnade å de troendes vägnar köpa åt mig en bonad med skrivtecken på, betygande deras tacksamhet för den undervisning, de fått dessa dagar. Men vem kunde tillåta något sådant! Aldrig förr har jag sett sådan kärlek. De ville ge gåvor för de »himlaskatter», de mottagit. Förr har det alltid varit tvärtom; de ha trott att utlänningarna »köpte» anhängare för sin lära. Och säkert finns det många, som göra det ännu i det de fråga: »Hur mycket ge de mig om jag 'följer' dem, hur mycket får du för att du efterföljt läran?» o. s. v. Bed, att Guds verk må fortsättas i denna präktiga by!

Vi återkommo hit till Tungchow i förrgår, och jag reser vill Gud, ut i morgon igen för bibelkurser å två andra platser. Med fridshälsning

Eder i Jesu tjänst förenade
Hanna Wang.

———

»Med underbara gärningar bönhör du oss i rättfärdighet, du vår frälsnings Gud, du som är en tillflykt för alla jordens ändar och för havet i fjärran.»

Ps. 65: 6.

———

Utdrag ur ett privatbrev från Ingrid Isrelsson.

Juicheng den 19 februari 1931.

Du måste få några rader, så att du får höra, huru jag hade firat Nyår i Kina. Judith och jag voro bjudna på nyårskalas häromdagen. Vi hade blivit bjudna dagen innan festen skulle gå av stapeln. Och vi tackade naturligtvis så mycket och lovade komma. Ingen bestämd tid var angiven. Det är ju inte så gott att bestämma tiden, då det inte finns någon klocka i huset. D. v. s. hos oss finnas visst några stycken, som ibland springa fortare än lovligt, men i det hus, dit vi voro inbjudna, saknas troligen sådana lyxartiklar. Alltnog, när klockan närmade sig ett, började Judith bli hungrig och föreslog, att vi skulle ha ett litet mål här hemma, och jag sade inte nej. Alltså dukade vi en bricka och började festen hos oss. »Bara de inte komma och säga, att vi skola komma, just när vi sitta och äta», sade någon av oss. Men det hände inte bättre. Judith försökte rädda situationen genom att springa ut och taga emot den som kom med bjudningen, men hon ville komma in och bjuda mig också. Då hade inte Judith någon annan råd än att ropa ut mig, och jag var inte sen att komma. Jag visste ju, vad saken gällde. Vi kunde väl inte utsätta oss för den skammen att synas inte kunna vänta litet, när vi voro bjudna på fest. Vi lyckades också hemlighålla vårt mellanmål. — Judith skyndade att ta på sig en lång fin kinesisk tröja. Hon såg ut, som om hon skulle gå på fest, men jag stackare ägde bara den kineströjan, som jag redan förut hade på mig, och det var ju ingen hjälp för det. Jag måste gå på fest ändå. Och efter att jag blivit föremål för en lättare borstning, fick också jag duga. — »Har du några kash?» frågade Judith. »Skall man nu ha det med?» Jo, det skulle ett barn ha i familjen, dit vi skulle gå. Jag tog ett par hundra kash.

och Judith försåg mig med en del leksaker från Sverige.

Då vi sedan kommo dit, mötte mig en överraskning. De bådo mig taga av skorna! Jag tvekade några ögonblick. Jag var nämligen inte beredd på att taga av skorna, när jag kom bort på fest. — I alla fall kommo skorna av, och jag kröp upp till de andra och satte mig på det fina täcket på kangen. Egentligen var det, när jag tänkte efter, ju ingenting att undra på, att de ville, att jag skulle taga av mig skorna. — En träkolseld sattes snart framför oss, och jag blev genast förtjust. Jag tyckte det var som en av våra kolmilor från Bergslagen i miniatyr. Efter en stund lyftes ett litet bord upp på kangen, och på bordet ställdes en gryta, som var så fint inrättad, att det fanns eld i botten på den, d. v. s. inte inuti grytan! Fyra tallrikar med grönsaker sattes omkring, och sedan åto vi alla ur samma gryta med våra träpinnar. Om du visste så gott det var! Vad den innehöll för godsaker kan jag nog inte närmare gå in på, men gott var det. En liten kisse kom upprepade gånger och ville deltaga i festligheten, men blev lika många gånger avvisad.

Så fortgick måltiden under mycket livligt samspråk. Ja, du undrar väl, hur jag sköter pinnarna! Det vore väl bäst, att Judit svarade därpå. I alla fall var jag mätt och glad, då festen var avslutad.

Bordet dukades av och togs bort, men vi sutto kvar och pratade. Det var en liten lycklig grupp samlad där. Det var inte bara en flyktig glädje på grund av nyårsfirandet, som satte sin prägel på vår samvaro. Det var en djupare glädje än så. Den som hade inbjudit oss till festen, har på ett alldeles särskilt sätt varit föremål för Guds underbara, frälsande nåd, och skulle jag berätta hennes historia, skulle det här brevet bliva alltför långt. Det var icke underligt, att lovsången ljöd från det enkla rummet innan vi skildes åt. — »Tryggare kan ingen vara» ha vi också fått översatt till kinesiska, och den sången sjöngo vi med liv och värme. Vi försökte även att lära de unga sonhustrurna i hemmet att sjunga den lilla kören: »Ingen lik Jesus».

Då vi voro färdiga att gå, kom ett par hednakvinnor in, och Judith började tala med dem om Gud, sedan de fått en del frågor angående oss besvarade. Den ena av kvinnorna tycktes fatta och taga emot vad som sades, men den andra förklarade envist, att hon ingenting förstod.

Bibelkvinnan, som också var med, började då att tala till henne, men det var lika illa. Hon förstod ingenting. Hon hade bara så bråttom i sitt hem, att det var med knapp nöd, hon kunde sitta stilla en liten stund. Men så småningom lugnade hon sig litet, och lyssnade till bibelkvinnans enkla framställning om den levande Guden. Men hon hade ändå svårt att fatta, att det inte var nog med, att hon offrade till avgudarna och brände rökelse för dem. — Kanske var det ändå något litet korn, som föll i god jord.

Ja, det här var bara litet grand om en nyårsvisit. — Judith har nu gått ut till kvinnorna för att säga godnatt, och hon passade då på att taga med sig Lina Sandells fotografi och visa dem, så de få se henne, som har skrivit: »Tryggare kan ingen vara». Och nu skall jag gå ut och sjunga den sången med dem.

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**
Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Jag ser ingenting. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avdelning.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1931.
313063

N:r 9. ÅRG. 36. 10 MAJ 1931. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

Årsberättelsenummer.

Svenska Missionens i Kina 44:e verksamhetsår.

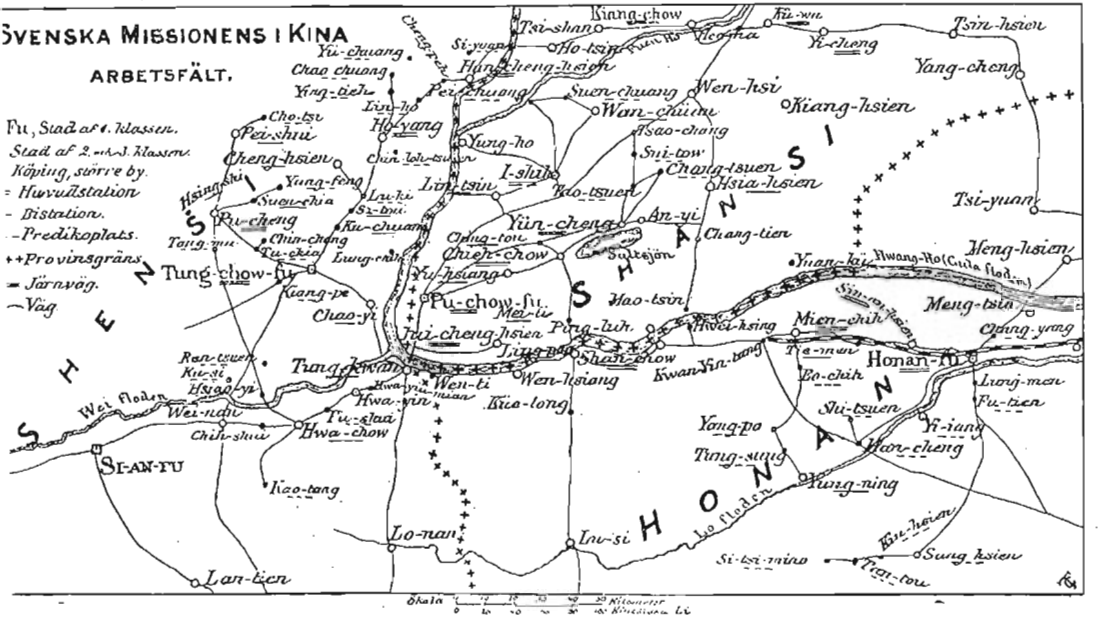

Karta över Svenska Missionens i Kina fält.

HJÄLPAREN.

»Dock säger jag eder sanningen: Det är nyttigt för eder, att jag går bort», så tröstar Herren Jesus sina bedrövade lärjungar. Genom att han gick bort kunde vi få Hjälparen såsom vår hjälpare. För att Hjälparen, Anden, skulle komma oss nära, måste det stora hindret bort: synden, skulden, vreden. Ingen annan ville söka undanskaffa detta hinder, ingen annan kunde det, än vår Frälsare. På ingen annan väg kunde det heller undanskaffas än den han valde att gå. Det måste ske genom att vår Goel, vår gode man gick den väg han här betecknade med orden: »Gå bort», en väg, där hans lärjungar alldeles ej kunde följa honom, den väg han måste beträda ensam och ensam vandra ända fram till målet.

Det var på den vägen det stora undret skedde, försoningens under, förlossningens under, den fulla frälsningens stora, välsignade under. Det är därför den vägen är så kär för alla syndare. En väg blev så öppnad och banad, där ingen frälsningstörstande själ skulle kunna hindras icke ens av alla ondskans makter, en väg, där även den okunnigaste och enfaldigaste skulle kunna komma fram. »Det är nyttigt för eder att jag går bort.» Vilket ljus har ej kastats över dessa ord, som till en början måste ha förefallit lärjungarne så svåra att fatta.

Och på denna öppnade väg skulle Anden komma. Anden, som skulle bära det välsignade namnet: Hjälparen. En öppen väg och en redo hjälpare, som vill ta sig an varje själ från vägens början ända till dess mål. Vi förstå mer och mer den rika välsignelse, som ligger i Jesu ord: »Det är nyttigt för eder att jag går bort.»

Hjälparen är kommen i världen. Hjälparen står hos varje själ och erbjuder sin hjälp. Hjälparen hjälper ända hem. Hjälparen hjälper alla som känna sig hjälplösa.

Under det nu tilländalupna verksamhetsåret har behovet av hjälp känts mycket trängande. Vi ha varit omgivna av nöd, ett läge som ingen vår makt eller kraft varit vuxen. Och vi ha nu lika litet som förut haft några egna tillgångar att falla tillbaka på. Vi ha haft behov av daglig hjälp, av stundlig hjälp. Och vi kunna med tacksamhet anteckna att Hjälparen ej svikit oss.

Vår store Hjälpare är barmhärtig. Han räknar med att vi äro stoft och han försmår ej stoftet. Han räknar med att vi äro svaga, att vi äro fulla av brister, klentrogna, ja otrogna. Med otrolig ömhet har han hjälpt oss i vår svaghet, i vår brist, och han har upprättat oss åter och åter i vår stapplande gång på trons väg. Så är vår Hjälpare den trofaste hjälparen, och vi få räkna hans trohet som vår frälsning. Vår Hjälpare är ock den starke Hjälparen och därför behöva vi ej misströsta, även om det stundom synes som skulle allt gå under. Vi få mer och mer lära, att allt beror på honom och på hans starkhets makt.

Det är sålunda vår stora förmånsrätt att vid vårt förestående årsmöte frambära vårt hjärtas tack för att vi fått behålla vår hjälpare ännu ett styc-

ke väg, och att vi veta, att han skall för vår återstående tid förbliva hos oss.

Vår Herre och Frälsare vare lov, ära och pris för hans väg för vår skull och för hans gåva till oss.

Erik Folke.

GENOM ELD OCH VATTEN.

Vid läsningen av årsberättelsen från fältet ha åter och åter i mina öron klingat orden i Jes. 43: 2: »Om du ock måste gå genom vatten, så är jag med dig, eller genom strömmar, så skola de icke fördränka dig. Måste du än gå genom eld, så skall du ej bliva svedd, och lågorna skola icke förtära dig. Ty jag är Herren, din Gud, Israels Helige, din Frälsare.

Sant är vad vi stundom sjunga:

»Genom lidande till seger
Är den väg som Jesus gått,
Och en annan väg att vandra
Vi ej heller löfte fått.
Genom lidande till seger
Går missionens väg också.
Jesu sändebud de måste
Alltid i hans fotspår gå.»

Det är som om dessa ord fått en särskild tillämpning på vår mission och våra missionärer under det år som gått. Intet tidigare år i vår missions historia har att uppvisa ett så stort antal dödsfall. Om de som — ofta under de ogynnsammaste och mest prövande förhållanden — gått igenom sjukdomsnöden till hälsa ha förvisso varit beredda att, om så varit Guds vilja, giva sitt liv i döden. Det har varit som att gå igenom både eld och vatten. Men det är just för sådana omständigheter som löftet är givet: »Jag är med dig». Herren Jesus, som genomgått ett ännu långt svårare lidande, är själv med oss för att trösta, uppmuntra och vägleda. Han påminner oss om att hans väg går genom lidande till seger. Han har vunnit. Han skall också hjälpa oss att vinna. Hålla vi oss blott tätt till honom, träda vi i hans fotspår, så skall han sörja för att varken eldslågorna skola få förbränna oss eller vattenströmmarna fördränka oss. Han är själv med oss och håller sin skyddande hand över och omkring oss.

Och lidandet är icke ändamålslöst. Först och främst driver det oss närmare Herren. När det kommer, är det så mycket av det tyngande eller förströende som förbrännes eller sköljes bort, så att vi bli mera ensamma med Herren. Och vidare utgör ett rätt buret lidande en åskådningsundervisning för de utomstående som är mer värd än många ord. Mången, som med hån eller tvivel lyssnat till de vältaligaste vittnesbörd i ord, har blivit gripen i sitt innersta av åsynen av en kristen som gått i lidandets skola. Denna erfarenhet sprider ljus över det gåtfulla ordet av Paulus i Kol. 1: 24.

»Nu gläder jag mig mitt i mina lidanden för eder. Och vad som fattas i det mått av Kristus-bedrövelser, som jag i mitt kött måste utstå, det uppfyller jag nu för hans kropp, som är församlingen.»

Det är väl det mest ärofulla uppdrag, som kan komma en kristen till del, att uppfylla det som fattas i Kristus-bedrövelser i världen. Det är något av detta som fallit på vår missions och våra missionärers lott i rikare mått än annars under det gångna året.

Give Gud att rik frukt må växa fram av vad som så utsåtts i tro och kärlek! Och give Gud oss alla nåd att icke rygga tillbaka för lidandet, när det kommer oss in på livet, utan alltid minnas löftet: »Jag är med dig. Jag är Herren, din Frälsare» och fasthålla förvissningen: genom lidande till seger!

Karl Fries.

S. M. K:s Årsberättelse för dess 44:e verksamhetsår.

»I haven tagit de gudar, som jag har gjort åt mig, därtill ock prästen, och så gån I eder väg. Vad har jag nu mer kvar? Och ändå frågen I mig: 'Vad fattas dig?'!» Dom. 18: 24.

Under domaretiden, då »ingen konung fanns i Israel», då »var och en gjorde, vad honom behagade», fanns en man som hette Mika. Hans moder hade skaffat en skuren och en gjuten gudabild, och Mika hade anställt en präst i det gudahus, som han sålunda fått. Så kom en skara, som rövade gudarna och lockade prästen med sig. Mika samlade sina grannar och satte efter skaran, som tagit gudarna, men var ej stark nog för att kunna taga tillbaka det bortrövade. Mika fick då frågan: »Vad fattas dig, eftersom du kommer med en sådan hop?» Han svarade: »I haven tagit de gudar, som jag har gjort åt mig, därtill ock prästen, och så gån I eder väg. *Vad har jag nu mer kvar?* Och ändå frågen I mig: 'Vad fattas dig?'!»

Mellan kineserna i våra dagar och Mika, som levde på domaretiden, finnas rätt slående likheter.

Även i Kina har ju under åtskilliga år saknats en person, som ägt makt att regera i hela landet. Var och en har därför ofta gjort vad han behagat, och särskilt ha personer med dålig karaktär gjort vad de behagat. Den likheten kan säges vara i ögonen fallande.

De gamla gudarna ha också rövats bort från kineserna, t. ex. genom myndigheternas påbud om att templens avgudar skola förstöras. Ett brev för någon tid sedan berättade sålunda om en kines, som mycket bedrövad kommit till en av våra missionärer, sägande: »De ha tagit från oss våra gudar. Säg mig hur man tillbeder Eder Gud!» — Äro ej de orden liksom en återklang av vad domaretidens Mika en gång sade?

»Därtill ock prästen.» Ja, de gamla ledarna äro i viss mening borta, ha förlorat sitt inflytande i stor utsträckning. Kan ej det sägas t. ex. med tanke på Konfucius?

Väl har man då anledning att säga: »Vad har jag nu mer kvar?» Och med denna nöd kommer man nu även till missionsvännerna i Sverige, till dem som så självuppoffrande och troget tidigare sänt budskapet om Jesus Kristus och honom korsfäst. Nu kommer man hungrande och bedjande. Inte kunna missionens vänner hårdhjärtat och liknöjt fråga: »Vad fattas dig, eftersom du kommer?» och sedan gå sin väg. — Nej, missionsvännerna liksom missionärerna kunna ej, drivna av Kristi kärlek, annat än gå till dem, som intet ha kvar, för att bjuda dem *allt* i Kristus Jesus. Därom bär även i år vår årsberättelse vittne.

Årsberättelse från fältet för 1930.

»Jag vill om natten komma ihåg mitt strängaspel.» Ps. 77:7.

Herren vare lovad, som under nödens natt sätter oss strängaspel i händerna! Det är han, som ger oss sånger mitt i natten; ger oss något att sjunga om; glädje tillfyllest, ej beroende på oss själva och vad vi göra, utan på vad han är och vad han gör med människors barn. Det är en sådan lovsång till Gud, som denna årsberättelse ville vara, och om de mörka sidorna ändå komma fram, såsom de måste för att skildringen skall vara sann, så är det som en bakgrund till skenet från Herrens härlighet. Mot denna bakgrund lyser desto klarare det rika mått av kärlek och trofast omvårdnad, som kommit oss till del, och icke blott oss missionärer, utan allt Herrens folk i dessa bygder, våra medvandrare på livets väg

och medtjänare i Guds rikes tjänst, medan vi tillsammans vänta på vår Herres och Frälsares Jesu Kristi uppenbarelse.

Vi började året med en djup känsla av vår svaghet, särskilt vad *missionärskåren* angick. Saknaden efter vår syster Maria Björklund, som efter sin egen bön fått gå att fira Jul hos Jesus, blandades med förnimmelsen av bristande krafter hos dem, som under hösten genomgått allvarsamma sjukdomar, och allas vår otillräcklighet för uppgifterna. Tidslägets allvar, såväl i andligt som timligt hänseende, trängde sig på oss. Man suckade: »Herre, huru länge?» vid tanken på hungersnöd och pest, inbördes krig och laglöshet, samt den tygellöshet i religiöst och moraliskt hänseende, som delvis alstrats av de yttre omständigheterna, men till sin viktigaste del, i tankelivet, hade sin rot i otrosförkunnelserna utifrån.

I februari började slagen falla, i det Maria Pettersson insjunknade i den tyfusepidemi, som utbrutit i Sin-an hsien och fått så fast rot i Barnhemmet där, att det under flera månaders tid sällan fanns mindre än 20 sjuka på en gång. Judith Hultqvist och Johannes Aspberg samt Carl och Ethel Blom reste dit för att hjälpa till med vården av de sjuka och tillsyn för övrigt, men de tre förstnämnda angrepos snart, den ene efter den andre, av sjukdomen. En månad senare ankom Berta Flodberg med en ung kinesisk kvinna för att bistå Ethel Blom, som höll på att brytas ned av arbetet och ej minst av det förhållandet, att halva huset en stor del av tiden var fullproppat med soldater. Det var en nåd, att de kommo i tid med hjälpen, men hjälpen blev ej lång, ty inom en vecka voro även de sjuka, trots vad som gjordes för dem. Dr Liu, en kinesisk läkare med västerländsk utbildning, som vi ett par gånger lyckades få från Honanfu, hjälpte oss den första tiden, men kunde sedan ej komma. Ett under var det, att alla de sjuka gingo igenom med livet, och icke mindre så, att deras vårdarinna fick kraft att hålla ut, till dess det i början av juni blev möjligt att flytta de tillfrisknande undan krigsatmosfären i Honan till det lugnare Shansi.

Under tiden hade emellertid Ester Berg i Hoyang angripits av samma sjukdom, vilken även brutit ut bland de på stationen samlade kineserna. Skolor och klasser upplöstes för att minska risken, men dessförinnan hade vår syster fått se rika frukter av sitt arbete under den korta tid hon varit där efter sin återkomst till fältet. Hon vårdades särskilt av Karin Andersson och Minnie Nicholson, vilka tillkallats från Tungchow, med ytterligare hjälp av dr Kao, en hängiven ung kinesisk läkare, som fått sin utbildning i missionssjukhus. Den 6 april fick hon dock sitt hembud och gick i frid att möta den Frälsare, hon så högt älskat och så nitiskt tjänat.

Redan före och under hennes sjukdom var Robert Bergling starkt medtagen av sitt krävande arbete, ytterligare ökat av nödhjälpens utdelning på olika sätt. Dessutom höll han på att överlämna ansvaret för stationen åt sin son Martin, och arbetet i samband med detta överförande ävensom andra förberedelser för hans och hans hustrus förestående hemresa togo än mer på krafterna. Sorg och omsorg vid Ester Bergs död och jordefärd synas hava tagit det sista av livskraften. Det trötta hjärtat orkade ej mera, och så fick han den 24 april gå in i vilan efter en lång och mödosam arbetsdag.

Karin Andersson kom trött hem till Tungchow och fann samma epidemi grasserande där i staden. Hurn hon ådrog sig sjukdomen har aldrig blivit utrönt, men tydligen hade hon ej nog motståndskraft mot de många smittofrön, som hon vid umgänget med folket utsattes för, utan även hon insjuknade efter en tid. Trots kamraternas omsorgsfulla vård, vari de biträddes av Hanna Wang från Pucheng, avled hon den 22 maj. Någon läkare kunde ej erhållas för henne. Hon fick aldrig tillfälle att göra någon till synes större insats i det verk, vartill hon kallats direkt av sin Mästare, men hon fick sätta in sitt liv. Detta utsäde skall nog bära frukt i sinom tid.

Verner Wester hade utom sitt arbete i evangelium även stort nödhjälpsarbete under våren. Därtill kom, att han fick resa till Hoyang och Tungchow för att biträda vid begravningar och utredningar i samband med de där gjorda förlusterna. När sjukdomen i början av juni angrep honom, var han ensam i Puchow, men kom sedan med syskonen Nils och Olga Styrelius till Yuncheng, där han av dessa och Johannes Aspberg gavs den omsorgsfullaste vård under den västerländskt utbildade dr Lius ständiga övervakande. Även han fick dock utgiva sitt liv som ett direkt offer för den stora landsnöden, ty kriget och hungern gåvo upphov åt farsoten, för vilken han utsattes i fullföljandet av sin livsgärning. Den 25 juni fick han nedlägga vandringsstaven och myllades sedan ned vid sidan av de många av hans egna kära, som han själv fått anförtro åt Kinas jord till uppståndelsens morgon.

Vi sakna dem alla, dessa våra kära syskon och medarbetare, och ej mindre sakna vi Ebba Burén, som ej fick komma åter hitut, utan lades till vila därhemma, fastän hjärtat var härute. Deras plats står tom i skördemännens led, men vi tacka Gud, att de ej älskat sitt liv allt intill döden, utan med sitt vittnesbörd visa, att Jesu tro håller både att leva på och dö uti. Nu bedja vi om och vänta på de unga, som skola taga upp den heliga elden efter dem och föra den vidare. Det är också så många gamla bland oss, som äro kvar, att det behövs unga skuldror under bördan.

De flesta av oss voro vid sommarens början antingen på grund av genomgången sjukdom eller genom den föregående tidens ansträngningar så medtagna, att en särskild vilotid behövdes. Efter sommarens slut kunde vi dock alla återvända till arbetet med undantag av Wilh. Bergling, som för en öronåkommas behandling nödgades kvarstanna en tid vid kusten och först längre fram på hösten tillsammans med sin syster Dagny-Edla återkom till fältet.

Ingen tillökning har ägt rum bland de utländska arbetarna på fältet, utom genom Wilh. Berglings ankomst från språkskolan till Hoyang en tid före sin fars död. Däremot har antalet förminskats genom Dagny Berglings och Ingeborg Ackzells hemresa i maj samt Oscar och Gerda Carléns, Lisa Gustafssons och Estrid Sjöströms i november. Dem alla våga vi dock hoppas få åter med stärkta krafter efter en vilotid därhemma. Vi glädja oss också åt att Nathanael och Elsa Engbäck den 19 december anlände till Shanghai och sålunda tillförde oss en välbehövlig förstärkning, men de reste först efter nyåret upp till Honanfu. De två nya systrarna Ebba Widén och Maja Lundmark, som tillsammans med dem ankommo från hemlandet, reste snarast möjligt efter landstigningen till språkskolan i Yangchow för att där förberedas för sitt värv.

Missionsarbetet har till stor del bestämts av nödläget omkring oss. Under vintern och våren ingick nödhjälpsarbetet i alla delar av verksamheten. Ej blott upptogo utdelning till och ledning av arbeten för de hungrande en betydande del av utländska och infödda arbetares tid och krafter, utan medlen användes i ej ringa utsträckning till bespisning i sammanhang med bibelkurser, kvinnoskolor och även fattigskolor för barn. Allt detta gav ju rika tillfällen till evangelii förkunnelse, men innebar även faran av allt för stort beroende av Missionen beträffande verksamheten bland de infödda troende, detta så mycket mer som församlingarna genom dyrtiden sattes ur stånd att tillväxa i givandet eller fortsätta enligt samma norm som förut.

För övrigt gjorde rövareväsendet i Honan och Shensi, förvärrat genom det under vintern åter uppblossande kriget, att evangelisationsverksamheten blev ytterligt begränsad. T. o. m. utstationerna kunde endast i ett fåtal fall besökas av missionär, och ofta nog kunde ej ens de infödda arbetarna förflytta sig från plats till plats. En frivillig arbetare sköts av rövare, då han var på väg till en utstation och vid några tillfällen ha missionens evangelister och andra församlingens tjänare tagits till fånga och torterats för utpressan-

de av lösen. De ha dock alla bevarats till livet, och man kan blott bedja att de och deras kamrater må ha troget vittnat var på sin ort, och att all oron ej fått vända deras och de troendes blickar för mycket till de yttre tingen.

Det är på samma gång glädjande och beklämmande att dopens antal under året för första gången gått upp till 500. Medan det antyder den utsträckning i vilken människorna börja vända sig till Gud, innebär det också ett ökat ansvar för den ökade lärjungaskarans fostran och vård till samling och gemensamt verk. Förskingringen inom församlingarna är dock stor, och det torde kräva lång tid och mycket arbete (om vi någon gång få tillfälle till det) att ånyo församla och till gemenskap i Guds tjänst och arbete ena de förströdda skarorna. Under det gångna året kunde inga större gemensamma möten hållas, men väl sammanträden av råden inom Synoden samt de offentliga församlingsmötena vartill kom ett s. k. sommarläger för missionens kinesiska arbetare över hela fältet. En hoppfull företeelse är att offervilligheten för den egna verksamheten proportionsvis synes hava varit större inom de på grund av förhållandena jämförelsevis mera försummade delarna av fältet. Detta tyder väl på en genom omständigheternas krav väckt större ansvarskänsla, och vi tacka Gud därför, även om vi ej för den skull våga helt undandraga oss den fostrande och undervisande uppgiften gentemot församlingen.

Daggryningens kvinnoskola i Honanfu v. t. 1930.

I Shansi var läget bättre, till dess genom krigets utgång även denna provins utsattes för samma laglöshet, som rådde på andra delar av fältet. Möjligheterna till evangelisationsverksamhet ha också utnyttjats genom tältverksamhet och bypredikan över större delen av området. Villigheten att lyssna och mottagligheten för budskapet ha visat sig ovanligt stora. Icke ens under reträtten, och detta i Shensi såväl som i Shansi, stördes i väsentlig mån det pågående tältarbetet, utan de flyende soldaterna utgjorde till och med en stor del av åhörarna. De infödda församlingarnas, liksom enskilda kristnas, deltagande i denna gren av missionsverksamheten har varit synnerligen uppmuntrande och synes ange den linje efter vilken verksamheten lättast kan utveckla sig, och där samarbete med missionen kan bedrivas, utan att missionens insats blir ett hinder för församlingens framsteg.

För ungdomens fostran pågår alltjämt skolverksamhet bland gossar och flickor, fastän konkurrensen från de offentliga skolornas sida, det allmänna nödläget och myndigheternas krav på att kontrollera undervisningen med det därav följande borttagandet av kristendomen från schemat, göra skolornas ställning svår. En ny läskurs har emellertid uppgjorts för sådana skolor som, för att om möjligt förekomma ingrepp från statens skolmyndigheter, försöksvis börjat den påtänkta omläggningen till »Religiösa fostringsanstalter». Största förändringen, vad skolverksamheten beträffar, har skett med Sin-an barnhem, i det att föreståndarinnan, en del lärare och personal samt över 50 barn flyttades till Yuncheng samtidigt med konvalescenternas förflyttning i juni, i syfte att bereda den trygghet och arbetsro, som ej kunde erhållas i Honan. Det var även högeligen av nöden att befria

Fortbildningskurs för lärare och lärarinnor 1931.

barnen och även deras vårdare från det förvildande och demoraliserande inflytandet av soldater och rövarväsen. Fastän det var ett riskabelt och påfrestande företag mitt under pågående krig, har det genom sina frukter i fysiskt och moraliskt hänseende visat sig väl värt all möda och omsorg.

Kvinnoskoleverksamheten har bedrivits i något större utsträckning än året förut, delvis med stöd av nödhjälpsmedel för de fattigaste eleverna, dock ej så att den fått karaktären av tillfälligt arbete. Eleverna ha i många fall, både under lästiden och under ferierna, på ett frimodigt och fruktbärande sätt framburit vittnesbördet om frälsningens väg. Utom det direkta tillskottet till församlingens andliga bärkraft, som sålunda visat sig erhållas genom Kvinnoskolan, ger detta även vid handen, att vi som mission måhända på den vägen kunna erhålla tillgång på för användbarhet i missionsarbetet bildbara krafter. En brist i denna arbetsgren, vilken även lägger hinder i vägen för dess användning i större utsträckning, ligger i det otillräckliga antalet för denna uppgift utbildade lärare, då vi ej ha råd att binda utländska krafter vid detaljarbetet. Detta förhållande, liksom motsvarande brist i barndomsskolorna, visar oss ofrånkomligheten av särskilda åtgärder för meddelande av pedagogiska kunskaper åt dem, som skola vara våra medarbetare i dessa arbetsgrenar, försåvitt vi i någon form skola bedriva undervisningsverksamhet såsom del av vårt missionsarbete. Påtänkta fortbildningskurser för i tjänst varande lärare och evangelister, resp. lärarinnor och bibelkvinnor, kunde på grund av otillräckliga krafter ej hållas i samband med »sommarlägret» för infödda arbetare. Vi få dock vara tacksamma för de impulser, som erhöllos vid sagda samling, och under det nya året söka meddela den mera undervisande delen av det önskvärda programmet.

Som en välbehövlig motsats till all nöd och oro utomkring oss har *Missionens ekonomi* varit synnerligen god. Herren har rikligen försett med gåvor i hemlandet och genom den för utväxling till kinesisk valuta förmånliga kursen har missionen erhållit mer än vanligt goda inkomster härute. Som en följd häraf har också hela den stora budgeten kunnat fyllas. Det var trosstärkande att se, hur de rikliga gåvorna, som behövdes för den utvidgning av verksamheten, som utgjordes av de planerade evangelisationsgrupperna med deras extra kostnader, hade börjat inflyta, redan innan budgeten kom till Sverige. Dessa särskilda anslag kunde emellertid blott i ett par fall tagas i bruk omedelbart, dels på grund av kriget och emedan nya tält ej kunde anskaffas, dels emedan ledare och medarbetare i olika påtänkta grupper antingen ej funnos tillgängliga eller också voro otillräckligt rustade för uppgifterna. Det sistnämnda förhållandet gör det smärtsamt, att ej flera nya eller återvändande manliga arbetare kommit till fältet, och ej heller de välbehövliga anordningarna för utbildande av unga män och kvinnor med evangelistgåvor ännu kunnat förverkligas. Medel särskilt avsedda för skolverksamhetens bedrivande ha varit mycket knappa, vilket synes tyda på, att om vi skola räkna denna sida av arbetet såsom avseende speciellt religiös fostran och ej längre motsvarande statens program för folkbildning, så få vi i framtiden taga den med i budgeten såsom en del av den allmänna missionsverksamheten.

Då hungersnöden och de många pålagorna, senast tulltaxans väsentliga förhöjning, fördyrat alla levnadsförnödenheter, och därtill den höga växelkursen förminskat den kinesiska valutans köpvärde, höjde missionen under ett kvartal de utländska arbetarnas underhåll. Huruvida denna förhöjning kan bli permanent beror ju i första hand på inkomsternas storlek, men även på växelkurs och andra förhållanden härute. Medan vi tacksamt mottagit denna lättnad i vår egen ekonomiska ställning, få vi ej glömma de infödda arbetarnas behov av förbättrade lönevillkor. Om ej någon åtgärd i detta avseende kan vidtagas, stå vi inför det

alternativet, att antingen avskeda en del för att kunna tillgodose de återståendes behov, eller förlora en del av våra värdefullaste medarbetare och kunna anställa endast i vissa avseenden mindrevärdiga nya sådana, emedan även för dem de ekonomiska kraven ökats likasom för oss missionärer. Detta fördyrande gäller för övrigt hela missionsverksamheten, varför också 1931 års budget har sprungit i höjden på ett hittills oerhört sätt. Det behöver mer än någonsin bli ett böneämne, att de stora behoven i detta avseende må fyllas.

Vi ha att tacka Herren för folkets och myndigheternas välvilja. De få exempel på motsatsen, som getts oss, särskilt genom skolungdomens anfall på missionsstationen i Pucheng, och förhindrandet att taga i besittning det för kvinnoskolan i Hancheng stad inköpta huset, blott framställa det allmänna goda förhållandet i desto bjärtare ljus, och visa oss att en del svårigheter, såsom soldatinkvartering, kanske varit förklädda tillfällen för evangeliskt arbete, ej hinder. Likaledes har det varit gott samförstånd mellan missionärerna och de kinesiska medarbetarna, och om vi i en del saker, såsom användandet av nödhjälpsmedel, sett vanlig kinesisk misstro och avund sticka fram, så få vi ju minnas bakgrunden till kinesernas karaktär och åskådningssätt, deras betryckta näringsliv. Vi få ej heller förbise, att vi även härutinnan ha samma fiende att bekämpa som i hedendomen och i all mänsklig syndfullhet. För övrigt är det ju nöden, även då den uppenbarar sig på sådana områden, som utgör kravet i missionskallelsen, likasom människosläktets syndanöd var Jesu kallelse till vår arma värld.

För vår egen del få vi bedja Gud om förlåtelse för och gottgörelse av vår synd och brist, samt att han ej måtte taga sin hand ifrån oss, utan genom sin gode, Helige Ande ge oss nåd att i all vår svaghet ändå få fortsätta i hans tjänst. Sände han, som är skördens Herre, också nya arbetare i sin myckna skörd!

Carl F. Blom.

Verksamheten i hemlandet.

Kommittén. Kommittén för Svenska Missionen i Kina har sedan förra årsberättelsen skrevs ej undergått någon förändring.

Kommitténs funktionärer äro: Doktor *Karl Fries*, ordförande; missionsföreståndare *E. Folke*, vice ordförande, och direktör *H. Hallencreutz*, kassaförvaltare. Missionssekreterare är missionär *M. Lindén*.

Kommitténs *arbetsutskott* består av följande personer: Doktor *Karl Fries*, missionsföreståndare *E. Folke*, rektor *Joh. Rinman*, direktör *H. Hallencreutz* och missionär *Aug. Berg* såsom ordinarie ledamöter samt musikdirektör *H. Gillgren* och komminister *Joh. Lindberg* såsom suppleanter.

Förteckning på kommittén i sin helhet återfinnes på sid. 113 i detta nummer av vår missionstidning.

*

Från *S. M. K:s Californiakommitté* och *S. M. K:s Minnesotakommitté* hava vi ej, då årsberättelsen skrives, haft glädjen mottaga några rapporter.

Kvinnokommittén. Inom S. M. K:s Kvinnokommitté ha under året inga förändringar ägt rum.

Missionärskandidater. Två missionärskandidater hava under 1930 utsänts såsom missionärer till arbetsfältet i Kina, nämligen fröknarna *Ebba Widén* och *Maja Lundmark*. Antalet unga, som tro sig hava erhållit Guds kallelse att gå ut såsom S. M. K:s missionärer och som äro villiga hörsamma kallelsen, har under året ökats, så att vi äga hopp om att snart kunna utsända ytterligare förstärkning. Behovet av nya medarbetare är emellertid alltjämt stort. Vi behöva därför fortsätta att bedja om nya missionärer, samtidigt som vi ej få glömma att tacka för bönhörelse.

Missionärer på semester. Till Sverige ha följande missionärer hemkommit från Kina sedan vi förra gången firade årshögtid: Fru *Dagny Bergling*, fröken *Ingeborg Ackzell*, missionärsparet *Oscar* och *Gerda Carlén* samt fröknarna *Estrid Sjöström* och *Lisa Gustafsson*. Dessutom har missionär *L. H. Linder* under mars månad innevarande år anlänt till Sverige från Amerika.

Utresande missionärer. Hösten 1930 återvände missionärsparet *Nath.* och *Elsa Engbäck* samt deras två barn till Kina. I deras sällskap utreste fröknarna *Ebba Widén* samt *Maja Lundmark* för första gången till Kina.

I slutet av febr. innevarande år återvände även missionärsparet *Morris* och *Carola Bergling* med sina två barn till Kina.

Hemförlovade missionärer. I förra årsberättelsen meddelades, att Herren under det gångna året kallat ovanligt många av våra missionärer till högre tjänst. Detsamma kan sägas även i år, i det att ej mindre än tre fått hembud sedan förra årsberättelsen skrevs.

Redan vid årsmötet 1930 hade meddelande om *Karin Anderssons* hemförlovning nått oss. Vi erinrade därför då om hennes liv och gärning, fastän hennes hembud ej stod omnämnt i årsberättelsen.

G. V. Wester.
Utr. till Kina 1903. Död 1930.

Länge dröjde det ej, förrän ett nytt oväntat sorgebud nådde oss. Det var telegrammet om att missionär *V. Wester* fått lämna sitt arbete här nere på jorden. Vi minnas honom såsom den friske missionären, som alltid var villig att sätta in sin kraft, där det så behövdes. Huru väl syntes han ej behövas i arbetet, men Herren tog honom hem till sig.

Slutligen kom så i september hembudet till fröken *Ebba Burén*. Henne hade vi i

Karin Andersson.
Utr. till Kina 1928. Död 1930.

Ebba Burén.
Utr. till Kina 1894. Död 1930.

vår krets här hemma. Hon gick ut och in ibland oss. »Den stilla andens oförgängliga väsen» var väl något för henne utmärkande. Hon saknas alltså härhemma men även därute.

Minnet av dessa tre ger oss rik anledning till tacksamhet för vad Gud givit i och genom dem. Nu har Gud tagit hem dem, men det verk, som Gud under deras jordeliv anförtrodde åt dem, skall fortsättas. Arbetet är lämnat åt oss, som ännu äro kvar i uppgiften. De sex från fältet hemkomna missionärerna motsvaras av sex utresta, men vem tager de hemförlovades uppgift?

Möten. Även i år hava de möten anordnats i Stockholm, vilka årligen bruka hållas där. De hava varit högtidsstunder, då vi fått mottaga rik välsignelse från Gud, och då vi också fått mottaga mycken uppmuntran genom missionsvännernas kärleksfulla intresse.

Tisdagsbönemötena i Betesdakyrkan ha pågått som vanligt. Deltagareantalet har varit ungefär såsom föregående år.

I *Skellefteå* hade vi under aug. 1930 förmånen få anordna missionärsavskiljning, då fröken *Maja Lundmark* avskildes till Svenska Missionens i Kina missionär. I Skellefteå landsförsamlings stora och vackra kyrka hölls den egentliga avskiljningshögtiden, men även i andra lokaler fingo vi de dagarna fira högtid, och nog skola vi hava i minne, huru vi då fingo vara med i högtidsskaran.

Bland möten på andra platser än Stockholm märkas även våra Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1930. Den ena var som vanligt anordnad på Steninge och den andra i Sanda på Gotland. Båda voro oss till stor uppmuntran. Även för innevarande sommar planeras två sådana »veckor». Med glädje utföra vi denna vår uppgift, men känna oss på samma gång vara i stort behov av vänners förböner och bistånd.

Samtidigt som vi sålunda framhålla våra Bibel- och Ungdomsveckor såsom särskilda böneämnen vilja vi också till våra förebedjande vänner framföra vårt varma tack för deras så värdefulla bistånd. Vi tänka med synnerlig glädje och tacksamhet på bönekretsarna och syföreningarna, om vilka vi dagligen påminnas genom de vita nålarna (en för varje krets) på kartan i sekretariatet, och på andra förebedjande vänner, som i sina böner ihågkomma vårt arbete. Give Gud oss alla nåd till uthållighet! Vi förstå alltfort huru belysande för det nuvarande läget det ordet är: »Den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymderna» (Ef. 6: 12).

Reseverksamheten. Även under det gångna året har en rätt omfattande reseverksamhet ägt rum. Många platser i vårt land hava därvid besökts av missionsföreståndaren, sekr., kassören, missionens reseombud och de hemmavarande missionärerna. Härunder har mycken uppmuntran beretts dem, som sålunda fått tillfälle besöka Herrens och missionens vänner i olika delar av landet. Många gripande bevis hava de fått se på missionsvännernas kärlek och trofasta uthållighet. Vi hava sålunda rik anledning tacka Gud för de vänner han givit oss. Nu ville vi också så gärna till dem alla uttala ett varmt tack för allt, vad de varit för oss under det år, som flytt, ej minst för den gästfrihet och kärlek de låtit Missionens sändebud få röna.

Missions expeditionen. På expeditionen hava fröken *Lisa Blom,* kassör, samt fru *Svea Pettersson,* biträdande kassör, jämte missionsföreståndaren och missionssekreteraren arbetat. Stenografen fröken *Iris Jansson* tjänstgjorde till och med jan. 1931, men avgick sedan på egen begäran. Hennes arbete utföres sedan den 1 febr. av fröken *Vera Axelson.* Dessutom har kandidat *G. A. Österberg* tidvis tjänstgjort på expeditionen.

Även i arbetet på denna plats få vi ofta, ja, dagligen, se prov på missionsvännernas kärlek och offervillighet. Till alla

dem, som berett uppmuntran och glädje genom gåvor och brev, som kommit till expeditionen, eller genom personliga besök därstädes bedja vi att också få uttala ett varmt tack.

Missionshemmet. Verksamheten på Missionshemmet vid Duvbo har fortgått ungefär såsom föregående år. Såsom ordinarie föreståndare för Missionshemmet har missionärsparet *August* och *Augusta Berg* under året tjänat.

Missionsvännerna ha även under det gångna året i stor kärlek ihågkommit missionshemmet och på olika sätt givit det sitt stöd. Vi bedja därför att till dem, som på ett eller annat sätt visat sitt kärleksfulla intresse för hemmet, få uttala vårt varma och innerliga tack.

Missionens publikationer. *Missionstidningen Sinims Land* har under det förflutna året utgivits efter samma plan som föregående år. Missionskalendern *»Hans Stjärna i Östern»* har också utgivits som vanligt.

Vi bedja härmed att få tacka alla dem, som bistått oss med hjälp för att sprida Missionens publikationer. Det arbetet är måhända ofta nog så påkostande, men det skall ej bliva förgäves. Vi ville också härmed få rikta en varm vädjan till alla våra vänner: Gören vad göras kan för att sprida vår missionstidning och våra övriga publikationer!

S. M. K:s ombud. Under verksamhetsåret hava följande ombud slutat sitt jordeliv: Lantbrukare *J. Johansson*, Essgärde, Husaby; lantbrukare *Karl Karlsson*, Järvsö; komminister *E. Laurell*, Stockholm; folkskollärare *A. Lingström*, Klintehamn; herr *N. P. Ottosson*, Solshester, Skede; verkmästare *N. Oxelqvist*, Huskvarna; kyrkoherde *E. Rydqvist*, Gistad; komminister *A. V. Zellner*, Hagalund samt fru *Maria Hultkrantz*, Björnö, Heljebol.

För deras insats i Missionens arbete tacka vi Gud. Välsignat vare deras minne!

Följande personer hava under året mottagit kallelse att bliva ombud för Svenska Missionen i Kina: Lantbrukare *A. Gustafson*, Kynholmen, Äng; tandläkare *Rune Hannerz*, Sigtuna; folkskollärare *Karl Sjöqvist*, Huskvarna; lärarinnan fröken *Frida Bostedt*, Skärfsta, Sollefteå samt fröken *Maria Reuterswärd*, Malmköping.

Statistiska uppgifter rörande Svenska Missionen i Kina för år 1930.

Stationer	Missionärer		Inf. medarbetare		Bistationer	Övriga predikoplatser	Hela antalet nattvardsber.	Döpta under året	Döpta från missionens början	Hela antalet anhängare	Spridda bibeldelar (omkr.)	Söndagsskolor	Elever i Sönd.-skolor	Seminarier	Elever i Seminarierna		Vardagsskolor	Elever i vardagsskol.		Bidrag från infödda kristn. Kr.
	manl.	kvinnl.	manl.	kvinnl.											manl.	kvinnl.		manl.	kvinnl.	
Yuncheng	3	6	4	3	2	4	182	31	—	300	2,110	2	270	—	—	—	4	63	61	230
Ishih	1	3	4	3	—	10	337	81	—	400	—	—	—	—	—	—	2	30	31	150
Chiehchow	1	1	6	5	2	2	125	12	—	200	750	2	130	—	—	—	1	9	10	—
Puchow	1	—	4	2	3	1	112	8	—	150	200	—	—	—	—	—	2	26	15	455
Juicheng	1	3	4	2	3	—	68	15	—	100	560	3	100	—	—	—	1	15	—	239
Tungchow-Tungkuan	—	2	9	6	11	—	272	18	—	400	—	2	80	—	—	—	2	30	25	260
Pucheng	1	2	13	4	5	8	293	11	—	400	—	2	140	—	—	—	3	70	25	169
Hoyang Hancheng	3	4	12	7	7	32	939	99	—	1,500	7,060	44	1,153	—	—	—	6	67	50	3,726
Honanfu	—	—	10	3	5	20	646	53	—	800	—	—	—	—	—	—	—	—	—	760
Sinanhsien	—	1	2	2	2	—	148	26	—	350	2,115	1	90	—	—	—	3	49	38	94
Mienchih	—	—	11	—	3	20	639	117	—	800	10,130	—	—	—	—	—	3	27	41	64
Shanchow	1	—	4	3	2	1	199	45	—	250	2,080	2	—	—	—	—	1	—	12	260
Summa	12	22	83	40	45	98	3,960	516	6,233	5,650	25,005	58	1,963	—	—	—	28	386	308	6,407

Anm.: Ovanstående statistik upptager endast det antal missionärer, som under arbetsåret varit i verksamhet på stationerna. Hela antalet missionärer är 51, av vilka dock 12 f. n. ej äro i aktiv tjänst. Missionen har också två barnhem med 77 barn. Uppgifterna äro i somliga fall något ofullständiga.

Revisionsberättelse.

Undertecknade, utsedda vid Svenska Missionens i Kina senaste årsmöte att granska denna missions räkenskaper för år 1930, få, efter att hava fullgjort detta uppdrag, däröver avgiva följande berättelse.

Missionens inkomster och utgifter under det gångna året samt den ekonomiska ställningen vid årets slut framgår av följande redogörelse.

Behållning från 1929:

På bank innestående		
Rob. Barnhemsfond	1,000: —	
S. M. K:s Pensionsfond	27,025: 44	
Missionshemsfonden	16,000: —	
G. & A. Svenssons fond	2,000: —	
Emelie Åkerlunds fond	2,466: 47	
Allm. missionsmedel	15,758: 85	64,250: 76
Kontant i kassan		680: —
Obligationer, aktier o. inteckningar		69,551: 73
	Kronor	134,482: 49

Inkomster:

a) Gåvomedel:		
Allm. missionsmedel	159,531: 85	
Div. Missionsändamål (inf. arb., skolverks. m. m.)	31,300: 21	
S. M. K:s Pensionsfond	2,484: 07	193,316: 13
b) Duvbo Fastighetskonto:		
Hyror å missionshemmet		975: —
c) Inkomst av tidn. o. bokförlag:		
Pren. m. för tidningen	4,147: 70	
Sålda böcker o. kalendrar	2,824: 05	6,971: 75
d) Räntemedel:		
Utdeln. & ränt. på oblig., aktier och inteckn. ..	3,614: 60	
Bankräntor	1,506: 08	5,120: 68
	Kronor	340,866: 05

Utgifter:

a) Missionsutgifter:		
Utsänt till Kina		
av allm. missionsmedel	83,483: 78	
av div. ändamål	32,086: 39	
Missionsresor	1,863: 11	
Hemarbetares underhåll..	27,529:—	
Transport	144,962: 28	
Hemmav. missionärers o. barns underhåll	33,240: 96	
Missionärskand. utbildning och underhåll	4,552: 43	
Missionärers utrustning och utresor	6,077: —	
Hyra och omkostn. för exp., postporto, telefon o. telegraf, skrivmater., annonsering m. m. ..	8,698: 81	
Duvbo omkostnadskonto	1,343: 94	
Utb. till missionshemmet, räntemedel	168: 08	199,043: 50
b) Kostn. för Duvbo fastighet:		
Underh. och reparationer å Duvbo		618: 43
c) Kostn. för tidn. och bokförlag, tryckn. och exp. av tidn. Sinims Land	7,172: 70	
Tryckn. för bokförlaget	1,723: 06	8,895: 76
d) S. M. K:s pensionsfond		
Utbetaln. enligt särskilda bestämmelser ..		700: —
Behållning till 1931:		
På bank innestående		
Rob. Barnhemsfond	1,000: —	
S. M. K:s Pensionsfond ..	912: 62	
Missionshemsfonden	5,000: —	
G. & A. Svenssons fond	2,000: —	
Emelie Åkerlunds fond ..	2,466: 47	
S. Sundins fond	3,000: —	
Allm. Missionsmedel	8,035: 30	22,414: 39
Kontant i kassan		442: 24
Obligationer, aktier och inteckn.		108,751: 73
	Kronor	340,866: 05

Tillgångar den 31 dec. 1930:

I hemlandet.		
Obligationer, aktier och inteckn.:		
Missionshemsfonden	15,000: —	
Rob. Barnhemsfond	9,152: 73	
A. Koskulls fond	2,000: —	
S. M. K:s Pensionsfond ..	82,599: —	108,751: 73
Transport		108,751: 73

Transport		108,751: 73
På Bank innestående		22,414: 39
Kontant i kassan		442: 24
Fastigheter i Duvbo	48,000: —	
Inventarier i Duvbo	2,128: 27	
D:o på missionsexp. ..	1,968: 44	52,096: 71
I Kina.		
Fastigheter	86,803: 20	
Andelar i Andelsföreningen Svenska Skolan i Kina u. p. a.	31,800: —	118,603: 20
	Kronor	302,308: 27

Skulder:

Inga.

— — — — — — — —

Nödhjälpsmedel.

Utsända under året till Kina	4,861: 42

Till missionsvännernas kännedom och tacksam hågkomst av donatorerna få revisorerna meddela, att genom testamentariska dispositioner av följande avlidna personer nedanstående belopp influtit under räkenskapsåret, nämligen:

Frk. Aurore Storckenfeldt, Jönköping	5,000: —
Fru Ida Abrahamsson, Norrköping ..	9,114: 50
Fröken Lovisa Lundberg, Sthlm	3,717: 25
Frk. Hulda Andersson, Madängsholm	500: —
Frk. Fredrika Hallin, Sundbyberg ..	2,267: 79
Fr. Matilda Gustafsson	100: —
Fr. Charl. Jonasson, gm H. S., Lämnhult	83: —
Fr. Anna Johansson, Värnamo	900: —
Lärarinnan Erica Andersson, Köping	1,358: 66
Fru Ida Margareta Frendén, Linde ..	2,100: —
Frk. Hanna Hortelius, Skellefteå	200: —
Fröken Emma Öström, Norberg	1,175: 04
Fröken Ebba Burén, Sthlm	8,900: —
Kronor	35,416: 24

Revisorerna hava tagit del av kommitténs protokoll, varjämte revisorerna blivit företedda ovannämnda obligationer, aktier och inteckningar jämte insättningsbevis å missionens kontant innestående medel ävensom åtkomsthandlingarna till missionens egendom i Duvbo tillika med brandförsäkringsbrev å följande belopp:

För missionens fasta egendomar:

Kr. 70,000: — för Missionshemmet jämte flygelbyggnad och kr. 80,000: — för Barnens hem.

För lösegendom:

Kr. 14,000: — vid hemmen och kr. 5,000: — vid kontoret, allt i Brandförsäkringsaktiebolaget Norrland.

Vid allt detta har intet varit att erinra.

Besök har avlagts å Missionshemmen i Duvbo och kan det konstateras, att byggnaderna i det stora hela befunnos i gott skick. Hänvisande till revisionsberättelsen den 26 april 1926, där den önskan uttalades att samtliga osålda tomter såväl som den större byggnaden inom kort skulle försäljas, få vi nu konstatera att så skett utom ifråga om det gamla huset. Det synes nödvändigt att, därest detta icke inom en nära framtid blir försålt, detsamma till det yttre nymålas. Vad själva missionshemmet beträffar äro en del huvudsakligen yttre reparationer erforderliga, som vid revisionen för vederbörande påpekades.

Räkenskaperna med tillhörande verifikationer jämte värdehandlingar hava befunnits uti utmärkt god ordning, och då under revisionen ingen anledning till anmärkning förekommit, få vi tillstyrka att full och tacksam ansvarsfrihet för förvaltningen av missionens medel under år 1930 varder Kommittén för nämnda mission beviljad.

Stockholm den 30 april 1931.

F. T. Olsson. *Ch. D. Tottie.*

Carl Boberg.

Kommittén för Sv. Missionen i Kina.

a) *ordinarie ledamöter:*

Karl Fries. fil. d:r, ordförande, Saltsjö-Storängen (r. 1897, o. 1908, r. 1921, o. 1925).*
Erik Folke, missionsföreståndare, vice ordf., S. M. K:s Exp., Drottninggatan 55, Stockholm (1907).
H. Hallencreutz, direktör, kassaförvaltare, Djursholms Ösby (1921).
G. Arbman. kyrkoherde, Järpen (1922).
August Berg, missionär, Missionshemmet, Duvbo, Sundbyberg (1929).
Anna Gauffin, fröken, Kristianstad (1921).
Sven Johnson, grosshandlare, Örebro (1921).
J. von Malmborg, tandläkare, Stockholm (r. 1922, o. 1927).
K. Nilenius, apotekare, Göteborg (1921).
Selma Nyblad, fröken, Skellefteå (1928).
J. Rinman, rektor, Stockholm (o. 1897, r. 1921, s. 1926, o. 1927).
Gust. Törnqvist, disponent, Norrköping (1924).

b) *suppleanter:*

Knut Bergh, med. d:r, Tranås (r. 1897, s. 1926).
Ester Fredberg, fru, Alingsås (1928).
H. Gillgren, musikdirektör, Stockholm (r. 1922, s. 1926).
Joh. Lindberg. komminister, Stockholm (1926).
O. von Malmborg, marinintendent, Stockholm (o. 1919, s. 1929).
V. Wisborg, ingenjör, Malmö (1927).

Missionssekreterare:

Martin Lindén.

S. M. K:s kvinnokommitté.

Maria Berg, doktorinna (1902).
Elin Holmgren, fru (1902).
Louise Schön, fröken (1902).
Emma Beskow, fröken (1904).
Bell Fries, fru (1908).
Inez Bölling, fru (1910).
Louisa Tottie, överstinna (1921).
Karin Wennerström, fru (1922).
Judit Högman, fru (1928).
Emma Kruse, fröken (1928).

S. M. K:s Californiakommitté.

O. Pearson, mr., kassör.
Ole Alen, mr., sekr.
John Loven, mr.
K. G. Lindkvist, mr.
Carl Fahlén, mr.
E. H. Lindquist, rev.

* Årtalen angiva året för inval i kommittén. Tecknen o. = ordinarie; r. = rådgivande; s = suppleant.

S. M. K:s Minnesotakommitté.

Södergren, C. J., pastor, teol. d:r, ordf.
Johansson, Albert M., pastor, sekr.
Miller, Samuel M., pastor.
Dahlhielm, Erik, redaktör.
Williams, Josef G., mr.

S. M. K:s missionärer

samt året för deras första ankomst till Kina.

Carl Henrik Tjäder	1889
Hilma Tjäder (f. Blomberg)	1892
Axel Hahne	1890
Anna Hahne (f. Watz)	1893
*Anna Janzon	1890
Frida Prytz	1890
Carl Fr. Blom	1892
Ethel Blom (f. Usher)	1901
*Theodor Sandberg	1892
*Sekine Sandberg (f. Storhaug)	1891
*Dagny Bergling (f. Aas)	1893
*Anna Eriksson	1892
*Hugo Linder	1894
**Marie Linder (f. Bordson)	1903
*Emma Andersson	1895
Maria Pettersson	1896
*Inez Bölling (f. Berzelius)	1902
*Ossian Beinhoff	1902
*Edith Beinhoff (f. Rowe)	1902
*Oscar Carlén	1902
*Gerda Carlén (f. Wetterstrand)	1904
Maria Nylin	1904
*Richard Anderson	1905
*Hildur Anderson (f. Engström)	1908
*Judit Högman (f. Gustafsson)	1905
*Maria Hultkrantz	1907
Malte Ringberg	1908
Ida Ringberg (f. Andersson)	1903
Nils Styrelius	1909
Olga Styrelius (f. Ahlman)	1905
*Ingeborg Ackzell	1912
*Estrid Sjöström	1915
Judith Hultqvist	1916
C. J. Bergquist	1916
Elsie Bergquist, (f. Rudvall)	1928
Nath. Engbäck	1919
Elsa Engbäck (f. Engström)	1921
Elna Lenell	1919
Hanna Wang	1921
Johannes Aspberg	1922
Morris Bergling	1922
Carola Bergling (f. Rudvall)	1922
***Minnie Nicholson	1923
*Lisa Gustafsson	1923
Martin Bergling	1925
Berta Flodberg	1926
Ida Söderberg	1926
Wilhelm Bergling	1929
Ingrid Israelsson	1929

* Vistas f. n. i hemlandet.
** Vistas f. n. i Amerika.
*** Hemväntas under sommaren.

Ebba Widén 1930
Maja Lundmark 1930

I hemarbetet anställda:

Erik Folke, missionsföreståndare 1887
Mimmi Folke (f. Beskow).
August Berg 1890
Augusta Berg (f. Hulander) 1892
Martin Lindén, sekreterare 1916
Gustaf Adolf Österberg, reseombud.
Lisa Blom, fröken, kassör.
Svea Pettersson, fru, bitr. kassör.
Vera Axelson, fröken, stenograf.

S. M. K:s ombud.

a) *Manliga ombud.*

Andersson, Anders, lantbrukare, Gisselås.
Andersson, Elis, lantbrukare, Fröberga gård, Norrköping.
Andersson, Fred., lantbrukare, Brodderud, Mariestad.
Andersson, Nils, herr, Håkansta, Brunflo.
Andersson, G., lantbrukare, Svamperyd, Flisby.
Andersson, Gust., lantbrukare, Hagsbult, Klevshult.
Andersson, Valfr., predikant, Hvetlanda.
Arén, Emanuel, överlärare, Norrköping.
Arvidsson, Sigfrid, mekaniker, Höganäs (övre).
Berggren, Karl, kyrkoberde, Torsås.
Bjursten, K. E., riksbankskassör, Göteborg.
Blixt, Simon, handlande, Göteborg.
Blom, F. G., läroverksadjunkt, Wästbroga, Älvsjö.
Bohlin, A., folkskollärare, Källunge.
Bolin, Rud., landstingsman, Alfva, Hemse.
Boman, E. G., kyrkoberde, Hammerdal.
Bredin, J. A., kyrkoberde, Byarum.
Brodin, E., fabrikör, Madängsholm.
Byström, E., kyrkoberde, Råneå.
Carlhom, A. E., kyrkoberde, Backe.
Carling, O., prost, Borgholm.
Carlsson, C. W., predikant, Sjötorp.
Carlson, Henrik, kyrkoberde, Sanda.
Carlsson, S. A., herr, Hvetlanda.
Carlsson, Thure A. J., lärare, Villa Soliskog, Jönköping.
Dahlberg, F. G., f. d. folkskollärare, Lundsbrunn.
Dahlin, Tycho, missionssekr., Stockholm.
Dahlström, O., predikant, Malmbäck.
Dillner, J., trädgårdsmästare, Bureå.
Elmers, O., kontraktsprost, Vånga.
Eriksson, E., förste lärare, Falun.
Eriksson, C. Th., herr, Berga Stenhuggeri, Kumla.
Eriksson, Erik S., lantbrukare, Vad, Vingåker.
Eriksson, E., mjölnare, Ullungsfors, Edsbyn.
Fagerström, F. V., herr, Kramfors.
Falk, J., komminister, Högsjö.
Feldt, Oscar, redaktör, Vittsjö.
Flodin, Hj., handl., Motala.
Forsman, O., häradsdomare, Forsbem.
Forssander, Carl, handl., Herrljunga.
Forsell, Ruben, herr, Lövriset.
Forsgren, Fred., disponent, Sundsvall.
Fridén, Job., herr, Ulricehamn.
Gerner, A., överingenjör, Malmö.
Gunnardo, K. A., stationsföreståndare, Åsaka.
Gustafsson, A., lantbrukare, Kynholmen, Äng.
Gustafsson, K., lantbrukare, Sunneränga, Flisby.
Gustafsson, O., predikant, Espebråna, Ekenässjön.
Gustafsson, P. J., lantbrukare, Tenhult.
Gustafsson, Vilh., fabrikör, Tibro.
Hall, G., hemmansägare, Rök.
Halvarsson, O., herr, Strömsdals bruk.
Hannerz, Rune, tandläkare, Sigtuna.
Hanson, Carl, inspektor, Göteborg.
Hansson, A., kamrer, Holsby brunn.
Hansson, O., kontraktsprost, Sollentuna, Norrviken.
Hellgren, Knut E., folkskollärare, Malåträsk.
Hemberg, A., grosshandlare, Axvall.
Hoflund, K. J., disponent, Råsunda.
Holmlund, Albin, handl., Bastuträsk.
Hultberg, N., f. d. folkskollärare, Värnamo.
Hylander, A., kyrkoberde, Fjärdhundra.
Häger, Nils, kontraktsprost, Ryggsten, Motala.
Isaesson, Efr., handl., Mariestad.
Isaksson, H., herr, Fridhem, Älgarås.
Jansson, Alfr., grosshandlare, Saltsjö-Storängen.
Johansson, A. P., lantbrukare, S. Lindkulla, Ramfall.
Johansson, Arvid, lantbrukare, Jonsund, Järlåsa.
Johansson, F., lantbrukare, Tyskagården, Kinnemalma.
Johansson, J. Georg, folkskollärare, Oviken.
Johansson, J., lantbrukare, Rude, Gisebo.
Johansson, S., handlande, Eksjö.
Johansson, S., grosshandlare, Luleå
Johansson, Viktor, missionsföreståndare, Jönköping.
Johnsson, J. F., folkskollärare, Hovslätt.
Jonsson, A., fabrikör, Rosenfors.
Jonsson, J. A., lantbrukare, Värne, Medalby.
Jonsson, Per lantbrukare, Käringstorp, Stensjön.
Jonsson, Per, lantbrukare, Bodåker, Söräng.
Kalling, H., gymnastikdirektör, Lund.
Karlsson, Albin, folkskollärare, Göteborg.
Karlsson, Aron, kontraktsprost, Grebo.
Karlsson, David, lantbrukare, Åsen, Ekenässjön.
Karlsson, E. grosshandl., Fjugesta.
Karlsson, Gottfr., lantbrukare, Östantorp, Bohult.
Karlsson, Johan, svarvare, Bodafors.
Kjellberg, E., brukspatron, Valåsen.
Klingner, G., kyrkoberde, Göteborg.
Kuller, C. J., folkskollärare, Anten.
Kårström, Aug., stationsinspektor, Sprängsviken.

Lagerberg, Bror, folkskollärare, Brånsta, Kumla.
Lagergren, A., kakelugnsmakare, Hemse.
Larsson, Joh., lantbrukare, Hemmungs, Hablingbo.
Larsson, Nils, S., komminister, Hultsfred.
Larsson, Lars, kommunalordf., Ålsta, Norderön.
Larsson, Oscar, lantbrukare, Ånaryd, Brötjemark.
Leijonhufvud, K., kontraktsprost, Södertälje.
Lindelöw, Josef, folkskollärare, Ämmeberg.
Linder, Josef, lärare, Höganäs (nedre).
Lindgren, G., kyrkoherde, Borg, Kneippbaden
Lindholm, J. P., skräddarmästare, Virserum.
Lindkvist, Erik, kyrkoherde, Flisby.
Ljungqvist, C., direktör, Mullsjö.
Ljungkvist, Otto, järnhandlare, Skövde.
Löfgren, Aug., godsägare, Borås.
Markgren, Albert, kyrkoherde, Bygdeå.
Magnusson, O., lantbrukare, Orrviken.
Mogensen, F., handlande, Mörby.
Mårtensson, M., lantbrukare, Orrviken.
Nilsson, A., folkskollärare, Örebro.
Nilsson, Ax., nämndeman, Gropen.
Nilssén, Ernst, kantor, Kristdala.
Norbeck, O., kyrkoherde, Mo, Helsingmo.
Nylander, J. A., kommunalordf., Björköby.
Nylin, C., t. d. folkskollärare, Örebro.
Odhner, C., rådman, Mariestad.
Ohlsson, N. A., folkskollärare, Grötlingbo.
Olofsson, Erik, herr, Dvärsätt.
Olsson, Anders, nämndeman, Norderön.
Olsson, Carl, kyrkoherde, Fryele.
Olsson, Ivar, hovrättsnotarie, Lidhult.
Palm, J., polismästare, Hälsingborg.
Persson, A. M., nämndeman, Älgebo, Åker.
Persson, G., lantbrukare, Halffara, Svaneberg.
Persson, Ivar, lantbrukare, Hagedahl, Önnestad.
Persson, Storåkers Erik, lantbrukare, V. Björken, Siljansnäs.
Peterson, Fritz, pastor, Stockholm.
Petersson, J. A. V., folkskollärare, Mönsterås.
Petersson, N. Aug., fabrikör, Värnamo.
Pettersson, Edvin, trädgårdsmästare, Nysund, Mölnbo.
Pettersson, C. F., folkskollärare, Skattungbyn.
Pettersson, G., godsägare, Götabro, Kumla.
Pettersson, Joh., bagarmästare, Ovanmyra.
Pettersson, J. A., herr, Götene.
Påhlman, Axel, kyrkoherde, Rök.
Redell, J. E., kamrer, Stockholm.
Renqvist, K. A., överlärare, Piteå.
Rosén, N., disponent, Ystad.
Rudvall, K. rektor, Jönköping.
Samuelsson, A., lantbrukare, Sandåkra, Bäckseda.
Samuelsson, Emil, resesekr., Nye.
Sjöbeck, Frans, smidesmästare, Hedvigsdal.
Samzelius, E., banktjänsteman, Kumla.
Sandelius, J. S., kyrkoherde, Ljungby.
Sisell, M., folkskollärare, Mora.
Sjöqvist, Karl, folkskollärare, Huskvarna.
Skoglund, Edm., direktör, Stockholm.
Stagnér, G., folkskoleinspektör, Kristinehamn.
Stéen, Martin, bokhandlande, Östersund.
Stenbeck, C., kyrkoherde, Örebro.
Stenqvist, J. D., fabrikör, Kvidinge.
Sundby, Gustaf, kamrer, Finspång
Sundén, C. V., fabrikör, Lindesberg.
Svanberg, J., maskinist, Karlskrona.
Svensson, G., kamrer, Lidköping.
Swensson, J., postmästare, Säter.
Svensson, N. B., kantor, Älghultsby.
Svensson, Nils, herr, Laxviken.
Svensson, Gottfr., sekreterare, Gävle.
Svård, G., mjölnare, Hörle.
Söderström, J., folkskollärare, Nederby, Värnamo.
Thörnqvist, S., godsägare, Maspelösa
Tideström, Hj., kyrkoherde, Bjursås.
Toorell, C. E., lantbrukare, Ettarp, Hok.
Törnblom, H., stationsinspektor, Söderhamn.
Unosson, C., förvaltare, Skebobruk.
Wallerstrand, Alfr., folkskollärare, Skillingaryd.
Wærneman, A., komminister, Händene, Skara.
Windahl, B., grosshandl., Figeholm.
Werner, L., lantbrukare, Rörås, Mariestad.
Westman, A., direktör, Korsnäs.
Westling, V., kyrkoherde, Lindesberg.
Wittencrona, A., kontraktsprost, Adelöf.
Aström, J., kronojägare, Hålland.
Öberg, F., teol. dr, kyrkoherde, Äppelviken.

b) *Kvinnliga ombud:*

Andersson, Edit, fru, Lerberget, Kvidinge.
Andersson, Elin, fröken, Vadstena.
Andersson, Hilda, fru, Appleryd 3, Brömsebro.
Andersson, H., fröken, Hareryd, Flisby.
Andrén, Hedvig, fröken, Karlskrona.
Anjou, J., fru Trollebo, Herrljunga.
Bergh, Olga, lärarinna, fröken, Västerås.
Boberg, E., fru, Kalmar.
Bondesson, Lydia, lärarinna, fröken, Naglarp, Björköby.
Bohlin, Maria, lärarinna, fröken, Hejde.
Bostedt, Frida, lärarinna, fröken, Sollefteå.
Billing, E., fröken, Flisby.
Björk, Agnes, lärarinna, fröken, Hjoggböle.
Brandin, Jenny, lärarinna, fröken, Stockholm.
Brunskog, Eva, fröken, Falköping-Ranten.
Brusewitz, H., fröken, Hova.
Burman, Maria, seminarieföreståndarinna, Lycksele.
Burman, Thelma, lärarinna, fröken, Fahlmark. Hjoggböle.
Bäärnhielm, Aina, fru, Skellefteå.
Carlstedt, Elin, fru, Gränna.
Carlsson, Ester, fru Sjöagård, Österkorsberga.
Cedervall, Hanna, lärarinna, fröken, Osbacken, Sandhem.
Dalholm, Anna, lärarinna, fröken, Kristdala.
Danielsson, Brita, fröken, Yttergärde, Oviken.
Didoff, K., fröken, Växjö.

Edin, Alice, fru, Piteå.
Ek, Maria, fröken, Wrigstad.
Ekberg, Elsa, fru, Mariestad.
Ekström, Hanna, fru, Stockholm.
Eriksson, Anna, fru, Laxå.
Eriksson, Helena, fröken, Kilafors.
Fall, Lydia, lärar., fröken, Arteryd, Hägerstad.
Forsell, Adelia, fröken, Lobonäs.
Gabnström, Nora, lärarinna, fröken, Etelhem, Gotland.
Gallander, G., fröken, Uppsala.
Gavelin, Hulda, fru, Stöde.
Granath, Ossie, sjuksköterska, Grycksbo.
Granlund, Agnes, fröken, Skellefteå.
Grönberg, A., fru, Karlavägen 32, Duvbo, Sundbyberg.
Gustafsson, Jenny, fröken, Vadstena.
Göransson, Emma, lärarinna, fröken, Brunflo.
Habbe, H., lärarinna, fröken, Jämserum.
Hedengren, Elin, fru, Lanna, Hidingebro.
Hedenström, Elsa, fröken, Tollare, Stockholm 1.
Johansson, Alida, fru, Storegården, Kinnemalma.
Johansson, Anna, fröken, Framnäs, Köping.
Johansson, Annie, fröken, Bor.
Johansson, A., fröken, Alingsås.
Johansson, Emy, lärar., fröken, Boden.
Johansson, Hilma, fröken, Forssa Bruk, Katrineholm.
Jonsson, A., fru, Arnäs, Österäng.
Jonsson, Augusta, fru, Vänfors, Spöland.
Karlsson, M., fru, Kristdala.
Landgren, S., fröken, Ystad.
Larsson, Kerstin, fru, Åre.
Liljesson, Anna, lärarinna, fröken, Grebo.
Lindberg, E., fru, Köpenhamn.
Lindberg, Gertrud, lärarinna, fru, Bjärmelund, Fåker.
Luck, Hildur, fröken, Stockholm.
Lundberg, Rut, lärarinna, fröken, Stockholm.
Lundgren, Maria, lärarinna, fröken, Värna, Linköping.
Lundholm, Maria, fru, Kumla.
Lundqvist, Karin, prostinna, Hemhult, Stjärnhov.
Marklund, S., fru Bastuträsk.
Matton, Daga, fröken, Stockholm.
Meukow, G., fröken, Visby.
Nilsson, Hanna, fru, Sävsjö.
Nilsson, Lisa, fröken, Sjövik, Edsbyn.
Olofsson, Hilda, fru, Öhrviken.
Olsson, Klara, fru, Borgvik, Oviken.
Petersson, Alma, fröken, Bärsta, Hackva.
Petersson, Fredrika, fröken, Björklinge.
Peterson, Hanna, fröken, Sjömarken.
Pettersson, Anna, fröken, Tidaholm
Pettersson, Hanna, fru, Karlstad.
Pettersson, Ida, fröken, Skillingaryd.
Reuterswärd, Maria, fröken, Malmköping.
Runnbäck, Hilma, fröken, Uppsala.
Samuelsson, E., lärarinna, fröken, Ljungby.
Sandberg, Olga, fru, Misterhult.
af Sandeberg, J., fru, Vänersborg.
Steen, Helene, fröken, Hvetlanda.
Stork, Klara, fru, Hok.
Sundell, J., fru, Stockholm.
Svensson, Olga, fru, Sandarne.
Svensson, M., fröken, Visby.
Tommos, Anna, fröken, Månsta, Älvdalen.
Uhrbom, I., fru, Värnamo.
Ulff, Louise, fröken, Stockholm.
Wahlberg, Ellen, sjuksköterska, Dals-Rostock.
Weinberg, E., fru, Karlstad.
Wennerberg, Elin, lärarinna, fröken, Söderhamn.
Westerström, Emelia, fru, Djursholm.
Viklund, Barbro, lärarinna, fröken, Ronöholm, Hargshamn.

FRÅN REDAKTION och EXPEDITION

Förtydligande.

I redovisningen i Missionstidningen Sinims Land för den 10 sistl. april ingick i nr 455 en summa »S. M. K. 649: —». Vi bedja att härmed få tillägga, att i denna summa ingick kr. 624: —, utgörande Vetlanda Kristl. Ungdomsförenings och Flickförenings 14-mars-offer.

Ett tack.

Då vi nu åter utsända vårt årsberättelsenummer bedja vi att till alla vänner och medhjälpare få uttala ett varmt tack för kärleksfullt bistånd och en innerlig tillönskan om Guds rika välsignelse. »Varen välsignade av Herren, av honom, som gjort himmel och jord!»

S. M. K:s årsmöte.

Till de vänner, som kunna deltaga i S. M. K:s årshögtid bedja vi att härmed få rikta ett varmt välkommen. Till de övriga rikta vi en vädjan om förbön. Program återfinnes på sid. 118.

Kinalänkens syförening.

Kinalänkens syförening i Stockholm samlas *torsdagen den 4 nästkommande juni kl.7e. m. hos* fröknarna *Janzon* och *Hultkrantz,* Vanadisplan 5, ½ tr. Välkomna.

S. M. K:s Bibel- och ungdomsveckor.

Beträffande Bibel- och Ungdomsveckorna innevarande år hänvisa vi till särskild artikel därom, införd i detta nummer av vår tidning.

Svenska Missionens i Kina bibel- och ungdomsveckor sommaren 1931.

Svenska Missionen i Kina planerar i år att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor: En i Åhus, Skåne, den 23—28 juni och en som vanligt på Steninge den 21—26 juli. Nu ville vi därför utbedja oss missionsvännernas bistånd för att få deltagare, särskilt *ungdom*, i dessa våra möten. Vi tro det vara av stor betydelse för de unga att få några dagar i lugn och ro under det inflytande, som brukar vara rådande vid dessa möten. Vi vilja ock göra allt, vad vi kunna för att nå det mål, som vi satt för dessa möten: Att söka hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån må kunna främja Guds rikssak på jorden och, i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan, bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

*

Kursledare blir missionsföreståndare *E. Folke.*

Programmet kommer bl. a. varje dag att upptaga: En gemensam, stilla bönestund före frukost samt en bibelstund och ett orienterande missionsföredrag på f. m. På eftermiddagarna anordnas varje dag möten etc. efter för varje dag uppgjort program.

Vid *mötet i Åhus* komma bibelstunderna att ledas av missionsföreståndare Erik Folke, varjämte vi hoppas få räkna missionär *Aug. Berg*, missionssekr. *M. Lindén* samt fröknarna *Anna Gauffin, Lisa Blom* och *Ingeborg Ackzell* m. fl. såsom medverkande.

Föredrag planeras att hållas över bl. a. följande ämnen: *»Världsmissionsläget just nu», »Missionsläget i Kina just nu»* samt *»Läget inom S. M. K. just nu».*

Priset för deltagande i kurserna blir ett för allt för vardera hela tiden kr. 25: —, häri inberäknat en deltagareavgift till hjälp för bestridande av omkostnaderna för mötena. *Deltagarna böra medtaga handdukar, sänglinne, filtar och kuddar.*

Anmälan om deltagande bör göras *snarast möjligt* till Svenska Missionens i Kina expedition, Drottninggatan 55, Stockholm.

*

Beträffande mötet på Steninge komma utförligare meddelanden att lämnas i ett kommande nummer av vår tidning.

Ett värdefullt fynd.

En gammal kinesisk bonde hade köpt en ny teplantering. Och nu reste han dit med sin hustru. För flyttningen behövde de ingen möbelvagn. En säck på ryggen och en hacka i handen var allt vad de ägde. Lugnt gingo de sin väg fram. Då kommo de att gå förbi ett hus, som bar inskriften: Sal för Jesusläran. Då lyste det till i de gamlas ögon. De stego in och satte sig stilla på en bänk. Den kinesiske, kristne läraren, som bodde nära kapellet, hade hört ett sakta buller. Han tittade in i kapellet och såg där den gamle bonden med sin hustru. Då bjöd han dem in i sin stuga. Först bjöd han dem på en kopp te. Men innan bonden förde koppen till sina läppar, gick han med koppen tillbaka till kapellet. Han gick fram till altaret, böjde knä och bad: »Fader, signe dryck och spis, oss till näring, dig till pris.»

Förvånad iakttog lärarn detta och frågade: »Är du en kristen?»

Då berättade bonden: »En gång hittade jag på vägen en liten bok. Den var helt dammig och trasig. Men jag tog ändock upp den och tog den med mig hem. (Den lilla boken var Luthers lilla katekes). Jag läste därur det första huvudstycket och det andra och förklaringarna till dem. Men jag begrep just ingenting av det, som jag läste. Dock ville jag komma under-

fund med bokens hemlighet. Därför läste jag vidare. Och så kom jag till stället: Fader vår, som är i himmelen!... Då jag läste detta, stannade jag i min läsning helt förundrad. Ha vi en fader i himmelen? Det hade aldrig någon berättat för mig. Från och med nu blev mitt liv helt förändrat. Jag visste nu åt vem jag skulle anförtro mitt liv med alla dess sorger och bekymmer. Nu kan jag icke sätta en bit bröd i munnen eller dricka en klunk vatten, innan jag tackat min Fader i himmelen därför. Jag beder då alltid med bönens ord som jag fann i slutet av boken: 'Fader signe dryck och spis, oss till näring, dig till pris'.»

(Ur »Barnens Tidning».)

PROGRAM

vid

S. M. K:s 44:e ÅRSMÖTE

den 13—16 maj 1931.

Onsdagen den 13 maj.

Kl. 11 f. m. Kommitténs enskilda sammanträde.

Kl. 7 e. m. Möte i Stadsmissionens Kyrksal, Stortorget 5.
Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries.*
Val av ordf. och sekr. vid mötet.
Föredragande av revisionsberättelsen.
Fråga om ansvarsfrihet.
Val av revisorer och revisorssuppleanter.
Bönestund.
Föredrag av missionsföreståndare *Erik Folke.*
Gemensam tesupé.
Avslutning av missionär *L. H. Linder.*

Kristi Himmelsfärdsdag den 14 maj.

Kl. 11 f. m. *I Betesdakyrkan,* Floragatan 8, missionärerna *Aug. Berg* och *Hugo Linder.*

Kl. 3 e. m. Gemensam middag på K. F. U. M. (Hotell Excelsior) Birger Jarlsgatan 35.

Kl. 6 e. m. *I Betesdakyrkan.*
Inledningsföredrag av doktor *Karl Fries.*
Utdrag ur årsberättelsen.
Tal av missionärerna fru *Dagny Bergling* och *Oscar Carlén.*

Fredagen den 15 maj.

Lokal hela dagen: Stadsmissionens lokaler, Stortorget 3—5.

Kl. 10.30 f. m. Bibelstund. Ledare missionssekreterare *Martin Lindén.*

Kl. 11.30 f. m. Rast med kaffeservering.

Kl. 12 m. Möte med korta anföranden över ämnet: *Vår kallelse — Våra möjligheter:* A. *I hemlandet.* 1. Såsom missionsvänner. Fru *Ester Fredberg.* 2. Såsom S. M. K:s hemarbetare, missionsföreståndare *Erik Folke.* B. *I Kina.* 1. Verksamheten bland män, missionär *Hugo Linder.* 2. Verksamh. bland kvinnor, fru *Gerda Carlén.* 3. Verksamhet bland ungdom, fröken *Ingeborg Ackzéll.* C. Avslutningsanförande av doktor *Karl Fries.*

Kl. 7 e. m. Möte särskilt för ungdom, faslän även de äldre hälsas välkomna. »De stora behoven». Fröken *Lisa Blom.* »Kunna behoven bli fyllda?» Missionär *Richard Anderson.*
Teservering.
Avslutning.

Lördagen den 16 maj.

Samling vid Duvbo kl. 11.30 f. m. Avresa från Stockholm sker: med *tåg* från Centralstationen kl. 11 f. m. eller med *omnibus* eller *spårvagn* från Norra Bantorget.

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under april 1931.

Allmänna Missionsmedel.

528.	R. H., Sigtuna, sparb.-medel	68: —
529.	M. S., Åsenbruk, »Offerdagen 14 mars»	10: —
531.	H. F:s sparb. gm H. A., Karlskrona	5: 11
532.	Sv. Kvinnors mfg, missionsafton i Söderhamn	11: —
534.	»En liten blomma vid patron Joh. Johansson, Essgärde, bår»	5: —
535.	Bäckseda gamla mfg	50: —
536.	Stengöl—Spjutsbygds syfören., »symötets sparb.»	12: —
537.	Koll. till S. M. K., påskdagen, Mariestad	114: 57
538.	»Den 4/4 1931»	100: —
539.	Boda S:a Missionsförsaml:s söndagsskolbarn, sparb.-medel	10: 20
540.	»Tionde»	30: —
541.	G. & O. C., Mariestad, »en blomma på Johan Johanssons, Essgärde, grav»	5: —
542.	D:o, d:o. »på Anna Johanssons, Mariestad, grav»	5: —
543.	»Ankans skärv», Innervik, gm S. N., Skellefteå	5: —
544.	»Påsklilja från Dalom»	25: —
545.	Kinavänner, Köping, offerkuvert	20: —
546.	D:o d:o, offerdagen	65: —

547. Skördeinsaml. i Frösö församl., till Hanna Wangs underh. 100: —
548. A. K., Sköldinge, »Tack för bönhörelse» 5: —
549. Offer å Margareta H-skola, Malmö 515: —
550. Koll. i Betelkyrkan, d:o 148: 28
551. D:o i Immanuelskyrkan, d:o 120: 03
552. Sparbössetömning, skolan, Applaryd, gm H. A. 66: 50
558. Från Offerdagen, i Naglarp, 14 mars 110: 25
559. A. J., Österäng 5: 50
560. Ö. H. K. U—d kollekter vid Aug. Bergs besök, Ulriksdal 27: 42, Fifflekull 13:60, Eckerda 10:—, Hjältaryd 9: 36, Näsby 150: —, Karstorp 108: 50, Naglarp 32: 05, Björkö 20: 85 371: 78
561. P. M., Lund, bidr. till auktionen för S. M. K. 20: —
562. Koll. Långfredagen på Sättra Barnkoloni, Adelsö 37: 68
563. Calif. Kommittén, Kingsburg, till Nils & Olga Styrelius underh. 214: 41
564. »Math. 17: 8» 1,000: —
565. »En vän» 10: —
566. S. G., Nässjö 50: —
567. G. L., Offerkuvert, gm H. B. Hova 12: —
568. »Ch. R., med anl. av en minnesdag» gm d:o 15: —
569. Vännerna C. & A. J. 3: —
574. Kroksjö syförening. 15: —
575. K. F. U. M:s Uppsvenska distr., till Morris Berglings underh. 800: —
576. »Tackoffer 6 apr.» 10: —
577. E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underhåll 100: —
578. E. C., Sthlm, »14 mars» 50: —
581. Flickornas syförening., Boda, till Judith Hultqvists underh. 50: —
582. Skärvsta syförening 68: 55
583. O. A., Nyborg, gm H. I., Älgarås 5: —
584. Rösa mfg 10: —
585. Skärstads Norra Kristl. Ungd.-fören. till Aug. Bergs underb. 50: —, H. Linders d:o 30: — 80: —
586. N. S., Skellefteå, gm S. N. 20: —
587. »Minnesgåva den 11 apr. 1830» 20: —
588. L. M. F., Gbg, till Frida Prytz och Maria Nylins underh. 900: —
590. »Gåva från en missionsvän, Okänd». 200: —
591. G. K., Björköby 20: —
592. Koll. i Lanna 14: 90
593. D:o i Garphyttan 16: 85
594. D:o i Vintrosa kyrka 5: 50
595. A. M., Lanna 7: —
596. Missionskaffe å syfören. möte, kyrkskolan, Frösön 14: —
597. D:o, Hornsbergs skola 30: 50
598. D:o, Bällsta 12: —
599. D:o, Berge 31: 52
600. D:o, Slandrom 28: —
601. Koll. i Östersunds kyrka 20: —
602. J. R., d:o 5: —
603. A. C. 50: —
604. »Kinavänner», i Kalmar 60: —
605. L. & A. W. 100: —
606. H. J., Mariedam 7: 75
607. E. B., Sthlm 10: —
608. A. O., Norderön 100: —
609. Ö. H. K. U—d, Ulriksdal, 14 mars offer 70: —, Mörteryd, till Judith Hultqvists underh. 200: —, Nye, sparb.-medel till S. M. K. 40: 48, Vetlanda, till C. Bloms underh. 150: —, Björkö, till d:o 50: —, Björkö, till M. Lindéns d:o 50: —, 560: 48
612. »Tack» 5: —
613. »Es. 50: 10» 300: —
614. Efterskörd till försäljn. 4: 50
615. G. B. 15: —
616. M. & F. A., Mariestad, en minnesblomma vid Joh. Johanssons, Essgärde, bår 5: —
618. G. J., Mariestad, »födelsedagsblommor», till G. & O. Carléns underhåll 35: —
619. Fam. T., sparb., Vrigstad 25: —
621. H. H., Sthlm 200: —
622. K. B. L., Jkpg., »Herrens tionde» 15: —
623. A. J., Kinnemalma, »en blomma på Anna Johanssons grav i Mariestad» 10: —
624. I. A., Alsen 2: 75
625. Grebo mfg., till Nath. Engbäcks underhåll 175: —
626. Ps. 145: 18, 19 15: —
630. H. R., Sthlm 10: —
631. O. Ö., Norrköping 30: —
632. Koll. vid syfören. i Skottek 127: —
633. D:o i Herrljunga 12: 50
634. Mfg. i Hudene, reseb. 5: —
635. Onämnd 10: —
636. Koll. & reseb. i Vara 13: 50
637. D:o i Brobacka 11: 50
638. Mfg i d:o 100: —
639. Söndagsskolan i d:o 15: 50
640. Koll. i Madäng 14: —
641. Ungdomsfören. i d:o 50: —
642. Mfg. i Daretorp, reseb. 5: —
643. Koll. i Fridene 21: 20
644. »Ett löfte till Herren 1905», P. F. J., Österäng 100: —
645. Koll. vid missionsafton på K. F. U. K., Klippan 55: 29
646. K. F. U. M., Hälsingborg, reseb. 76: 35
647. Gubbfören., Piteå 20: —
648. Koll. i kyrkan, d:o, 12/4 75: —
649. D:o i Missionshuset, d:o 110: —
650. Nybyns mfg, reseb. 5: —
651. Koll. i Sjulsmark 14/4 14: 40
652. D:o i Antnäs, 15.4 21: —
653. D:o i Långnäs, 16/4 19: —
654. D:o i Luleå domkyrka 19/4 54: 37
655. D. U. F., d:o, reseb. 30: —
656. A. & S. J., d:o 100: —
657. Koll. i Boden 33: 58
658. Hälsingborgs K. F. U. K., koll. vid D. Berglings besök 75: —
659. Kinakretsen, Gbg, till Berta Flodbergs underh. 75: —
660. »Lille Åkes sista gåva» gm L. B., Björköby 2: 50
661. H. & E. O., Hamburg, »Tackoffer till Herren» 500: —
662. K. F. U. K:s Centralfören., till Ingrid Israelssons underh. 300: —
663. O. L., Skövde, till O. & G. Carléns underh. 50: —
664. S. M., d:o, till d:o 50: —
665. E. E., Mariestad, »Födelsedagsblommor» till d:o 50: —
666. Skövde mfg, reseb. 25: —
668. J. S. 25: —
669. M. R., Växjö 40: —
670. B. S., Hoverberg 12: —
671. »Fruntimmerssamfundet» gm E. N., Alva 43: —
672. Visby Femöresfören. 40: 75
673. Koll. i Hälle, Brunflo 13/4 9: 15
674. D:o i Bye missionshus, Maricby 14/4 15: —
675. D:o i Ångsta d:o, Lockne 15/4 20: 80
676. D:o i Lövbergets skola, Brunflo 16/4 12: 65
677. Reseb. Jansjö, Backe 17/4 6: 60
678. Koll. kyrksalen, Vilhelmina 18/4 12: 10
679. D:o i Sorsele 21/4 31: 85
680. D:o i Lycksele 22/4 25: 95
681. Tilläggskollekt fr. Bällsta, Frösön 3: 50
684. »Ett löfte till Herren» O. P., Avesta 15: 50
685. Skärvsta syfören. 42: —
686. K. F. U. M., Mellersta distr., till Malte Ringbergs underh. 750: —
691. Fullösa mfg, till O. & G. Carléns underhåll 55: —
692. Koll. i Fullösa 13: 50
693. D:o i Kestad 14: 82
694. D:o i Husaby 17: 20
695. H. J., Lundsbrunn, »en blomma på

	patron J. Johanssons, Essgärde, grav»	5: —
696.	Familj. J., »en blomma till, på Fars grav»	10: —
697.	Husaby o. Självums mfg, reseb.	5: —
698.	Sparb.-medel fr. Hejde	11: 35
699.	Jes. 58: 11 till Carl Bloms underh.	100: —
700.	Jes. 59: 1, till R. Andersons d:o	100: —
702.	I. A., Alsen	2: 25
703.	J. J., Hädinge	10: —
		Kr. 11,291: 99

S. M. K:s Penslonsfond.

570.	»1 Petr. 5: 7»	10: —
701.	»2 Mos. 35: 5»	50: —
		Kr. 60: —

Särskilda ändamål.

530.	J. & M. v. M., Sthlm, till A. Hahnes kapell i Ishih.	50: —
533.	A. G., Saltsjöbaden, till M. & I. Ringberg, att anv. efter gottf.	70: —
553.	Hornsbergs syfören., t. Hanna Wang för d:o	50: —
554.	E. O., Slandrom, till d:o för d:o	25: —
555.	L. K., Klintemåla, t. Maria Pettersons barnh.	20: —
556.	M. O., Malmö, till Hilma Tjäder d. 16 maj, att anv. efter gottf.	50: —
557.	Från skolbarn i Naglarp, till Barnh. i Sinan	24: —
571.	E. L., Piteå, till Hanna Wang att anv. efter gottf.	50: —
572.	Månstorps Kr. Ungd.-fören., till Barnh. i Sinan	20: —
573.	Hälsingborgs Barnmissionsfören., t. Ai-hua, Sinan, underh.	150: —
579.	Söndagsskolan o. vänner i Åre, till Hanna Wang att anv. efter gottf.	40: —
580.	Flickornas syfören., Boda, till Judith Hultqvist, att anv. enl. överenskomm.	100: —
589.	Två vänner i Norrbotten, till Hanna Wang, att anv. efter gottf.	20: —
610.	D. B., Sthlm, till Barnh. i Sinan	25: —
611.	L. U., D:o, till bibelkv. underh. i Hancheng	100: —
617.	N:a Skärstads Friförsaml., t. evang. underh.	200: —
620.	K. & J. B., Sthlm, till evang. Uen-Uin-hsiang, i Haichow, d:o	300: —
627.	Ps. 145: 18, 19, till Maria Pettersson, att anv. enl. överensk.	20: —
628.	D:o, till Hilma Tjäder, för d:o	15: —
629.	K. S., Huskvarna, till evang. underh. i Hoyang	200: —
667.	»De Väntande» inom L. M. F., till bibelkv. Klara Ni's underh.	240: —
682.	Firma G. Dahlgren, Gbg, till de nödl.	50: —
683.	Vänner i Munkflohögen, till Hanna Wang, att anv. efter gottf. gm E. H.	85: —
687.	Syfören. Ljungby, för arb. i Tungchowfu enl. överensk.	225: —
688.	E. S., d:o, till barn- & kvinnoarb. i d:o, enl. d:o	200: —
689.	S. B., Malmö, till de hungr.	55: —
690.	R. F., d:o, till A. Hahne, att anv. efter gottf.	25: —
		Kr. 2.409: —
	Allmänna missionsmedel	Kr. 11,291: 99
	S. M. K:s Pensionsfond	Kr. 60: —
	Särskilda ändamål	Kr. 2.409: —
	Summa under april mån. 1931	Kr. 13,760: 99

Med varmt tack till varje givare!

»Han som icke har skonat sin egen Son, utan utgivit honom för oss alla, huru skulle han kunna annat än också skänka oss allt med honom.» Rom. 8: 32.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1931 i sin 36:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Karta. — Hjälparen. — Genom eld och vatten. — S. M. K:s årsberättelse. — Från Red. och exp. — S. M. K:s bibel- och ungdomsveckor. — Ungdomens avd. — Program. Redovisningar.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1931.
313064

N:r 10 ÅRG. 36. 25 MAJ 1931. PREN.-PRIS 2:25

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

"TILLKOMME DITT RIKE!"*

Vi befinna oss vid slutet av den period i kyrkoåret, som motsvarar tiden, då Jesus, före sin himmelsfärd, umgicks med sina lärjungar och talade med dem om Guds rike. Den inblick de då fingo i Guds rikes hemligheter ger oss en rikedom av oändligt värde för tro och hopp.

Denna undervisning under 40 dagar var en fortsättning av undervisningen före Jesu lidande och död. Lärjungarna voro så oförståndiga och tröghjärtade till att tro och mottaga undervisningen såsom vi t. ex. se av Mark. 8: 14 och följande v. Varför?

Jag tror, att det var emedan de alltid stannade för den yttre meningen, då han talade till dem. Då han talade om surdeg tänkte de endast på bröd. De förstodo inte att han ville ge dem en varning. De sågo på allt med en jordbunden, ytlig blick. Därför kommo de även nu fram med frågan: Skall du nu i denna tid upprätta igen riket åt Israel? De hade ej fattat sanningen av ordet: »Guds rike är invärtes i Eder.»

Hur är det med oss, vi som äga mycket mera av kristlig erfarenhet, samlad i kyrkans och missionens historia? Är det inte ofta så, att även vi äro frestade att se på det som utvärtes är? Den samaritiska kvinnan tänkte genast på vanligt vatten, då Jesus talade med henne om det levande vattnet. Ja t. o. m. då hon fått klart för sig, att Herren var en profet, höll hon fast vid det yttre och frågade på vilket berg man skulle tillbedja. Vi tänka också mycket ofta på utvärtes saker, hänga fast i yttre former. De som skola tillbedja honom måste göra det i ande och sanning. Guds rike är något andligt, som måste andligen bedömas. Vi måste födas på nytt för att få del därav. Vi veta, att det är så många föreställningar om Guds rike, liksom

* Anteckningar från ett föredrag av doktor *Karl Fries*, hållet vid öppnandet av S. M. K:s årshögtid den 13 maj 1931.

det finnes de som tro och mena, att Guds ande är bunden vid många företeelser och former. Men Guds rike består icke i mat och dryck, utan i rättfärdighet, frid och glädje i den helige Ande. (Rom. 14: 17). Andens frukt (Gal. 5: 22) är det som är utmärkande för Guds rike. Det är kärlek, glädje, frid, tålamod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod och återhållsamhet.

Detta betyder utan tvivel mycket för vår omgivning. Om många leva i denna ande, inrätta sina liv efter dessa principer, kommer landet, dess lagar och förhållanden att påverkas därav. Det hava vi rätt att vänta, men vi skola inte vänta, att Guds rike skall komma genom yttre ansträngningar.

Ordet rike sammanhänger med regera. Guds rike kan därför beskrivas såsom Guds regering eller herravälde. I Uppb. 21, ha vi det skildrat i sin fulländning.

Vår frälsare gick omkring i alla städer, byar och synagogor och predikade. Han lät människorna komma och höra hur han talade om Guds rike. Han bjöd ock sina lärjungar: Gå åstad och förkunna Guds rike. Det var också vad Petrus och de andra apostlarna gjorde. Paulus var t. ex. i Efesus under 3 mån. och samtalade med dem om Guds rike (Apg. 19: 8). Ja, även då han satt fängslad, talade han om Guds rike. Därom heter det: »I två hela år bodde han sedan kvar i en bostad som han själv hade hyrt. Och alla som kommo till honom tog han emot; och han predikade om Guds rike och undervisade om Herren Jesus Kristus med all frimodighet». Här hava vi också vårt program och uppgift såsom en mission, missionärer och missionsvänner. O, att han finge väldet i oss, att Guds rike bleve förverkligat i oss och genom oss. Må vår årshögtid också bidraga därtill!

"DIG ÄR INTET LIKT."*

Vi ha redan begynt få höra om Guds stora gärningar i hans rike och om hans stora tankar. Det är så och har varit så i alla tider, att Guds folk har älskat att betrakta Herrens gärningar. Då Herren genom sin Ande får sina barn att betrakta dem, blir det en känsla av att vara på heligt rum, en känsla av högtid.

Då Paulus i Romarbrevet stannade inför det förunderliga som han kallar nåd, väckte det i hans själ jublande tillbedjan: "I allt detta vinna vi en härlig seger, ty jag är viss om att varken död eller liv, varken änglar eller andefurstar, varken något som nu är eller något som skall komma, varken någon makt i höjden eller någon makt i djupet, ej heller något annat skapat skall kunna skilja oss från Guds kärlek i Kristus Jesus, vår Herre».

Och när han sedan betraktade Guds handlingssätt med Israel och hednafolken och får se Guds frälsningstankar, planerna för Guds rikes utbredande i världen, då faller han åter igen

*) Anteckningar från ett föredrag av missionsföreståndare *Erik Folke*, hållet vid S. M. K:s årshögtid den 13 maj 1931.

ned i tillbedjan: "O, vilket djup av rikedom och vishet och kunskap hos Gud! Huru outgrundliga äro icke hans domar, och huru outrannsakliga hans vägar!"

När han sedan tänker på sina andliga barn, alla hednaförsamlingarna, då drives han på knä i bön: "Fördenskull böjer jag mina knän för Fadern och beder att han ville efter sin härlighets rikedom förläna eder, att I genom hans Ande växen till i kraft till eder invärtes människa. — — — Men honom, som förmår göra mer, ja, långt mer än allt vad vi kunna bedja eller tänka, efter den kraft som är verksam i oss, honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus alla släkten igenom i evigheternas evighet." I sanning en jublande lovsång!

Det är något underbart stort att få äga rättighet att stanna inför Guds frälsningsunder, och jag tror att vi vid detta årsmöte har synnerligen stor anledning att stanna inför vår Gud. Först och främst få vi då se vad Gud har gjort och velat göra för vår egen själs frälsning. "Det är ett fast ord och i allo värt att mottagas, att Jesus Kristus har kommit till världen för att frälsa syndare, bland vilka jag är den främste." Det ger högtid att stanna inför detta, att vår Frälsare som är så hög, kom till oss, som sjunkit så djupt, så att vi kunna möta honom. "Han drog mig upp ur fördärvets grop, ur den djupa dyn; han ställde mina fötter på en klippa." När vi få fira den högtiden, gå in i den hemligheten, då utbrista vi: "Dig är intet likt."

Vi få också tala med varandra om Guds trofasthet. Det blir så obegripligt stort. Jesu, min Frälsare, vår Frälsare, har frälst mig, den största av alla syndare. Vi hava mött det undret många gånger under de gångna åren, och ändå står det där lika stort och lika rikt. Det är som om undret växte i storhet. I dag säger han åter: "Min trofasthet och min nåd skall vara med dig." Vi hava prövat det under år som gått, och vi skola få nya erfarenheter därav under de år, som äro kvar av vår vandrings lopp. Över dem skall han skriva, att hans trofasthet förbliver.

Det blir en rik och stor högtid för oss, ej minst under tiden som psalmisten kallar nödens dagar, att få stanna inför detta. Vi ha erinrats om, att vi ha varit i nöd. Det gångna året har varit ett nödens år, tyngre kanske än något annat år. Det har varit nöd och sorg, men har det inte även varit frid och glädje? Gud har kommit med sitt svar i vår nöd, och hans ord har lyst som ett ljus i mörkret. Vi hava fått erfara vad som står i Ps. 86: "Ty stor är du och under gör du; du är Gud, du allena."

Skola vi månne någon gång komma så långt i Guds skola, att vi säga: Jag vill tacka Herren av allt mitt hjärta, ty han har varit en borg för de förtryckta, en borg i nödens tider, och jag vill tala därom?

Kanske vi nu kommit in i en period, då vi få erfara nöd mera än förr, men i så fall skola vi ock få se större under. Nödens år skall bli nådens, välsignelsens år. Det blir och skall bli så genom Guds Andes hjälp. Vi ha erinrats om den strid som vi ha att

kämpa, och vi fråga varandra: Skall Herren kunna giva oss seger under denna tid? — Vi svara: Ja, om vi få vandra undrens väg. År efter år få vi säga: Gud har gjort och Gud skall göra under. Det är trons ord, det är trons ställning.

Gud give oss nåd att tro på seger för Guds rikssak härhemma och därute! O, att vi kunde bliva barn, som med förtroende vilade vid och följde vår Frälsare samt delade hans lidanden! Vi få ju äga samme Gud och samme Frälsare, som hans heliga under gången tid ägt. Vi få vandra samma välsignade väg, som de vandrade. Låtom oss tacka för denna hans stora nåd!

Redogörelse för Svenska Misssionsrådets verksamhet under år 1930.

Det senaste verksamhetsåret har haft ett mycket rikt program. I början av året hade rådet glädjen att få mottaga ett besök av doktor John R. Mott, i augusti hölls en missionärskurs vid Holsbybrunn och i september kom sedan den allmänna svenska missionskonferensen. Den insats, Missionsrådet härigenom fått göra i det svenska missionslivet, har förvisso sin stora betydelse. Härtill kommer sedan åtskilligt annat, säkerligen i och för sig lika betydelsefullt, fast det icke i lika hög grad tilldragit sig den allmänna uppmärksamheten.

Det besök, som d:r Mott gjorde i Sverige i mars månad, var enligt samstämmiga vittnesbörd av mycket stort värde. Den oförminskade hänförelse, den sakkunskap, det allvar och den andliga tyngd, som alltid präglat d:r Motts budskap, gjorde sig denna gång gällande på ett synnerligen påtagligt sätt. Icke minst på den studerande ungdomen gjorde hans föredrag ett djupt intryck. Vid ett sammanträde den 17 mars hade Missionsrådet glädjen att sammanträffa med d:r Mott. Han lämnade då en redogörelse för de intryck han fått av det allmänna missionsläget under sin nyss avslutade resa till Österns länder. Huvudsumman var, menade han, att de kristna finge en ännu större blick än hittills på Jesu Kristi storhet, rikedom och makt och därigenom ett ännu större evangelium att förkunna för de hungrande skarorna. — Missionsrådet fick tillfälle att inför d:r Mott framlägga de betänkligheter mot vissa tendenser, som man den sista tiden trott sig förmärka, till att förlägga det internationella samarbetets tyngdpunkt alltför mycket från det rent evangeliska till det sociala området, vilka betänkligheter bl. a. tagit sig uttryck i Nordiska Missionsrådets uttalande i december 1929. D:r Mott svarade, att han önskade här i Stockholm liksom förut i Köpenhamn och Oslo betyga sin stora tacksamhet för detta Nordiska Missionsrådets uttalande. Det vore ett varningens ord i den rätta stunden och skulle utan tvivel ha goda följder. Vid Internationella Missionsrådets nästa sammanträde, som komme att hållas i Herrnhut 1932, skulle denna fråga tagas upp till grundlig behandling.

Vid Missionsrådets nästa sammanträde den 15 april upptogs åter samma fråga. Därvid beslöts att anmoda Internationella Missionsrådets sekreterare, d:r J. H. Oldham, att i samband med den kontinentala missionskonferensen i Bremen i maj anordna ett sammanträde med de nordiska konferensdelegaterna, varvid det viktiga spörsmålet skulle dryftas. Samtidigt tillsattes en kommitté med uppdrag att formulera ett uttalande, som vid sammanträdet skulle föreläggas d:r Oldham. I detta uttalande framhölls med klarhet och kraft, »att den kristna missionens uppgift

är i grunden ingen annan än att utbreda Kristi evangelium till människors omvändelse och pånyttfödelse. Men detta sker förvisso ej blott genom muntlig förkunnelse utan även genom kärlekens gärningar och kristen fostran. När det gäller de sociala arbetsgrenarna, äro vi alltså fullt övertygade om att den kristna kyrkan och missionen har sin plikt att fylla. Men i den starka brytningstid, som nu är för handen och som berör den kristna kyrkans alla livsyttringar, anse vi dock en förnyad koncentration kring det ena nödvändiga, i och bakom alla speciella verksamhetsformer, vara det oundgängligaste kravet. Just därför att vi hysa den tillförsikten, att dessa våra synpunkter delas av I. M. R., ha vi icke velat åt vår framställning ge karaktären av ett klander. Vi hoppas och vi vilja medverka, så länge detta med full trohet mot Kristi evangelium är oss möjligt, till att I. M. R. skall kunna fortsätta att verka som den evangeliska missionens enhetspunkt till välsignelse för den världsomfattande gärningen». — Vid sammanträdet i Bremen, där Sverige representerades av missionsdirektor Dahlquist, missionsföreståndare Nyrén och d:r Karl Fries, uttalade d:r Oldham sin fulla förståelse för och anslutning till de framlagda synpunkterna och framhöll, såsom förut d:r Mott, att saken skulle bli föremål för uttömmande behandling vid mötet i Herrnhut 1932. Det är intet tvivel underkastat, att Svenska Missionsrådet jämte missionsråden i de övriga nordiska länderna och på kontinenten har en betydelsefull uppgift att fylla i hävdandet av dessa synpunkter i den evangeliska missionens internationella samarbete.

Vid missionärskursen i Holsbybrunn, som var den fjärde i ordningen av Svenska Missionsrådets vart tredje år anordnade fortbildningskurser, var deltagareantalet större än vid någon av de föregående kurserna eller omkring 150 missionärer från de olika svenska missionsorganisationerna jämte en och annan styrelseledamot och några andra intresserade. Även denna gång uttalades på samma sätt som vid föregående kurser det önskemålet, att missionstyrelsernas ledamöter måtte deltaga i större antal. Det skulle stärka gemenskapen mellan styrelse och missionärer, och själva skulle säkerligen dessa, som stå i ledningen, ha nytta av att på det mera intima och ingående sätt, som kan ske vid sådana tillfällen, få del av missionärernas synpunkter såväl med hänsyn till arbetet i allmänhet som till resp. styrelsers ställning till desamma. Vid de föregående kurserna ha till dessa föreläsningar i rätt stor utsträckning kallats såväl akademiska föreläsare som mera bemärkta missionsledare. Vid den senaste kursen var det så gott som uteslutande kursdeltagarna själva som svarade för föreläsningarna. — Det är icke för mycket sagt, att dessa missionärskurser ha blivit en verklig skatt för det svenska missionslivet — en Guds gåva till svensk mission. Tacksamheten har där alltid varit stor och Guds välsignelse har på ett särskilt sätt vilat över kurserna och icke minst över den nu avslutade.

Allmänna Svenska Missionskonferensen i Stockholm den 10—14 september visade åter, att missionen har en dragningskraft på människorna som knappt något annat på det religiösa området. Konferensen visade återigen, vilken stark enhetskänsla det i grund och botten finnes mellan de olika svenska missionsorganisationerna. Kanske ha vid föregående konferenser olika sällskaps särmärken framträtt på ett mer i ögonen fallande sätt. Denna gång märktes intet av dylika förhållanden. Alla voro ett i striden mot den gemensamme fienden, den överhandtagande världsligheten och materialismen. I samband med missionskonferensen företogs med anledning av jubileumsåret en utflykt till Björkö, det gamla Birka, där Ansgar först predikade evangelium i vårt land. I Ansgarskyrkan därstädes hölls en minnesgudstjänst.

I konferensen deltog en representant för Internationella Missionsrådet i London, miss Underhill, redaktör för Internationella Missionsrådets tidskrift. Hennes uppgift med besöket var egentligen att knyta

förbindelser med hänsyn till en större spridning av tidskriften i vårt land. I ett anförande talade hon om Internationella Missionsrådets gärning och framhöll bl. a., att allt vad rådet utför och planlägger hade betydelse endast i den mån det avser att vinna människorna för Jesus Kristus. Internationella Missionsrådet vore icke en sak för sig utan tillhörde missionsvännerna i alla länder. Liksom Svenska Missionsrådet är en del av Internationella Missionsrådet, så borde de svenska missionsvännerna betrakta Internationella Missionsrådets sekretariat, tidskrift o. s. v. såsom sitt eget arbete, varöver de också ha bestämmanderätt och för vilket de känna sig medansvariga.

Konferensen, som var talrikt besökt, är för Svenska Missionsrådet en stor orsak till tacksamhet mot Gud. Frukterna av densamma skola fortleva i välsignelse.

Den 9 december hade Missionsrådet besök av en representant för World Dominion Movement, mr Alexander Mc Leish från London. I ett intressant föredrag, till vilket ett antal missionsvänner i ledande ställning inbjudits, lämnade han en redogörelse för nämnda rörelses principer och metoder. — Ett annat intressant besök var det, då d:r Kenyon Butterfield under våren gästade Stockholm. Han var på hemväg till Amerika från sin på Internationella Missionsrådets uppdrag företagna undersökningsresa i Indien rörande möjligheterna för ett mera omfattande och effektivt missionsarbete bland lantbefolkningen i detta land. D:r Butterfield kom under besöket i tillfälle att för en del av Missionsrådets ledamöter framlägga de närmaste resultaten av sin resa.

Som vanligt har Missionsrådet sänt ut ett uppnop för allmän bön för missionen Trettondagen 1931.

Missionsrådet har haft sammanträden den 17 mars och 15 april och Verkställande Utskottet den 14 januari, 21 oktober och 26 november.

Svenska Missionsrådet har för närvarande följande sammansättning:

Missionsdirektor Nils Dahlberg, representant för Evangeliska Fosterlandsstiftelsen; Missionsföreståndare Birger Pernow, repr. för Föreningen för Israelsmission.; Disponent Th. Ericson, repr. för Helgelseförbundet; Fröken Agnes Baeckman, repr. för Kvinnliga Missions-Arbetare; Missionsföreståndare Viktor Johansson, repr. för Svenska Alliansmissionen; Redaktör J. Byström, repr. för Svenska Baptistsamfundet; Fröken M. Brusewitz, repr. för Svenska Jerusalemsföreningen; Missionsdirektor Gunnar Dahlquist, repr. för Svenska Kyrkans Missionsstyrelse; Redaktör J. Hurtig, repr. för Svenska Metodistkyrkans Mission; Missionsdirektor E. Folke, repr. för Svenska Missionen i Kina; Missionsföreståndare J. Nyrén, repr. för Svenska Missionsförbundet; Pastor J. Hagner, repr. för Svenska Mongolmissionen; Vakant, repr. för Örebro Missionsförening.

Sekreterare: Redaktör J. E. Lundahl.

Från subkommittéerna ha följande redogörelser ingått:

Kvinnokommittén.

Ännu ett år av Svenska Missionsrådets Kvinnokommittés verksamhet — det femtonde — ligger bakom oss. Vårt första sammanträffande för året blev, som alltid, vid missionärsbarnens julfest. Att börja året i kretsen av den ungdomsskaran ger lyftning och inspiration åt årets arbetare. Doktor Thorell höll ett tankeväckande föredrag och pastor Dahlberg visade på ett åskådligt sätt genom skioptikonföreviskning bilder från herdelivet i det Heliga Landet.

Inalles ha fyra möten med samkväm under året hållits för kvinnliga missionärer, missionärskandidater, missionsledare, syföreningsledare m. fl. Den 31 mars samlades en stor skara på Stadsmissionens lokal, då Syster Maja Johansson gav en gripande skildring av Kvinnosällskapets för Yttre missionen 60-årsjubileum i Amerika 1929. I Allmänna Svenska Missionskonferensen, som hölls i Stockholm den 10—14 sept. deltog kommittén genom att fröken Anna Norborg höll föredrag om »Kvinnan inför den nya tiden i missions-

länderna.» Kommittén, som under året firade sin femtonårshögtid, höll denna under en av konferensdagarna, nämligen den 11 sept. å K. F. U. K:s lokal. Vid denna högtid, som samlat en stor skara intresserade, gavs av v. ordf. en historik över Kvinnokommitténs arbete under de gångna åren. Fru Gertrud Lindberg talade över ämnet: Lidandesmomentet i missionsgärningen. — Så hade kommittén beslutat upptaga de instruktiva föredrag om de olika sällskapens verksamhet, som anordnades i början av kommitténs verksamhet. Ämnet för föredragen har varit: Missionsläget på fälten just nu. Det första samkvämet ägde rum på K. F. U. K., då föredrag om Svenska Kyrkans mission hölls av missionsdirektor G. Dahlquist. Det andra hölls på samma lokal den 24 nov. om Fosterlands-Stiftelsens fält av missionsdirektor N. Dahlberg.

Liksom föregående år har kommitténs »Hälsning» utkommit en gång och utsänts till de olika fälten. Bl. a. innehöll den en redogörelse för kommitténs fem första år av fru Anna Fredén.

Kommittén har sökt komplettera missionslitteraturen på Pedagogiska biblioteket genom att från de olika missionsförlagen anskaffa den under de fem sista åren utkomna litteraturen.

Vi ha haft glädjen att i vår krets se Miss Underhill, redaktör för Internationella Missionsrådets tidskrift. Hon deltog i Allmänna Svenska Missionskonferensen i september. Vid en lunch, som kommittén anordnade för henne, höll hon ett längre intressant föredrag.

En del personförändringar ha under året ägt rum. Svenska Mongolmissionens representant fröken Agnes Jacobson har avgått. Till ordinarie medlem har i hennes ställe inträtt fru Karin Vitus-Andersson, och till suppleant har fru Lisa Lodin utsetts. Svenska Metodistkyrkans representant fru Anna Hedström har meddelat sitt utträde och har Syster Maja Johansson efterträtt henne som ordinarie medlem.

Maria Lundahl.

Presskommittén.

Presskommitténs verksamhet har även under detta år bedrivits efter samma plan som förut. Till tidningarna ha utsänts följande artiklar:

Världsmissionen under år 1929 av D:r Karl Fries; Indien vid årsskiftet av pastor E. Hedberg; Den röda förödelsen av missionär A. Berg; samt av undertecknad; Den nya skollagen i Jugoslavien; Renässans inom judendomen; En indier om Indien; Allmänna Svenska Missionskonferensen; Glädjande tecken; Ljusglimtar från Fjärran Östern; Förföljelserna i Ryssland.

Smärre meddelanden hava vidare tillsänts T. T.

Till årsskiftet utsändes en skrivelse till ett tjugutal tidningar i landsorten med förfrågan, om de skulle vilja abonnera på våra artiklar. Gynnsamt svar har ingått från blott ett par. Somliga ha uttalat sin sympati med saken men beklagat bristande utrymme.

Professor Hinderer, Berlin, har även under detta år insänt redogörelser från Internationella Kristliga Presskommittén, vilka gjorts bruk av där så synts lämpligt.

Stockholm i mars 1931.

Erik Folke.

Studiekommittén.

Ang. missionsstudiekommitténs verksamhet under året 1930 får undertecknad sekreterare meddela följande:

Under året har en fortbildningskurs i missionskunskap för folkskolans lärare o. lärarinnor anordnats i Karlskoga, varjämte kommittén medverkat vid anordnande av kurser i Örebro. Förberedelser har vidtagits för liknande kurser i Nora och Lindesberg. Dessutom har sekreteraren hållit missionsföredrag i ett avsevärt antal skolor och seminarier, i regel på lektionstid.

Såsom ordförande har tjänstgjort överlärare Axel Blomqvist och såsom sekreterare och kassör undertecknad. Kom-

mittén har under året sammanträtt 2 gånger.

Uppsala i mars 1931.

Carl-Axel Hallström.

Revisionsberättelse.

Aktiebolaget Revisionskammaren har enligt uppdrag siffergranskat Allmänna Svenska Missionsrådets Arbetskommittés utgifter för år 1930 och funnit desamma vederbörligen verificerade.

Kassautgifterna hava varit för:		
Missionskonferensen	Kr. 4,057: 97	
Svenska Missionsrådet	1,200: —	
Missionsstudiekommittén	876: 58	
Presskommittén	870: —	
Div. Omkostnader	119: —	
Missionsstatistiken	265: 50	
Nord. Missionsrådet ..	150: —	
Intern. Missionsrådet ..	3,365: 82	
Kvinnokommittén	200: —	
Inventarier	125: —	
Sv. Handelsbanken	1,500: —	
Brist från 1929	269: 58	12,999: 45
Å bankräkning hade Missionsrådet vid utgången av år 1930 innestående i kapital och upplupen ej uttagen ränta	Kr.	2,637: 67

Stockholm den 9 mars 1931.

Aktiebolaget

REVISIONSKAMMAREN

Th. Svensson.

Vi avsluta årsredogörelsen under känslan av stor tacksamhet till Gud för hans synnerliga välsignelse under det gångna året. Må han giva Missionsrådet nåd att alltfort under enig samverkan arbeta för de uppgifter han beskärt detsamma, vilka uppgifter under nuvarande förhållanden synas vara mera betydelsefulla och av behovet påkallade än någonsin.

Stockholm i mars 1931.

Jakob E. Lundahl.

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1931.

Svenska Missionen i Kina planerar i år att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor: En på Solbacken i Åhus, Skåne, den 23—28 juni och en som vanligt på Steninge den 21—26 juli. Nu ville vi därför utbedja oss missionsvännernas bistånd för att få deltagare, särskilt *ungdom*, i dessa våra möten. Vi tro det vara av stor betydelse för de unga att få några dagar i lugn och ro under det inflytande, som brukar vara rådande vid dessa möten. Vi vilja ock göra allt, vad vi kunna för att nå det mål, som vi satt för dessa möten: Att söka hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån må kunna främja Guds rikssak på jorden och, i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan, bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

*

Kursledare blir missionsföreståndare *E. Folke.*

Programmet kommer bl. a. varje dag att upptaga: En gemensam, stilla bönestund före frukost samt en bibelstund och ett orienterande missionsföredrag på f. m. På eftermiddagarna anordnas varje dag möten etc. efter för varje dag uppgjort program.

Vid *mötet i Åhus* komma bibelstunderna att ledas av missionsföreståndare Erik Folke, varjämte vi hoppas få räkna missionär *Aug. Berg*, missionssekr. *M. Lindén* samt fröknarna *Anna Gauffin, Lisa Blom* och *Ingeborg Ackzell* m. fl. såsom medverkande.

Föredrag planeras att hållas över bl. a. följande ämnen: *»Världsmissionsläget just nu», »Missionsläget i Kina just nu»* samt *»Läget inom S. M. K. just nu».*

Priset för deltagande i kurserna blir ett för allt för vardera hela tiden kr. 25: —, häri inberäknat en deltagareavgift till

hjälp för bestridande av omkostnaderna för mötena. *Deltagarna böra medtaga handdukar, sänglinne, filtar och kuddar.*

Anmälan om deltagande bör göras *snarast möjligt* till Svenska Missionens i Kina expedition, Drottninggatan 55, Stockholm, eller till fröken Anna Gauffin, K. F. U. K., Kristianstad.

*

Beträffande mötet på Steninge komma utförligare meddelanden att lämnas i ett kommande nummer av vår tidning.

S. M. K:s årsmöte.

S. M. K:s årsmöte, som hölls i Stockholm den 13—16 innevarande maj månad, var väl besökt och gav rik anledning till uppmuntran och tacksägelse. Alldenstund vi ej hunnit att bearbeta alla anteckningarna från årshögtidens olika möten, införa vi ej utförligt referat i detta nummer av vår tidning. De två föredragen, som höllos vid årshögtidens öppnande, införas emellertid i sammandrag enligt gjorda anteckningar, och i nästa nummer av Sinims Land hoppas vi kunna återkomma med utförligt referat.

Kinalänkens syförening.

Kinalänkens syförening i Stockholm samlas *torsdagen den 4 nästkommande juni kl. 7 e. m. hos* fröknarna *Janzon* och *Hultkrantz,* Vanadisplan 5, ½ tr. Välkomna.

S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor.

Beträffande Bibel- och Ungdomsveckorna innevarande år hänvisa vi till särskild artikel därom, införd i detta nummer av vår tidning.

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

»Arbetet har ej avstannat.»

Tungchowfu den 7 april 1931.

(Utdrag ur privatbrev.)

Vi ha varit tillbaka till Pucheng flera gånger, och den sista gången stannade vi och ställde allt i ordning igen, städade upp och satte in alla sönderslagna fönsterrutor, ett fyrtiotal, så att nu, om man frånser något märke här och där i någon dörr, så skulle man knappast kunna märka, att någon »skadegörelse» ägt rum, d. v. s. några kolnade och brända böcker på någon hylla vittnar ju om, att det gått »varmt» till. Linders tillhörigheter voro alla på andra våningen, vars dörrar voro väl låsta, och trots det märkbart kraftiga ansträngningar gjordes, så lyckades de ej få upp dem.

Så vitt vi kunna märka har *arbetet* ej lidit av vad som skett där. Det torde ha varit ganska överraskande att samma dags, d. v. s. julaftonens kväll, den över hela staden väl hörda kapellklockans klang, tonade ut över nejden, ävensså väcktes många långt före dager juldagens morgon av samma ljudliga »kom, kom» och likaså klockan 11 juldagen samlade samma toner till gudstjänst omkring honom, som var den mest orättfärdigt förföljde av alla. De flesta hade nog ej väntat, att Guds folk skulle våga offentligt fortsätta som om intet hänt. Vi kunna bara tacka Herren för den frimodighet han gav. Nej, arbetet har ej avstannat, tvärtom: vi kunna ej ta emot på långt när så många barn, som ville komma i skolorna. Vi ha över nittio gossar, och inemot fyrtio flickor i skolorna i Pucheng. Visserligen få en stor del för nödens skull hjälp, men ej få äro självunderhållande. Predikotältet slogs upp i en by ej så långt från den plats, där vi hade det i höstas, och verksamheten har hittills fått pågå oförhindrat, utom de svårigheter, som alltid uppstå, då någon i en familj sluter sig till Herren. Redan efter tre veckors arbete i den byn

ha vi fått se frukt. För närvarande pågå tolv bibelstudiekurser, som fortgå en månad på varje plats, nio i Pucheng. distr. och tre i Tungchow. Det är ett slags nödhjälpsverksamhet, där deltagarna få underhåll. Vi äro så tacksamma till Herren, som gjort det möjligt för oss att på detta sätt kunna hjälpa de fattiga, både andligt och lekamligt.

Det är ju ej så lätt att få lämpliga ledare för alla dessa kurser, som hållas samtidigt, då ju allt annat arbete måste skötas som förut, men det är underbart huru Herren hjälper. Vi ha i sanning mycket att tacka Herren för, i de många präktiga medarbetare han givit oss i dessa distrikt. Vi äro långt ifrån nöjda, men låtom oss tacka för vad vi ha och bedja om flera. Det är så uppmuntrande att se huru Herren i sin tid hör sina tjänares böner, t. o. m. sedan bedjaren fått hembud.

Foto O. Styrelius.
Äldset Yang. Död 1927.

Vår snälle älskelige äldste Yang i Tungchow, som Gud tog hem strax efter vi rest till Sverige 1927, hade en vuxen son, mycket begåvad, utbildad i vårt seminarium, en alldeles utmärkt lärare, men stolt och ej så litet dragen utåt. För honom bådo vi tillsammans många gånger. På våren 1927, då vi rest hem, tog unge Yang anställning som sekreterare hos en general, blev av agitation mycket »anti-utlänning» till sin faders stora sorg. Jag är böjd tro, att detta var anledning till faderns snara sjukdom och död. Unge Yang har nu omkring fyra års tid varit ute och prövat på livet och fått lära känna hurudant det är, då ej församling och föräldrar stå stödjande runt omkring. Han har haft betydande befattningar, men märkvärdigt nog har han ej så vitt vi kunna förstå, skaffat sig någon förmögenhet, som ju är det vanliga för män med begåvning och sådana tillfällen. Kanske har fars och mors böner även här blivit hörda och bevarat honom för oärlighet, som är största anledning till mångas hastigt vunna rikedomar. Förra året kom han hem från Shantung, blev mycket sjuk och låg länge. Då han sedan blev frisk, började han en affär i Tungkwan, men just som han börjat, blev det krig, och allt vad han hade satt in i affären förlorades. Modern sade till mig för ej så länge sedan: »Han börjar märka, att allt vad han tar sig till med misslyckas. Men vad bryr jag mig om förlusten av några hundra dollar, bara Gud får tag i honom igen.» Modern är en utomordentligt präktig kvinna på allt sätt. För ej så många veckor sedan kom den unge mannen till Tungchow, där vi träffades och samtalade om många allvarliga ting, och han sade då, att han kände att han ville tjäna Herren.

Vad arbetet i Tungkwan angår, så har det lidit oerhört av de mycket svåra förhållanden som rått under de sista fyra åren. Det är ett under, att något finnes kvar av den lilla plantan. Men det gör det. Vi ha just för en vecka sedan varit där på stormöte, och det var bra med folk samlat och riktigt roligt att igen kunna fira stormöte där. Det har varit så svårt tidtals på denna utpost, så att man varit frestad att ge upp, men Gud har hjälpt igenom ända hittills, och jag tror, att de som på ett eller annat sätt fått vara medel i Herrens hand att göra verksamheten möjlig i Tungkwan, vare sig med bidrag till lägenheter eller till medarbetare, jag tror, att de ha all anledning att tacka för tillfället, tacka för den uthållighetsnåd, som han givit sina representanter på denna startegiska punkt. En ändlös ström av representanter från snart sagt alla Kinas provinser passerar i denna stad vår dörr, civila såväl som militärer. Måtte vi få nåd så på denna väldiga teg, fiska i detta vida vatten. Vi ha ej

tänkt ge upp om Herren dröjer, utan i mån av möjligheter fortsätta.

Det fjärde stormötet för i år hålles i dag i T'i-hu. I söndags hölls ett i Ch'ao-I. Fyra till skulle hållas före veteskörden, det sista här i Tungchow stad den tionde maj. I morgon resa Olga och jag till Pucheng för dopklassen därstädes. Stormötet där skulle hållas den 17—20 dennes Hoppas vi få hålla mötet i frid denna gång. I höstas blev det krig, som hindrade. Förra våren måste vi resa ifrån för broder Berglings begravning. Vi ha lite hopp om att få syskonen Bloms till mötet i Pucheng i vår, eftersom det misslyckades i höstas. Hanna Wang reste ensam till mötet i T'i-hu i dag, ty jag är så väldigt förkyld, att jag legat två dar, för att så fort som möjligt »smälta isen». Hoppas vara så mycket bättre i morgon, att vi kunna resa. Sitter i sängen och skriver detta. Olga är just nu ute i sta'n och besöker en sjuk. Här ha vi ett 40-tal gossar och nästan lika många flickor och kvinnor, som åtnjuta undervisning och de flesta, även sitt dagliga bröd. Huru tacksamma vi borde vara till Gud, som gett oss något mer än blott lekamligt bröd åt de hungrande. Huru fattigt ändå, för både den som ger, och den som får, där det bara är fråga om det som mättar kroppen!

Nils Styrelius.

En livsbild från Kina.

Fru Ma är en 38 års kvinna, som nu är bosatt i Ishih stad. Hon har en sorglig historia att berätta om sig själv.

Hennes föräldrahem är i trakten av Táiüenfu. I unga år blev hon gift med en man, som bodde i en by 30 li från Ishih. Här fick hon det ganska bra, och efter 1 år fick hon en liten gosse, som ju blev hela hemmets glädje. Men då gossen var 4 år dog hennes man. Och inom några år yrkade svärmodern på att hon skulle gifta om sig. Det hjälpte ej att hon sade, att hon kände det svårt att skiljas från sin lille son.

Då han var 9 år kom en dag, en kärra för att hämta henne, och förkrossad lämnade hon sitt kära barn, sitt allt här i denna världen. Nu fördes hon till en by, som ligger 20 li från Ishih. Hennes nye man var en äldre herre, som hade stora barn. Här i detta hem fanns gott om pengar, här födde hon flera små barn, som alla dogo vid födseln. En vän till henne föreslog att hon skulle taga litet opium, ty det skulle stärka henne, sade hon. Följden var att fru Ma snart blev en slav under opiet. Tre år efter det hon kom in i detta hem dog även denne man.

Nu fick hon en svår tid i hemmet. Sönerna sade: »Hon tänker lägga under sig så mycket hon kan i vårt hem, och så gifter hon om sig och tager med sig våra pengar till sitt nya hem. Vi måste göra allt för att bli av med henne.» Så anklagade de henne inför mandarinen, och det blev rättegång. — En ung värnlös änka, vad skulle hon säga till sitt försvar. Sönerna däremot hade pengar och gåvo stora mutor samt fingo folket i rådhuset på sin sida. Hon sattes i fängelse, och där hölls hon fången i 3 månaders tid.

En dag under rättegången sutto sönerna på en restaurang här i staden och talade om sin styvmor och tyckte, att de hade gjort sin sak riktigt bra. Nu voro de ju fria från henne. Ägaren till restaurangen lyssnade till deras samtal och frågade därpå ut allt vad han kunde om kvinnan. Han tänkte på sin mästerkock Ma, vilken några år förut förlorat sin hustru. Denna kvinna kanske skulle passa för honom. Han talade också med Ma om saken, och det blev bestämt, att han skulle bli talesman för Ma och gå till fängelset och besöka kvinnan. Den stackars kvinnan led dagligen svåra kval, dels därför att hon ej fick stilla sin hunger, och dels för hennes stora opiekrav, som hon nu ej heller kunde tillfredsställa. Efter någon tid gick Mas principal till fängelset och fick träffa kvinnan. Då han omtalade sitt ärende för henne, föll hon till hans fötter och sade: »Äldre Bror kan du frälsa mig ur denna nöd, så är jag villig till vad som helst.» Han talade goda ord för henne till föreståndaren i fängelset, och hon blev lösslappt. Några dagar därefter blev hon gift med kocken Ma.

Fru Ma får höra evangelium.

Herr Ma hade ganska god förtjänst, men som han rökt opium sedan 20 år tillbaka och nu fick en hustru, som även hon rökte, var det ganska smått för dem. Hon hade ej heller lust att sitta inne i sitt hem och arbeta, utan var för det mesta utomhus. Så kom hon en söndags e. m. till vår vän fru Liu, som satt utanför sitt hus och vittnade om Gud. (Fru Liu är samma kvinna som jag skrev om i »Hans Stjärna i Östern» i fjol.) Fru Ma blev så gripen, då hon fick höra om Jesu kärlek till arma syndare. O, så underbart en Frälsare för arma syndare, då får även jag komma, tänkte hon. Hon gick sedan dagligen till fru Liu för att få höra mera om Jesus.

En kinesisk kock i arbete. Ställningen typisk.

Herr Ma, som nu också genom sin hustru fått höra om fru Liu's vittnesbörd, blev även han varmt intresserad. En kväll gjorde de båda sällskap till fru Liu för att riktigt taga reda på allt om denna nya lära. Fru Liu uppmanade dem att bedja och att lämna synden och helt förtrösta

på Gud. Ma och hans hustru började från den dagen att läsa några traktater, som de fått av fru Liu, samt att bedja tillsammans varje kväll.

Sedan talade fru Liu om kapellet och de underbara ord, som hon fått höra där. Då sade fru Ma: »Skulle jag ej kunna få följa med dig dit en söndag?» Fru Liu sade: »Du har ju ett stort fel, och pekade på sin mun. (Meningen var att fru Ma rökte opium, och ej skulle kunna sitta stilla under en gudstjänst.) Stackars fru Ma blev mycket missräknad, men var ändå outtröttlig att lyssna till sin lärarinna varje dag.

En söndag i aug. 1930 sade fru Liu till henne: »Kanske du vill följa med till kapellet i dag. Men kan du lova mig att uppföra dig väl.» Fru Ma svarade: »Jag skall sitta så stilla och hålla mig vaken. Tala bara ej om för någon att jag röker opium.»

Så kom då fru Liu med sin lärjunge och sade: »Här är en som vill tro på Gud. Hon är uppriktig», tillade hon. O, vad fru Ma lyssnade, hon drack in varje ord, och var från den dagen fast besluten att bliva en ny människa. Med Guds hjälp ville hon lämna opiet.

Efter sitt första gudstjänstbesök i kapellet började hon genast själv avvänjningen. Hon bad till Gud och tog varje dag litet mindre av opiet. I slutet av jan. 1931 hade hon hunnit så långt, att hon endast tog litet om kvällarna. På söndagen språkade jag med henne för att få höra huru det gick för henne. Hon föreföll så trött, att jag ville uppmuntra henne litet och sade: »Då du blir fri från opiet och kanske känner det svårt att härda ut, så kom över till evangelisalen, och vi skola hjälpa dig bedja och se om dig litet. Den 29 jan. kom hon hit. Då var hennes lidande outhärdligt, tyckte hon. Hon såg så bedrövlig ut och orkade knappast släpa sig fram.

Efter en vecka hade hon emellertid ett annat utseende. Hon fick ligga på varm bädd, så att hon kunde sova om nätterna, och så fick hon äta så mycket bröd hon orkade. Följden blev att hon fick runda kinder och kunde springa omkring som en ung flicka.

Hon läste flitigt om dagarna i bibeln och hade hunnit till Mark. 4, då hon kom in till oss. Allt emellanåt hörde jag henne sjunga: »Endast Jesus kan mig frälsa.» En dag under det hon var inne hos oss berättade hon litet om sin son. Han är nu 17 år och har plats i en butik i Chiehchow. Han har hela tiden hållit reda på sin mamma, fastän hon har kastats från det ena hemmet till det andra. En dag sade han till henne: »Var icke ledsen du mamma, när jag blir stor skall du få komma hem till mig igen.» Då började modern gråta och sade: »Det kan jag ej få. Jag är ej din mamma nu.» »Jo», sade gossen, »jag vet, att du ej ville gifta dig, och lämna mig, men de tvingade dig. Du är min mamma, och jag skall se om dig.»

Den 3 febr. på kvällen bad hon mig hjälpa sig bedja. Hon ville nu bära fram alla sina synder inför Gud. Det var underbart höra vilket nådens verk, som hade försiggått i hennes hjärta. Hon hade en fast förtröstan till Gud, att allt var under blodet, och att hon nu var en ny skapelse i Kristus Jesus. Hon jublade av fröjd över syndaförlåtelsens nåd.

Hennes man förundrade sig över hennes enfaldiga förtröstan på Gud och hennes mod, då det gällde att vänja sig av från opiet, och så blev han också fast besluten att tro på Gud. Han kom på nyåret och begärde att få komma in till oss för att bliva avvand. »Men», sade han, »jag får nog använda litet medicin, min kropp är så svag, och jag har ej min hustrus tro.» Strax på nyåret kom han in, och inom en månad var han färdig. Han synes också vara en uppriktig sökare. Han läste de fyra evangelierna, medan han var hos oss. Då han gick tillbaka till sitt arbete, bad han om ett ficktestamente, som han nu läser på alla lediga stunder. Han har också gjort upp med sin principal, att han skall få gå till gudstjänsten varje söndag. »Jag arbetar gärna på övertid andra dagar, bara jag får söndagen fri», sade han. Fru Ma har också blivit så flitig och arbetsam. Det är riktigt roligt med dem

båda två, ett stort Guds under har skett i deras hjärtan, som är uppenbart för alla. De hava båda begärt dopet vid stormötet i vår.

Anna Hahne.

UNGDOMENS AVDELNING

Hsien-te.

»Hsien-te, vad ska' du bli, när du blir stor?»

»Jag ska' tjäna Jesus.»

»Hur då?»

»Predika evangelium.»

»Varför vill du göra det?»

»For Jesus har frälst mig.»

»Hur vet du det?»

»Jesus har dött för mig på korset.»

Hsien-te är en glittrande glad liten fyr, sin mammas ende gosse och hennes stolthet. Han är nio år, mycket begåvad och kan läsa de svåra kinestecknen flytande. Nu går han i missionens skola, men läsa kunde han, långt innan han började skolan. Det hade hans mor lärt honom.

Ovanstående lilla samtal ha vi just nu haft. Han brukar ofta titta in till oss för att få se på utlänningarnas underliga saker. Nu är han ivrigt sysselsatt med att se på gamla vykort och munnen går i ett på honom. Inte behöver man förklara något, det sköter han själv om.

När jag först kom hit till Hancheng och hade söndagsskola, var han min goda hjälp. Hade jag ej ord att förklara vad tavlan visade, så nog kunde han berätta det.

I fjol hade missionen ingen skola här. Då fick Hsien-te någon tid gå i statens skola. En dag kommer han springande till oss med andan i halsen och säger: »Giv mig traktater, många, av alla sorterna»! Vi trodde, det var modern, som ville ha dem, och han fick en del av var sort, och iväg bar det igen. Mot kvällen kommer han glädjestrålande och berättar, att han predikat i skolan för kamraterna. »De voro så villiga att höra och alla fingo de traktater. En klistrade jag upp på väggen och talade över, och de lyssnade ivrigt. Säg, var det inte Guds nåd?» — »Gav du läraren också en traktat?» — »Ja, men han ville inte ta emot den, han bara smädade mig.» Det sista sa' han i en ton, som betydde det ej det minsta, vad läraren tänkte. Han var så ivrig och lycklig över, vad han fått göra för Jesus.

Hsien-te är förlovad, men det vet han själv ej om. Hans lilla fästmö går i missionens flickskola i Hoyang. Hon heter

Foto Ida Söderberg.

Hsien-te med mor och mormor.

Sai-chiao och är en livlig liten unge. Jag var på förlovningskalaset i fjol. Hsien-te själv fick ej vara med. Han var ute och lekte, men kom inkilande ett slag, smutsig och lik allt annat än en fästman på förlovningsdagen. Hans mor fick honom fort ut igen, och den lilla bjudningen gick lika bra utan både honom och hans lilla fästmö.

Hsien-te är mycket häftig och behöver mycken förbön. Vill du inte bedja för ho-

nom att han må kunna förhärliga sin Mästare, som han älskar, och bevaras i samma frimodighet att vittna för honom här ute i det mörka Kina!

Hancheng den 8 april 1931.

Ida Söderberg.

Bara en lins.

Det gäller linsen till Fars gamla skioptikonapparat. Jag fick syn på den i morse, då jag var på väg till mellanskolan för att hålla min engelska lektion. Den låg bland en del ganska värdelösa saker på ett tygstycke framför en kvinna, som satt på marken utanför telegrafkontorets dörr. Den stackars kvinnan ville sälja de där sakerna för att få litet pengar att köpa någon mat för.

Jag skyndade till lektionen, ty jag var sent ute. På vägen hem passerade jag åter kvinnan. Jag gick fram, tog upp linsen och sade. »Den här saken är nog min, ty den stals från min Far för tio eller elva år sedan!» — »Inte vet jag», sade kvinnan, »jag har fått den genom min man. Den skall vara värd flera dollars!» — »Ja, men den tillhör nog mig, och jag vill gärna ha den. Jag tar den med mig till missionsstationen, och skulle den vara den rätta, så vill jag betala Er för den, och om inte, så skall Ni få tillbaka den!» — »Men jag vet inte var missionsstationen är, betala den nu!» — »Jag har inga pengar med mig. Men jag är missionär Bergling. Fråga efter mig och Ni ska säkert få Edra pengar. Ni behöver inte vara ängslig!»

Hem kom jag med linsen. Den passade precis, och jag var ej litet glad över att Fars gamla, utmärkta skioptikonapparat efter mer än tio år åter kunde användas.

Om en liten stund kom kvinnan för att få betalt. Jag ville naturligtvis få veta vem hon var och varifrån hon fått denna sak. Så fick jag följande historia, som jag är mycket böjd att tro vara sann:

Det har berättats för mig, att general Kau för många år sedan, troligtvis 1920 eller 1921 då han kom in i Hoyang, hade fått den av en soldat, som vid plundringen av staden kommit över den. (Den gången hade soldaterna sparkat sönder spegeln till en dörr in på Fars kontor, krupit genom det hålet och lagt sig till med en del saker ur medicinskåpet. Med all säkerhet då även denna sak.) General Kau hade sedan tagit den till sitt hem i staden Pei-shui, två dagsresor härifrån. Då han emellertid ej kunde använda den, hade han en dag skänkt den till en bekant, som var opierökare. Denne man hade efter många år en gång kommit till Hoyang i affärer. Men dessa hade gått dåligt för honom. En dag skulle han köpa opium att röka, men hade inga pengar. Då fick opieförsäljaren som betalning denna lins. Så blev linsen åter liggande en längre tid. Då och då kom någon för att få se på den. Alla gissade, att det var framstycket på en fotografiapparat, men ingen ville köpa den, då den ej var i förbindelse med resten av föremålet.

I fjol dog opieförsäljaren och lämnade sin hustru som änka med två barn under 12 år. Ingen jord hade hon, och beslöt då att flytta in till Hoyang stad. Annars hade hon den senaste tiden bott ute i en by nära staden. Inne i staden hoppades hon nu att kunna försörja sig och barnen genom att sy och tvätta för folk. Men det hade gått mycket dåligt. Nu hade hon ingenting att äta, och satt tillsammans med sin minsta gosse ute på gatan för att sälja några saker. Under ett helt års tid hade hon försökt sälja linsen, men ingen ville betala mer än tre dollars för den. Nu var hon så glad över att den kommit till rätta ägaren. Så slutar hon sin berättelse med följande ord: »Ja, var det inte det jag trodde, att jag i dag skulle möta den högste gudens barmhärtighet på ett nytt sätt. Jag drömde ju i natt, att jag på vägen mötte en stor ståtlig, vacker mula!»

Hon fick två dollars och skall dessutom få hämta sju skålpund hirs här varje vecka ända till tiden för veteskörden.

Så kom då linsen till rätta, och nu skall den om Gud vill åter bli använd, då vi i övermorgon, d. v. s. påskafton, hoppas få visa bilder ur Jesu liv.

En rätt ovanlig historia för en lins. Nu beder jag blott att Gud i nåd ville frälsa

denna arma kvinna och hennes två gossar, som på ett så egendomligt sätt kommit i kontakt med missionsstationen och dess verksamhet. — Bed för dem ibland!

Hoyang, Långfredagen den 3 april 1931.

Martin Bergling.

Mitt hjärta, sjung!

Mitt hjärta, sjung en glädjesång,
Och glöm all oro, glöm allt tvång
I sommarns ljuva stunder!
Gå ut och skåda blad och blom
Och se, vad ljuvlig rikedom
På ängar och i lunder!

Se, löv betäcker varje gren,
En silkesmatta grön och len
Är vävd åt mörka marken,
Och Salomo i all sin makt
Ej ägt en skrud med liljans prakt
Och en tulpans i parken.
Jag tänker, varm och hjärteglad,
När Gud så rikt med blom och blad
Den arma jorden höljer,
Hur skall då efter tidens slut
Den sälla himlalängd se ut,
Som livets älv besköljer!

I Kristi örtagård, vad glans,
Vad ljuvlig doft från rosors krans,
Vad sång där måtte vara,
Då Serafim i tusental
Månd' sjunga i Guds gyllne sal
Med stämmor silverklara!

Dock vill jag icke heller här
Fastän jag främlingsdräkten bär,
Gå lyst och stilla liga.
Din nåd jag ser i smått och stort,
Och därför skall på varje ort
Mitt lov emot dig stiga.

Men stärk min själ med himmelskt regn,
Och låt den blomma i ditt hägn
Och nådens solsken röna!
Så skall en evig sommarsång
Jag sjunga till ditt lov en gång
I himlens ängder sköna!

P. Gerhardt.

Missionstidningen

SINIMS LAND.

utkommer 1931 i sin 36:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. ansvarig utgivare: *Erik Folke.* Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto nr **502 15.**

INNEHÅLL:

»Tillkomme Ditt rike!» — Dig är intet likt.» — Sv. Missionsrådets verksamhet. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Från Red. och Exp. — Från missionärerna. — Ungdomens avd. — Mitt hjärta sjung!

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget. 1931.
313065

N:r 11. ÅRG. 36. 10 JUNI 1931. PREN.-PRIS 2:25

MISSIONSTIDNINGEN

SINIMS LAND

ORGAN FÖR SVENSKA MISSIONEN I KINA

ANSVARIG UTGIVARE: E. FOLKE.

VÄGEN TILL HIMLEN.*

Luk. 24: 49—53.

»Herre, vi veta icke vart du går, huru kunna vi då veta vägen?» Det är den bedrövade lärjungen Tomas, som yttrar dessa ord och som här låter något av sitt tvivelsjuka sinne framträda. Då sade Herren Jesus: »Jag är vägen, sanningen och livet» och lugnar på så sätt sin orolige lärjunge. Vi fira i dag Kristi himmelsfärdsdag, och det synes mig som hade vi en alldeles särskild anledning att stanna inför ämnet: »Vägen till himlen», ty därom talar Herren så tröstande och hugsvalande till oss.

Denna högtidsdag är en högtid av allra största betydelse. Vid jul känner jag mig som ett litet barn och fröjdas över Guds stora gåva till världen. Då påskhögtiden stundar, har jag en förnimmelse av syndens verklighet, men jag får ock en känsla av honom, som övervann döden. Under pingsten har jag en stark känsla av enhet, av de heligas samfund, ja, jag känner något av kraftens Ande komma över mig. På Kristi himmelsfärdsdag känner jag det som om något droge mig uppåt. Det är som om någon sade: »Du skall ej alltid vara här.» Ja, det kännes, som vore det »växtvärk i vingarna». Genom Jesu himmelsfärd har ju en väg blivit öppnad till himlen även för oss. Hebréerbrevets författare uppehåller sig vid flera tillfällen vid detta. Så t. ex. säger han: »Vi hava en stor överstepräst, som genomfarit himlarna, Jesus, Guds son», och på ett annat ställe talar han om »ÖverstepRästen, som är upphöjd över himmelen.»

Genom himmelsfärden fullbordades den sista delen av frälsaregärningen. De elva lärjungarna och två män i vita

* Anteckningar från en predikan av missionär *Aug. Berg* vid S. M. K:s årsmöte, Kristi himmelsfärdsdag 1931, i Betesdakyrkan, Stockholm.

kläder — himlens ombud — voro vittne till den stora tilldragelsen, då himlastegen, föreningsbandet mellan himmel och jord, restes. Kraften, som reste densamma, var kärlekens i Guds och längtan i människans hjärta. Vi sjöngo i vår ingångspsalm: »Men jag på jorden måste än, en gäst och främling vara. Långt från mitt hem jag vandrar här, mitt sällskap sorg och mödor är.» Men vi ha ock sjungit: »Där uppe är min högsta skatt, Där vare ock mitt hjärta.» Vi ha erinrats om såväl främlingsskapet på jorden som om hemmet därovan. Här äro vi gäster och främlingar, som begära ett bättre fädernesland än det jorden bjuder. Vi äro utgångna från Gud och längta tillbaka till vårt ursprung. Är detta för oss en verklighet, ej blott en vacker dröm? Stefanus, full av Helig Ande, såg himmelen öppen och fick se Guds härlighet, Jesus, stående på Guds högra sida. Johannes, den helige siaren, såg den heliga staden, det nya Jerusalem, med de tolv portarna, gatorna av guld och Guds härlighet och dess ljus, som är Lammets. Och själv talar Jesus om hemmet med de många boningarna. Människan själv kan ej med sin längtan timra en himlastege, men denna dag, Kristi himmelsfärdsdag, har en förbindelse blivit knuten mellan himmel och jord. Jesus är vägen, sanningen och livet. Hava vi då alla satt våra fötter på denna himlastege? Om vi gå den vägen, så börjar han, som däruppe lever för oss, att leva även i oss; fortsätta vi, så skall hans liv allt kraftigare uppenbaras i oss. Men vi få ej så tala om målet, att vi glömma utgångspunkten. Och utgångspunkten är Jesus Kristus själv. Vi ha hört talas om en kristendom utan Kristus, en kristendom utan kors, utan den smala vägen, utan smälek och förargelse. Det finnes många, som vilja ha en sådan kristendom, men så är ej Guds vilja. Genom många bedrövelser måste vi ingå i Guds rike. Låt oss alltså börja vid utgångspunkten i dag! Låt oss liksom sätta foten på himlastegen Jesus Kristus! Där skall den fåkunnige ej behöva fara vilse, ty Herren själv leder oss på den rätta vägen.

Huru komma vi då dit? Finnes det icke något av Tomas även hos oss? Fråga vi icke: »Huru veta vägen?» Ligger det icke nära för oss, att tvivla? Men även om du tvivlar, så håller den himlastegen.

Jesus lyfte upp sina händer och välsignade lärjungarna, och utan välsignelse komma vi aldrig in i Guds rike. Synden är en förbannelse, och den sätter sina märken i våra liv. Ja, den har en fruktansvärd tillvaro i vår egen barm. Men Herren Jesus renar oss från allt genom sin död och uppståndelse. Han blev en förbannelse för oss. Så friköpte han oss från lagens förbannelse, och vi få i dag ställa oss under hans välsignade händer. Under gamla förbundets tid var det ett högtidligt ögonblick då överste-prästen välsignade folket. Skarorna stodo därutanför helgedomen, och då han upplyfte sina händer och uttalade över dem dessa ord: »Herren välsigne dig och bevare dig, Herren låte sitt ansikte lysa över dig och vare dig nådig, Herren vände sitt ansikte till dig och give dig frid», så kände de, då de

återvände hem, att de mottagit en välsignelse som var deras, och de uppfylldes av glädje. Så få ock du och jag i dag ställa oss under dessa välsignande händer, för att, välsignade, bliva andra till välsignelse.

Vägen till himlen går emellertid genom trångmål. Lärjungarna skulle stanna kvar i Jerusalem till dess de blivit beklädda med kraft från höjden. Det gäller att k ä m p a för att nå målet. »Här gäller tränga, ja, tränga sig fram, annars blir himlen förlorad.» Då första steget är taget, finnes det många steg kvar, och mycket försöker att draga oss nedåt. Tidens ondska, och den allmänna opinionen försöker med all sin makt att draga Jesu lärjungar nedåt, att hindra dem på den väg, som leder mot målet, alldeles såsom hunden och lejonet i Kristens Resa sökte att hindra och avskräcka Kristen. Men det heter om Abram och hans husfolk, att »de drogo åstad till Kanans land o c h k o m m o s å t i l l K a n a n s l a n d.» 1 Mos. 12: 5. Så skall det ock ske med dig, blott du styr din kosa åt det rätta hållet, ty kraft från höjden skall då beskäras dig.

Vari består då vandringen? Den består i dagligt medvetet umgänge med Gud, i Andens vittnesbörd, i Gudsordets betraktande, i bön och nattvard, i umgängelse med Guds vänner, i verksamhet för vår Frälsare. I detta består vandringen uppåt till himlen. Det är ej något braskande, utan liknar i stället den klara, stilla, ljusa lågan.

Har jag på detta sätt min umgängelse med min Frälsare kommer jag, dag för dag, högre på himlastegen, tills jag till slut nått dess topp, och då skall jag till sist, även jag, få göra min himlafärd och vid inträdet i ljusets rike sjunga:

»Som fogelen vid ljusan dag sig glä-
der,
Så glad i ljusets rike jag inträder.
Vid änglasången och harpoklangen
Jag skådar evighetens dag uppgången.»

Välsigne Herren oss alla under vandringen framåt tills målet en gång är hunnet!

D. E. Hoste.

Kina Inlandsmissionens ledare 70 år.

Allt ifrån sin begynnelse har Svenska Missionen i Kina stått i nära förbindelse med Kina Inlandsmissionen. På samma gång vi intagit den självständiga ställning såsom svensk mission, som angives i vårt namn, ha vi hämtat en mängd lärdomar ur vår äldre och större — mycket större — systermission. Vi stå till den i outplånlig tacksamhetsskuld för en mångfald tjänster som den gjort och gör oss. I råd och dåd på missionsfältet och i England — t. ex. vid utbildande av missionärer m. m. — har den gjort oss ovärderliga tjänster. Det är därför på sin plats att, då denna missions främste ledare firar sin 70-årsdag den 23 nästkommande juli, vi ägna honom en skildring på samma gång allas våra tankar gå till honom i tacksamhet för vad han gjort för oss och i bön till Gud om fortsatt rik välsignelse över honom själv, hans familj och hans återstående livsgärning.

Mr. Hoste är född i England och tillhör en god familj. Efter att ha erhållit en synnerligen vårdad uppfostran blev han officer vid ett av Englands mest ansedda regementen »Royal Artillery» och stod inför vad som, mänskligt att döma, skulle

varit en »lysande karriär», då han greps av den väckelse, som gick fram över England liksom många andra länder i slutet av 1870- och början av 1880-talet. Det var framför allt D. L. Moody och Ira D. Sankey som voro Guds redskap i denna underbara rörelse, som ju också nådde vårt land och här satte förblivande frukt.

Varken Moody eller Sankey ägde akademisk bildning, och dock var det genom dem som väckelsen nådde universiteten,

D. E. Hoste vid tiden för inträdet i uppgiften såsom Kina Inlandsmissionens ledare.

främst Cambridge, och genom dessa den bildade ungdomen. En grupp för sina kamraters frälsning nitälskande studenter i Cambridge yrkade på att Moody skulle komma dit och hålla möten. Själv var han ganska obenägen, just på grund av sin brist i nämnda avseende, och då han slutligen lät beveka sig och skulle börja tala till studenterna en dag i november 1882, visade de sig ganska obenägna att lyssna. De väsnades så att han knappt kunde höra sin egen röst, men genom den andliga kraft och den snarfyndighet, som han ägde, lyckades han bemästra stormen, och resultatet blev en omfattande och djupgående väckelse, som fortgick i lång tid.

En av frukterna av denna rörelse var att några av de genom sin sociala ställning, sina idrottsliga utmärkelser och framgång i studier mera bemärkta studenterna kände sig kallade att utgå som missionärer i Kina Inlandsmissionens tjänst. Det blev under loppet av år 1884 sju som så anmälde sig, och då de utgingo i februari 1885, betecknades de som »Sjustjärnan från Cambridge». Den förste av dem, som erbjödo sig, var D. E. Hoste, nämligen den 26 februari 1884.

Då jag 1907 deltog i den stora missionärskonferensen i Shanghai, hade jag förmånen att få intaga mina måltider i samma rum som fem av dessa sju. Var och en av dem hade tjänat med sådan trohet och framgång, att de vunnit stadgat anseende såsom ledare var och en på sitt område. D. E. Hoste fick sitt verksamhetsfält i Shansi, men innan jag talar mera därom, skall jag tillåta mig att dröja något vid de avskedsmöten, som höllos i England före deras avresa.

Ryktet om att dessa unge män beslutat sig för att lämna sina komfortabla hem, sina närmaste och sina kamrater och offra de lockande framtidsutsikter, som öppnade sig för dem, spred sig över hela landet och gjorde att, varhelst de uppträdde, skaror, ej minst av studerande ungdom, samlades för att se och höra dem. Dr Eugene Stock skriver i sin historia över engelska kyrkomissionssällskapet: »Verkan av dessas beslut var mycket vittgående. Något sådant hade aldrig hänt förr. Ingen annan händelse under hela århundradet hade i så hög grad verkat väckande på de kristnas ansvarskänsla med avseende på missionen. Den gåva, som Kina Inlandsmissionen härigenom fick — ty det var i sanning en gåva från Gud — var en välförtjänt belöning för den äkta osjälviskhet, varmed Hudson Taylor och hans medarbetare givit sig ut i arbetet för Guds rikes utbredande i Kina och i hela

världen utan tanke på sin egen organisations framgång och för den djupt andliga ton som alltid utmärkt deras möten.» Samma andliga ton kännetecknade de avskedsmöten som dessa sju unge män höllo på skilda orter. Aldrig har väl förr hållits ett sådant missionsmöte som det i Exeter Hall (K. F. U. M:s huvudkvarter i London) den 4 februari 1885. Såsom bevis för det intresse, varmed det omfattades, kan nämnas, att det nummer av »China's Millions», som innehöll skildringen därom, utgick i 50,000 ex., medan tidningens upplaga i regel var 12,000 ex. Ett häfte, som redogjorde för hela rörelsen, fick också en oerhörd spridning, ej minst bland ungdomen, och bidrog i väsentlig mån till den utvidgning av missionen som sedan följde.

Om själva mötet skriver en deltagare: »Hundratals unge män fyllde den väldiga byggnaden. På plattformen syntes jämte talarne en delegation på 40 man från studenterna i Cambridge. Det var icke svårt att upptäcka målet för allas uppmärksamhet. På salens fondvägg var en stor karta över Kina uppspänd utvisande Kina Inlandsmissionens stationer. Nedanför denna karta syntes sju unge män redo att begiva sig till Kinas inland. De skola anlägga kinesisk dräkt och hårpiska, begrava sig i hjärtat av ett okänt land, leva i umgänge med dess underliga folk, dela dess kost och gå farliga äventyr till mötes. Konstiga människor! Men de se i varje fall icke ledsna ut. Tvärtom de stråla av glädje och lycka och säga icke ett ord om att detta innebär en uppoffring. Det var en syn som måste gripa varje hjärta, ett vittnesbörd om den förhärligade Frälsarens makt att draga människor till sig, icke svaga, obildade, känslosamma människor allenast, utan de mest högtstående i kraft och duglighet och bildning.

Allvarliga, kärleksfulla, manande ord talades av den ene efter den andre av dem vittnande om vad Kristus gjort för dem och om den förpliktelse de känna att göra något för honom. Ledaren för studentdelegaterna yttrade bl. a.: »Vi ha kommit, kära vänner, för att tillönska eder, som vi känt och värderat i åratal, Guds rika välsignelse. Mer än en har sagt till mig: 'Vilken skada att sådana män skola lämna oss! Vi behöva dem här hemma.' — Men vi äro övertygade, att det är Guds kallelse de följa. Jag vet, att deras lydnad för denna kallelse har verkat gott, för mig själv, för Cambridge och för oss alla. Skulle de väl kunna hoppas att utföra ett större verk genom att stanna hemma? Vi ha känt, älskat och värderat dem, medan de voro bland oss, men Gud har nu brukat dem till ära för sitt namn såsom aldrig förr.»

Foto: C.-G. Nordberg.

Mr Hoste (mitt framför den öppna dörren) samt sekreterare J. Stark vid besök i London våren 1931.

Den 18 mars landstego de i Kina och begåvo sig till det inre av landet, närmast till T'ai-yuen-fu, huvudstaden i Shansi, där d:r Harold Schofield, som avlidit ungefär två år tidigare, utfört ett rikt välsignat banbrytningsarbete. De enda orter, där kristna församlingar funnos bland de 100 befästa städerna och bland provinsens nio miljoner invånare, voro T'ai-yuen-fu och P'ing-yang-fu. Till den senare plat-

sen förlade de ock snart sin verksamhet. Därom skriver en av dem: »Vi fyra bebo tre sidor av en gård, där var och en har sitt rum, den återstående sidan utgöres av ett kapell. Vi äro mycket lyckliga och känna stor glädje i arbetet. Vi njuta av våra promenader på stadsmuren och av utsikten över de närbelägna bergen, som om kvällen underbart belysas av den nedgående solen, men framför allt glädjas vi åt de små möten vi få hålla med sång och bön och Guds ords betraktande.»

De gjorde goda framsteg i sina språkstudier, och arbetet tog dem mer och mer i anspråk. Inom åtta månader hade fyra nya stationer öppnats. Vännerna måste dela på sig. Hoste ensam stannade kvar i P'ing-yang-fu, där han till medarbetare fick den kände pastor Hsi, — om vilken en läsvärd bok finnes utgiven på svenska. Och då denne förflyttades till Hung-t'ung, följde Hoste med och arbetade där i tio år vid hans sida intill pastor Hsi's död (1896). Märkliga väckelser inträffade. Ensamt i Hung-t'ung döptes i maj 1887 216 personer. I samma takt fortgick visserligen icke arbetet hela tiden. Svåra prövningar saknades ingalunda, men Guds välsignelse vilade synbart över verket.

Kort efter pastor Hsi's död fick Mr Hoste en välbehövlig vilotid, som han tillbragte i Australien, där han verkade för Kina Inlandsmissionen så att allt sedan dess en kraftig gren av denna mission där äger bestånd. Efter sin återkomst till Kina stationerades han i Honan, där han verkade såsom föreståndare för missionen i hela provinsen, tills han 1900 i anledning av Mr Hudson Taylors försvagade hälsa kallades till Shanghai för att bistå Mr Stevenson i det genom boxarorolighetern högst väsentligt komplicerade arbetet med missionens ledning. I mars 1901 blev Mr Hoste vice föreståndare för missionen och i januari 1903 övertog han den post såsom huvudledare för Kina Inlandsmissionen, som han alltjämt innehar och som han förvaltat med enastående klokhet och kraft.

Jag minns huru han tillvann sig beundran även av sådana deltagare i missionärskonferensen i Shanghai 1907, som kommit dit med mer eller mindre utpräglad antipati mot honom och den ståndpunkt han intog. Vid flera tillfällen hävdade han sin missions principer i motsats till varjehanda tendenser i förytligande riktning. Han har alltid med obrottslig trohet fasthållit vid missionens bibliska grund och vid dess mål såsom varande det att genom enskildas vinnande för Kristus på den grundliga omvändelsens väg förbereda bildandet av församlingar, som hava vilja och förmåga att underhålla sig själva och verka kraftigt missionerande i sin omgivning.

De politiska och sociala förvecklingar, som upprivit Kina under de senaste tjugu åren, ha naturligtvis i hög grad försvårat missionsarbetet och förelagt ledaren för en mission med ett tusental missionärer oerhört svårlösta problem. Mr Hoste har emellertid med orubbligt lugn och en hoppfull tro och seg handlingskraft tagit upp dessa problem och i stort lyckats lösa dem genom Guds underbara nåd. Hans älskliga hustru, född Broomhall, har outtröttligt delat hans mödor och stått honom bi i bön och arbete. Han har icke nöjt sig med att »hålla fästet», han blickar utåt och framåt och för cirka två år sedan utsände han ett maningsrop efter ytterligare 200 missionsarbetare för upprättande av nya stationer. Om än icke hela detta antal till fullo nåtts, ha dock så många erbjudanden ingått, att målet skymtar inom synhåll — ett högst märkligt bevis för troskraft såväl hos denne missionens ledare som hos de skaror som stå stödjande bakom honom — ett uppmuntrande och manande tecken för oss och alla.

Må Gud rikligen välsigna sin tjänare i år, som komma, och ännu länge låta honom få behålla hälsa och krafter till fortsatt tjänst.

Karl Fries.

Skriven till missionärerna!

Bedjen för missionärerna!

S. M. K:s årsmöte.

Svenska Missionens i Kina offentliga årsmöte 1931 tog sin början i Stadsmissionens Kyrksal onsdagen den 13 maj kl. 7 e. m. Skaran, som samlats, var ej då så stor, som vi kanske hoppats, men stunden var välsignelserik och givande.

De två föredragen, som höllos vid detta möte, voro refererade redan i förra numret av Missionstidningen Sinims Land. Vi nöja oss därför nu med att erinra om, att det var d:r *Karl Fries* och missionsföreståndare *Erik Folke,* som då tjänade såsom Ordets förkunnare. Dessutom föredrogs revisionsberättelsen vid detta möte och ansvarsfrihet beviljades för 1930 års förvaltning. Till revisorer omvaldes direktör F. T. Olsson, överste Ch. D. Tottie samt riksdagsman Carl Boberg och till revisorssuppleanter missionssekr. Tycho G. E. Dahlin, överingenjör P. E. Werner samt grosshandlare Alfr. Jansson.

I samband med revisionsberättelsen uttalades av ordföranden, doktor Karl Fries, Missionens tack till revisorerna för deras arbete. Troget och uthålligt ha våra revisorer tjänat under många år. Med varmt intresse och kärlek utföra de sin gärning. Vi ha i sanning anledning tacka Gud för vad han givit och giver i och genom dem.

Ett bönemöte, vid vilket många ledde i tacksägelse och förbön, ingick också såsom en del i detta möte, som efter gemensam tédrickning avslutades med ett kort anförande av disponent *Gust. Törnqvist,* Norrköping.

*

Så kom den stora högtidsdagen, Kristi himmelsfärdsdag. Då fortsatte årshögtiden med möte i Betesdakyrkan kl. 11 f. m. Efter gemensam sång samt bön av d:r Karl Fries talade missionär *August Berg* över dagens högmässotext. Denna predikan om vägen till himlen är utförligt refererad på annat ställe i dagens nummer av vår tidning. Efter honom skulle missionär Hugo Linder ha talat, men då han var förhindrad att närvara på grund av sjukdom, trädde i stället missionsföreståndare *Erik Folke* in i denna uppgift.

Kristi himmelsfärdsdag, sade missionsföreståndaren, är vår konungs kröningsdag. Han bar på denna sin kröningsdag sårmärkena och fick säkerligen höra Guds uppmaning: »Begär av mig, så skall jag giva dig hedningarna till arvedel och jordens ändar till rikedom.» Han bad och fick Guds jakande svar. Gud vill också sätta in dig och mig i svaret. Hur svara vi?

Jesus Kristus beder, och hans bön går långt. Denna dag är visserligen stridens dag, men vi få ej glömma, att han måste regera till dess han lagt alla fiender under sina fötter. Kampen är en strid på liv och död. Vi fråga ibland: Huru ska det sluta? — *Jesus på tronen är borgen för seger.* Må vi ej glömma missionärerna, som för det stora namnets skull dragit ut i denna strid. Konungen glömmer dem ej. Han älskar sina stridsmän och släpper ej sina trogna. Han reste sig ju för att taga emot Stefanus.

Jesus Kristus på tronen är en borgen för att de hungrande skola få livets bröd. Hedningarna längta efter evangelium. Predikotälten fyllas av åhörare, och Herren Jesus kan mätta deras hunger. Vi veta hur det känns att bli mättade. Skulle vi ej då även dela med oss? Låt oss duka bordet i kärlek!

Jesus Kristus på tronen är en borgen för att vi såsom tjänare få fortsätta att tjäna honom. I fyrtiofyra år ha vi såsom mission fått erfara vad Gud är och förmår. Och hans gåvor och kallelse kan han icke ångra. Av nåd få vi nu för Jesu Kristi skull gå in i ett nytt arbetsår.

Arbetet är stort, och man ropar efter förstärkning. Deras ögon stå till oss. Missionärerna såväl som kineserna fråga: När kommer hjälpen? — Vi behöva gå *snart,* ty vi befinna oss i en allvarlig kritisk tid. Må vi få nåd att gå åstad, tacksamma för att Herren Jesus är vår segerfurste.

*

Kl. 3 var gemensam middag anordnad på K. F. U. M:s Norrlandssal för mellan 70—80 deltagare. Den stunden var också en verklig högtidsstund. Flera tal höllos, bl. a. av prins O. Bernadotte samt doktor Karl Fries.

Kl. 6 e. m. fortsatte årshögtiden med möte i Betesdakyrkan, då doktor *Karl Fries* först talade om tvivel och otro med tanke på Guds rikes utbredande. Vi frestas ibland att i arbetet för Guds rikes utbredande förlora modet, att säga såsom Herrens tjänare i Jes. 49: 4: »Förgäves har jag mödat mig, fruktlöst och fåfängt har jag förtärt min kraft.» Även Herren Jesus synes giva uttryck för denna känsla, då han säger: »Vad skall jag likna detta släkte vid? — — — Ty Johannes kom, och han varken äter eller dricker, och så säger man: 'Han är besatt av en ond ande'. Människosonen kom, och han både äter och dricker, och nu säger man: 'Se vilken frossare och vindrinkare han är, en publikaners och syndares vän!'» (Matt. 11: 16—19). Paulus frestades ock att fälla modet (2 Kor. 4: 1). De otrognas sinne var så förblindat av denna tidsålders gud, att de icke sågo skenet som utgår från evangelium om Jesus Kristus. Men Guds barmhärtighet var grunden på vilken han vilade. Därför förlorade han icke modet trots täckelset, likgiltigheten. Han trodde, och därför talade han ock.

Herren Jesus tillämpar själv på sig Jes. 42: 1 f., Guds ord om sin tjänare, som han uppehåller, om tjänaren vilkens kraft icke skall förtyna eller brytas. Seger skall vinnas över allt tvivel. Ljuset skall segra över allt mörker, och segern skall vinnas genom ringa medel, det visar bl. a. Matt. 13. Göre då Gud oss trogna i uppgiften såsom Jesu Kristi sändebud.

*

Efter d:r Fries talade fru *Dagny Bergling*. Hon talade om Herren såsom sol och sköld. I ljuset från honom få vi se vår synd, och under hans sköld äro vi skyddade från syndens skuld och dom. Så här och så därute.

Vi få ge ut åt andra vad Gud givit åt oss, och så kan Gud använda oss. Det är en stor glädje att få se huru Gud använder och hjälper. Vi få se det, vi missionärer, under det att missionsvännerna i hemlandet få bedja och offra utan att få se. Men en gång skola även missionsvännerna få se dem, som på grund av deras bön och offer fått höra den ljuvliga uppmaningen: »Gör dig lös, du fångna Sions dotter!» (Jes. 52: 2) och som hava hörsammat den uppmaningen.

Något av vad fru Bergling fått se, fingo vi också höra om. Så fingo vi lyssna till en berättelse om en kvinna, som varit ivrig att göra goda gärningar för att samla egna förtjänster, men som lät allt detta fara samt fick ljus och glädje i Gud, då det blev klart, att »Frälsaren gjort allt» för henne. En annan blind och olycklig kvinna hade försökt att förkorta sitt liv men sedan fått erfara, att ljuset från Gud kunde skingra även hennes hopplöshets mörker.

*

Sedan missionssekreteraren läst hälsningar från olika delar av Sverige samt från Kina samt gjort ett utdrag ur årsberättelsen talade missionär *Oscar Carlén*. Tiden syntes honom för knapp för att han skulle kunna meddela allt det, som blivit levande för hans hjärta med tanke på denna stund. Han började med att läsa tre bibelställen: 2 Kor. 12: 9, 10; Jes. 55: 8 samt Ps. 92: 11. Särskilt betonades, att Guds nåd är oss nog, ty hans kraft fullkomnas i svaghet.

Med Moses såsom exempel visades, att vi kunna bliva för starka för Herren att använda, om vi nämligen lita på vår egen styrka. Vi få dock ej draga oss undan, komma med ursäkter och undanflykter, då vi känna oss svaga, ty då vi äro svaga och därför behöva Guds kraft bliva vi starka. Vidare påmindes vi om flera exempel från Domareboken, exempel på personer, som blivit beklädda med Guds kraft, samt om att det är i Jesus Kristus, som vi bliva starka. Honom förutan kunna vi intet göra; men i livsgemenskap med honom och tillgodo-

görande oss hans märgstarka rätter bliva vi liksom övergjutna med frisk olja.

*

Fredagen den 15 maj började mötena, som denna dag alla höllos i Stadsmissionens lokaler vid Stortorget, kl. 10.30 f. m. med en bibelstund, ledd av missionssekreterare *Martin Lindén*. »Det är gott att tacka Herren och att lovsjunga ditt namn du den högste» (Ps. 92: 2) var den sanning, som vi då stannade inför. Särskilt betonades, att det är gott att lovsjunga Herren i tre olika bemärkelser: 1. Gott i betydelsen gott och välbehagligt inför Herren; 2. Gott därför att något gott, »god frukt», kommer därav samt 3. Gott i betydelsen av att det kännes gott, är ljuvligt.

Efter en kafferast vidtog sedan kl. 12 ett möte, då tankarna samlades kring ämnet: »Vår kallelse — Våra möjligheter.» — Fru *Ester Fredberg* skulle ha talat om vår kallelse och våra möjligheter i hemlandet såsom missionsvänner, men var på grund av sjukdom förhindrad att närvara vid mötet. Och dock fingo vi del av hennes tankar. Hon hade nämligen godhetsfullt nedtecknat dem, så att de kunde uppläsas. De mottogos med stor tacksamhet, och önskan har uttalats om att få detta anförande infört i Missionskalendern Hans Stjärna i Östern. Vi referera det därför ej här.

»Vår kallelse och våra möjligheter såsom S. M. K:s hemarbetare» var ämnet för ett anförande av missionsföreståndare *Erik Folke*. Då gavs oss en inblick i arbetet på expeditionen, ett arbete, som icke blott består i mekaniskt arbete, såsom räkenskaper, arbete med tidningen, brevskrivning etc., utan även i samtal och tankeutbyte. Det är också av synnerligt stort värde att få utbyta tankar med våra vänner, en förmån, som vi med glädje begagna oss av. Bland hemarbetarna finnas även sådana som äro ute och resa. Därigenom komma vi i förbindelse med missionsvännerna och få röna så mycken uppmuntran. Vi ha också allt kommittéarbete, och vi äro så glada att vi i det arbetet få gå till sammanträdena med bön, vara där i andens gemenskap och gå därifrån med tacksägelse.

*

Så förflyttades vi ut till Kina för att se på vår kallelse och våra möjligheter där. Verksamheten bland männen skildrades av missionär *Oscar Carlén*. I detta arbete känna vi stort behov av att få inhemska medhjälpare och ha därför kurser där sådana utbildas. Så ha vi bibelkurser för de troende männen, sommarkurser samt arbetet i allmänhet för att förkunna evangelium bland männen och föra så många av dem som möjligt fram till avgörelse för Kristus. Tillfällena till helig tjänst äro många och rika. O, att vi blott hade krafter nog att taga dem i akt!

Fru *Gerda Carlén* gav en inblick i verksamheten bland kvinnor. I det arbetet är *gästemottagning* av stor betydelse. Därför finnes alltid en kristen kineskvinna, som kan taga hand om de besökande. Dessa komma kanske av nyfikenhet, kanske för att få medicin eller annan hjälp, eller kanske drivna av längtan att få höra om Gud. Alltid försöka vi lära dem något, som kan fastna i deras hjärta och sinne, och flera ha på detta sätt blivit vunna för Gud.

Vidare gå vi ut på *husbesök*, ett arbete som ej är så lätt, enär man aldrig får tränga sig in i ett hem utan måste vänta tills man blir inbjuden. Man får försöka tala till kvinnor, som sitta utanför sina hem, i hopp om att de skola inbjuda till besök.

Vi ha också *möten ute i de olika hemmen*. Till dessa inbjuda då respektive värdinnor grannar och vänner, så att vi kunna nå dem med budskapet om evangelium.

Slutligen ha vi *bibelkurser* och *bibelskolor för kvinnor*. S. k. kvinnoskolor, där kvinnorna få individuell hjälp och undervisning, och där de få vara så länge de ha tillfälle därtill, behövde anordnas på *alla* stationer. O, att vi hade flera personliga krafter, som kunde ägna sig åt denna verksamhet!

Fröken *Ingeborg Ackzell* talade om verksamheten bland ungdom. Härvid stan-

nade hon särskilt för huru Kinas ungdom skall bli i stånd att föra andra till Herren Jesus, sedan de själva lärt att älska honom.

För de unga i Kina är det ej lätt att få en stilla ensam stund med Herren i hemmet. Familjen är oftast stor, ty farföräldrar, farbröder, fastrar och kusiner bo där i gården tillsammans med far, mor och syskon. Och de unga skola vara lydiga och hjälpa till. Även om de kunna läsa, är det ej så säkert att de förstå vad de läsa. De behöva hjälp.

Huru härligt är det ej att få samla dem i skolorna! Där kunna de få stilla enskilda stunder med Herren. Där få de tala ut med varandra och med oss. Där få de undervisning och hjälp. O, vad det är roligt att få läsa bibeln tillsammans med de unga!

Vi behöva bibelskolor för ungdom samt män och kvinnor utrustade för arbetet där. Vi behöva ungdomsbibliotek, och vi behöva åtminstone en missionär, som kan ägna sig helt åt verksamheten bland Kinas ungdom.

*

Doktor *Karl Fries* avslutade detta möte med att erinra om 2 Tim. 2: 1, 2. Det ordet talar om framåtskridande, ej om tillbakagång. Vi kunna bliva allt starkare i den nåd, som är i Kristus Jesus. Själva stärkta gäller det för oss att finna och fostra personer, som äro förtroende värda. Därtill give oss Gud nåd och kraft!

*

»Ungdomsmötet» på kvällen var ej så talrikt besökt, som vi hoppats det skulle bliva. Kanske avskräckte domonstrationerna i Stockholm den kvällen somliga från att gå ut. Men ett gott möte var det, riktigt »Steninge-stämning» tror jag det var någon sade. Betyder ej det, att Gud blir stor och vi själva små, att vi bliva såsom Guds små lyckliga barn, som enkelt och naturligt fröjda oss inför vår store Gud, vår käre himmelske Fader?

»De stora behoven», så var ämnet formulerat. Missionsföreståndare *Erik Folke* talade om att vår Fader vet, vad vi behöva (Matt. 6: 8) och om att behoven fyllas i härlighet, i rikt mått och på ett härligt sätt, i Jesus Kristus.

Fröken *Lisa Blom* talade först om huru vi behöva, att Gud *förnyar* sina gärningar. Så kom hon in på sitt älsklingsämne, talade om vad Gud gjort under dagar, som gått, och nog kände vi då behovet av att få sådana gärningar förnyade.

Vi behöva ock därute och här hemma personliga krafter, som taga vara på det heliga och stora arvet efter dem som fått hembud. Det är ett arv av tårar och lidande, men ock ett arv som medför glädje och har en stor lön. Det är ett arv, som vi böra förvalta med kärlek, förtröstan och frimodighet under bön och försakelse.

Över våra klena missionärer behöva vi nedbedja kraft, och för allt vårt arbete behöva vi av Gud utbedja oss de medel, som behövas. Må vi ej glömma att, då vi bedja om nya missionärer, även bedja Gud giva Kommittén frimodighet, så att den aldrig för ekonomiens skull behöver tveka ifråga om utsändandet av nya missionärer. Utresorna äro dyra, och jag får nästan alltid hjärtklappning då biljetter skola beställas. Jag är så rädd, att vi stå i vägen för Guds välsignelser, så att behoven ej kunna fyllas. Det är ett stort behov.

»Jag behöver dig, o Jesus till att skyla all min brist;
jag behöver dig i livet och en gång i döden sist.
Jag behöver dig beständigt vid vartenda steg jag tar;
endast uti din gemenskap nog och övernog jag har.»

Före den gemensamma tédrickningen talade även missionssekreterare *M. Lindén*, som särskilt betonade, att då Herren Jesus gav Petrus ett updrag, sade han två gånger: »Följ mig» (Joh. 21: 19, 22), och om att det är då vi komma på rätt plats i förhållande till Herren, då vi följa honom, som behoven kunna fyllas Efter

tédrickningen avslutade fröken *Selma Nyblad* med en kort aftonbön.

*

Så kom lördagen den 16 maj, den sista dagen i högtiden, med den sedvanliga utflykten till Missionshemmet i Duvbo. Den dagen hade vi som vanligt gemenskap vid dukade bord, vittnesbörd av en mängd talare, sång och bön samt ordets betraktande. Därmed avslutades årshögtiden år 1931, det 44:e i ordningen av S. M. K:s årsmöten. Mycket hade även denna årshögtid genom Guds nåd givit oss, och med tacksamhet tänka vi tillbaka på den. Må minnet bliva oss till uppmuntran och till hjälp under kommande dagars tjänande. *M. L.*

FRÅN REDAKTION OCH EXPEDITION

Missionstidningen Sinims Land.

Under sommarmånaderna, juni—september, kommer Missionstidningen Sinims Land i år, i likhet med föregående år, att utgivas med endast ett nummer i månaden.

Ett meddelande.

Vi hava mottagit ett brev, enligt poststämpeln avsänt från Skellefteå den 22 sistlidne maj. Brevet lyder så: »En blomma till mor den 8/5 kr. 10: — att användas efter gottfinnande. Onämnd.» I brevet fanns emellertid vid framkomsten ej några pengar, varför vi ej kunna införa summan i redovisningen. Då vi ej kunna sätta oss i förbindelse med brevets avsändare, meddela vi detta här såsom förklaring till att posten ej återfinnes i redovisningen.

Nyantagen missionsarbetare.

Vid senaste Kommittésammanträdet beviljades en ansökan om att få utgå såsom Svenska Missionens i Kina missionär, vilken inkommit från fröken *Gudrun Boqvist*, Östersund. Fröken Boqvist kommer v. G. att i höst tillsammans med förut antagna fröken Gerda Gustavsson avresa till London för språkstudier. Må hon och alla de unga, som känna sig kallade att bliva missionärer, få vara inneslutna i misisonsvännernas kärleksfulla hågkomst och trogna förbön.

Missionärsavskiljning.

Söndagen den 12 nästkommande juli kommer v. G. fröken *Thyra Lindgren* att avskiljas till Svenska Missionens i Kina missionär. Denna högtid planeras att hållas i *Arjeplogs kyrka*, eftersom fröken Lindgren tjänstgjort som lärarinna i Arjeplogs församling. Vi anbefalla högtiden såväl som fröken Lindgren åt missionsvännernas hågkomst i förbön.

Svenska Missionens i Kina Bibel- och Ungdomsveckor sommaren 1931.

Svenska Missionen i Kina planerar i år att anordna två Bibel- och Ungdomsveckor: En på Solbacken i Åhus, Skåne, den 23—28 juni och en som vanligt på Steninge den 21—26 juli. Nu ville vi därför utbedja oss missionsvännernas bistånd för att få deltagare, särskilt *ungdom*, i dessa våra möten. Vi tro det vara av stor betydelse för de unga att få några dagar i lugn och ro under det inflytande, som brukar vara rådande vid dessa möten. Vi vilja ock göra allt, vad vi kunna för att nå det mål, som vi satt för dessa möten: Att söka hjälpa deltagarna in i en sådan ställning till Herren Jesus, till Bibeln, bönen och missionen, att de i sin mån må kunna främja Guds rikssak på jorden och, i den mån Gud visar det vara i överensstämmelse med sin plan, bliva S. M. K:s medhjälpare i arbetet för Kinas evangelisering.

*

Kursledare blir missionföreståndare *E. Folke*.

Programmet kommer bl. a. varje dag att upptaga: En gemensam, stilla bönestund före frukost samt en bibelstund och ett orienterande missionsföredrag på f. m. På eftermiddagarna anordnas varje dag möten etc. efter för varje dag uppgjort program.

*

Vid *mötet i Åhus* komma bibelstunderna att ledas av missionsföreståndare Erik Folke, varjämte vi hoppas få räkna missionär *Aug. Berg,* missionssekr. *M. Lindén* samt fröknarna *Anna Gauffin, Lisa Blom* och *Ingeborg Ackzell* m. fl. såsom medverkande.

Föredrag planeras att hållas över bl. a. följande ämnen: *»Världsmissionsläget just nu», »Missionsläget i Kina just nu»* samt *»Läget inom S. M. K. just nu».*

*

Vid *mötet på Steninge* komma v. G. bibelstunderna att ledas av missionssekr. *M. Lindén,* varjämte vi, förutom kursledaren *E. Folke,* hoppas få räkna doktor *Karl Fries,* fröken *Lisa Blom,* missionär *L. Hugo Linder,* missionärsparet *O.* och *G. Carlén,* fröknarna *Ingeborg Ackzell* och *Minnie Nicholson* m. fl. såsom medverkande.

Föredrag planeras att där hållas över bl. a. följande ämnen: »Missionsläget i slutet av 1880-talet och nu», »Något om nutida händelser och rörelser», »Guds gåvor skänkta särskilt åt oss i nutiden» och »Vår uppgift såsom kristna och missionsvänner.»

*

Priset för deltagande i kurserna blir ett för allt för vardera hela tiden kr. 25: —, häri inberäknat en deltagareavgift till hjälp för bestridande av omkostnaderna för mötena. *Deltagarna böra medtaga handdukar, sänglinne, filtar och kuddar.*

Anmälan om deltagande bör göras *snarast möjligt* till Svenska Missionens i Kina expedition, Drottningatan 55, Stockholm.

En hälsning från språkskolan.

(Utdrag ur privatbrev.)

Jangchow. Ku. den 29 mars 1931.

Jag har så länge tänkt att sända en hälsning, men så har tiden gått och det har tråkigt nog, stannat vid bara tanken. Nu ville jag dock ta tillfället i akt och säga ett innerligt och varmt tack för all kärlek och omtanke, jag fick röna under min tid i Stockholm. Må Herren löna efter rikedomen av sin nåd.

Vi ha nu varit här ute omkring tre månader, men nog måste jag säga, att det är ofattbart. Tiden har gått så fort. Jag tycker ej det är mer än någon månad sedan. Den första månaden var litet besvärlig, ty jag var så besvärad av bölder, men nu är jag åter fullt frisk och pigg och känner mig så lycklig att få vara här ute. Gud har varit så oändligt god mot mig. — Jag ville också säga ett innerligt tack för Edra förböner. Ofta har jag fått erfara bönesvarens kraft. Vilken stor förmån det ändock är att få äga bedjande missionsvänner i hemlandet. —

Tiden på språkskolan har varit underbart skön. Vi ha i sanning fått erfara, att Gud bor mitt ibland oss. Då det gäller språket, så får jag arbeta ganska hårt, men Gud hjälper, och det är så intressant. Man tycker, att tiden går alldeles för fort. Vi veta ej ännu, hur länge vi få stanna här på språkskolan. — De engelska flickorna få nog snart resa, ty mr Gibb skall komma hit den 9 april för att placera dem. Det är en stor skara här i år, 45 st. Jag tror ej, att det varit så många elever här på flera år. Vi ha ej heller någon känning av oroligheterna. Det har varit lugnt allt sedan vi kommo hit. Det är en kristen general här för tillfället. Han har varit till stor hjälp och välsignelse för missionärerna och de kinesiska kristna. I missionens skola här i Jangchow har Gud börjat ett underbart verk. Det är några, som blivit frälsta i vinter. Vi voro där för

ett par dagar sedan. Det var så intressant att se skolan. För tillfället är det 90 elever där.

I går bereddes Maja Lundmark och jag en särskild överraskning och glädje, i det vi fingo var sin chokladask från Tyra Lindgren, genom den flicka, som först läste engelska med Tyra Lindgren, sedan hon kommit till London. Hon kom i går hit till språkskolan från London. Det var så roligt att få en hälsning, och jag behöver väl ej säga, att chokladaskarna beredde oss särskilt stor glädje. Vi hade en trevlig stund omkring dem. — Nu börjar det att bli så vackert och grönt här ute och riktigt varmt väder. I går var jag ute på en lång promenad utåt landsbygden, omkring en och en halv timmes promenad. Det var så roligt, ty det var första gången jag var utom staden.

Nu måste jag sluta med innerliga och varma hälsningar till alla från tillgivna

Ebba Vidén.

Från Sinan Ho.

Den 2 april 1931.

Kära Missionsvänner!

När jag i går kom hem från en resa och fann Sinims Land på mitt bord, blev jag naturligtvis mycket glad, och särskilt tackar jag alla, som kommit ihåg Barnhemmet med gåvor. Så gärna jag än ville, hinner jag ej skriva till var ock en särskilt, förlåt det.

Vi bo här och få arbeta i fred ungefärligen som då Jerusalems murar återuppbyggdes. Söderifrån äro rövarna helt nära, men en avdelning av frivilliga folkarmén på 1,200 man söker bevaka gränsen. Här bo som vanligt officerare och då de hålla utkik för egen del, känna vi oss rätt lugna också. Nedre våningen är full av skolbarn och även på missionsstationen ha vi också fullt av arbete med läsning för män, kvinnor och barn. Kommc det blott regn, så bleve det säkert en god skörd. »Glädjens i hoppet, varen tåliga i nöden, i bönen ihärdiga.» I går gick en ung man in genom de eviga portarna. Han var lycklig i Herren, så fastän vi i dag skola mylla ned hans stoft i jorden kännes det som att så ett frö. »Han skall uppstå till de rättfärdigas uppståndelse.» Uppb. 3: 10.

Eder

Maria Pettersson.

Från Pucheng Shensi.

Den 18 april 1931.

Kära Vänner! Frid!

Vi äro nu åter i Pucheng, denna gång sen den 8:de dennes, efter att åter ha varit i Tungchow en 14 dagar, under vilka det varit stormöten i Tungkuan, Chao-I och Ti-hu, på vilka tre platser Hanna Wang och Nils varit med, under det Minnie Nicholson och jag varit hemma. Här pågår nu stormöte, som började i går, efter tio dagars bibelkurs, dopklass. Vi hade över 50 dopkandidater, däribland 4 skolflickor och lika många pojkar, tror jag det var. Av de förra döptes en och av de senare två. Alla dopkandidaterna äro så intresserade och uppriktiga som det synes.

I går afton började mötet med ett välkomstmöte av Nils. O, så fullt kapellet var med folk! Men de fingo inte rum inne i kapellet alla, utan vi hade tagit ned hela framväggen, inåt gården till. Den är av bräder. Så nu kunna de sitta där ute också, och det är välbehövligt, ty det hade varit omöjligt få rum där inne. Herr C. Blom är här och medverkar, och vi äro så tacksamma, att han kunde komma. I höstas lyckades det ju ej på grund av krig, som utbröt just då vi voro i Tungchow på stormöte.

Vi ha just haft dop nu i dag kl. 12, och trettio personer döptes, därav 18 kvinnor, den nyss nämnda skolflickan inberäknad. 12 män med de två gossarna inberäknade. De övriga 20, eller 22, skulle få vänta till hösten. Om de då ännu stå fasta i tron, få de väl bli döpta då. Ett par kvinnor, som skulle blivit döpta i vår, kunde ledsamt nog inte komma på grund av hemförhållanden. Vilken lycklig, men allvarsam skara, dessa vitklädda kvinnliga kandidater var, där de stodo vid dopgraven. Jag passade på att knäppa dem före dopakten,

medan de stodo där i bön. Hoppas att kortet lyckas! Skall i så fall sända det nästa gång. Det var så mulet, att då männen sedan döptes, var det för mörkt att kunna ta dem. Det ser ut att bli regn och därom bedja vi, ty det är så torrt.

Den 19 på kvällen.

I natt föll ett härligt regn, och det har varit mycket tack och lov för det i dag. Vi ha haft goda välsignade möten i dag.

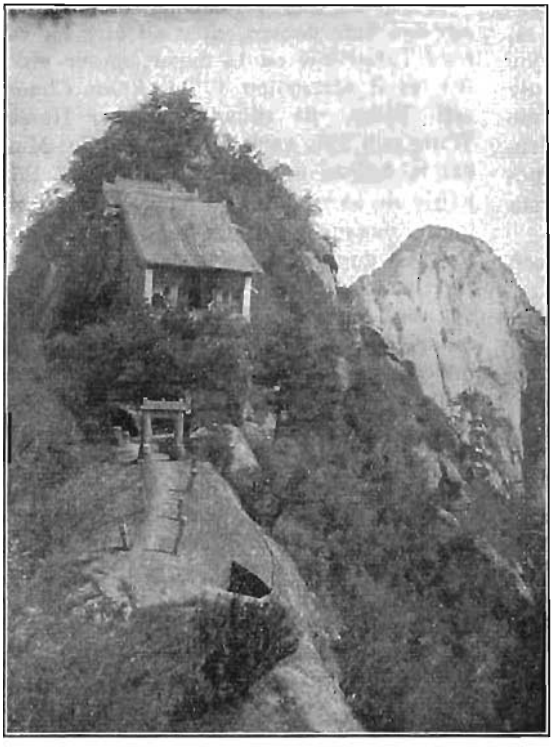

Bild från södra Shensi.

I c. m. var det vittnesbördsmöte, då de nydöpta skulle få ett tillfälle, att omtala, hur Gud lett dem att omfatta frälsningen. Det tog rätt lång tid, ty de voro ju många, som skulle tala. Särskilt roligt var det att höra en av skolgossarna avlägga ett så klart och tydligt vittnesbörd om hur han sett sig själv som en förlorad syndare, och hur Jesus frälst honom. F. ö. fingo vi höra om hur Gud använt olika sätt och medel med var och en, men resultatet var det samma. De hade omvänt sig från avgudarna till att tjäna den levande Guden.»

I kväll var de nydöptas välkomnande och mottagande i församlingsgemenskap, och så ett skönt, gripande nattvardsmöte lett av herr C. Blom, som talade så allvarligt och rannsakande. Det var rörande att se dessa nydöpta för första gången mottaga Herrens heliga nattvard.

Bland kvinnorna, som jag bäst känner till, är det flera som Gud redan använt till själars frälsning. Gamla, krokiga lilla fru Uh, som skiner som en sol. O, vad hon var lycklig att nu äntligen ha blivit döpt. Det blev ju intet dop i höstas. Så en präktig 35—40 års kvinna från staden. Egentligen är hon från Sanyaa, men har bott här ett år eller så, är änka och har två vuxna, gifta döttrar. Döttrarna och ena mågen vilja också tro på Gud, och den ena av döttrarna kommer varje dag några timmar och hör på undervisningen i skolan. Denna änka är välbärgad, och hon gav flera dollar i kollekten nu vid mötet. Vi hoppas, att hon, om Herren dröjer, skall kunna bli till hjälp i evangelii tjänst Hon ämnar försöka komma in i Bibelskolan i Sanyuan till hösten. Må Herren välsigna henne och i henne fullborda allt godhetens uppsåt och trons verk! Bedjen därom! Också en svägerska till henne kommer nu till mötena och är mycket intresserad. Hoppas hon också må bli frälst snart.

Vi ha dessa gångna månader mycket bett om, att vad som hände oss i julas skulle få bli till Guds rikes framgång i Pucheng, och vi veta ju att i I kära vänner bedit om detsamma. Jag tror vi våga säga, att Herren redan börjat besvara dessa våra böner. Prisat vare hans namn!

I morgon blir det allmänt uppbrott, och så många vilja ha medicin innan de gå hem, för sig själva och för sina närmaste, att det blir stor brådska innan alla komma iväg. Vad man känner svårt, är att

man får så litet tid att samtala med dem enskilt, men under mötesdagarna är man så upptagen med allt annat. Dagarna äro ju så fulla av möten, att man inte hinner med mer än måltiderna emellan. Vi skulle gärna velat ha kvinnorna kvar en dag till, men de flesta gå hem i morgon efter avslutningsmötet, som är kl. 7 f. m., då de få sällskap med sina manliga släktingar. Vi äro så tacksamma till Gud, som låtit oss få ha detta möte i frid utan yttre oro.

Vår bibelkvinna fru Li har varit ute i distriktet sen i slutet av febr., och Herren har fått använda henne till stor välsignelse för flera. I Hsiaoi, där hon nu sist varit en hel månad och haft vällingkök och läskurs, har hon fått vinna flera för Gud, och har även varit medlet i Guds hand till att förnya flera av de gamla, kalla och ljumma kristna. Vi tacka Gud för henne, att hon själv blivit så välsignad av Gud och så använd.

Den 23! Nu äro alla hemresta, och Nils skjutsade C. Blom och Hanna Wang till Tungchow i måndags e. m. och sedan Blom vidare till Tungkuan i tisdags. Minnie Nicholson skulle lämna Tungchow i dag. I morgon, om vi hinna bli iordning, ämna vi resa till Tungchow, ty på söndag är det stormöte i Longchi, och på tisdag i Kuchuan, och vi hoppas kunna vara med där då.

Nu de hjärtligaste hälsningar till Eder alla, och tack för all förbön, som vi varit föremål för, denna sista tid särskilt. Vi ha fått erfara kraften av det.

Edra i Herren

Nils och *Olga Styrelius.*

REDOVISNINGAR

för medel influtna till "Svenska Missionen i Kina" under maj 1931.

Allmänna missionsmedel.

704.	»Herren förser»	5: —
705.	»Ett litet tackoffer 14 mars», H. A., Flisby	5: —
706.	J. S., Huskvarna, på födelsedagen	15: —
707.	»Tackoffer, K. M. L.»	25: —
708.	Från Källunge, gm A. B.	40: —
709.	D:o Vallstena, gm d:o	40: —
711.	Koll. i N. Fogelås	11: 50
712.	D:o i S. Skärstad	7: —
713.	Barkeryds arbetsfören.	150: —
714.	D:o mfg, resebidr.	10: —
715.	Källeryds arbetsfören., 50: —, resebidrag 5: —	55: —
716.	Koll. i Fredriksdal	22: —
717.	D:o i Malmbäck	17: —
718.	D:o i Hok	9: 20
719.	B. T., Hok	5: —
720.	K. S., d:o	10: —
721.	Mfg i Svennarum	15: —
722.	Koll. i Sävsjö	11: 35
723.	G. C., Sävsjö	10: —
724.	G. S., Ramsberg	10: —
725.	Koll. i Bergviks kyrka, 19 april	15: 85
726.	Onämnd, Bergvik	10: —
727.	Koll. i Nyholm, Boliden, 25 april	23: 10
728.	D. K., Kåge	5: —
729.	Koll. i Sävenäs, Kallholmen	27: 25
730.	D:o i Församlingshuset, Bollnäs	34: —
731.	D:o i syfören., Bergvik, 30 april	28: 10
732.	D:o i Bergvik, 30 april	6: 62
733.	H. R., Uppsala	10: —
734.	H. & I. J., Gbg	40: —
735.	Syfören. i Magra	250: —
738.	Ö. & V. Syfören., Jkpg	125: —
739.	»Ps. 72: 12»	10: —
742.	A. M., Malmö	25: —
744.	»Senapskornet», Lidköping	40: —
745.	E. J., Boden, till Joh. Aspbergs underhåll	100: —
746.	Koll. på K. F. U. K., Norrköping	20: —
747.	Koll. påskdagen bland gästerna på Björkliden	40: —
748.	»Tionde»	15: —
749.	G. B.	10: —
750.	H. F., Uttersjöbäcken	15: —
751.	»Marias sparb.» gm S. L., Ystad	25: —
753.	Onämnd, fr. Vrigstad	5: —
754.	J. D. S., Kvidinge	100: —
755.	»Annie»	10: —
756.	N. S., Laxviken	10: —
757.	Koll. i Stockaryd	16: 50
758.	D:o i Bor.	10: —
759.	D:o i Fryele	9: 50
760.	D:o i Råhult	11: 50
761.	D:o i Broby	18: 25
762.	D:o i Hagshult	5: 25
763.	D:o i Skillingaryd	75: —
764.	D:o i Åker	7: —
765.	D. S., Trädet	5: —
766.	G. K., Björköby	20: —
767.	F. B., Skellefteå	10: —
769.	Kinafören. »Hoppet», Helsingfors	200: —
770.	E. A., Vetlanda	100: —
771.	Auktionsmedel från Vetlanda flickförening	600: —
772.	H. J—n	60: —
773.	Holmestads missionskrets	100: —
774.	Måndagssyfören., Norrköping	40: —
775.	Gm H. G., Sthlm	10: —
776.	F. P., Björklinge, bidrag till koll. i Betesdakyrkan	10: —
777.	»Tackoffer 13 maj»	10: —
778.	J. K. Y. F:s missionskrets efterskörd till S. M. K:s böne- & offerdag	50: —
780.	»En liten blomma vid Aug. Dahléns, Sala, bår	5: —
781.	Undenäs, Mfg, resebidr.	5: —
782.	Koll. i Församlingssalen, Hova	26: 78
783.	Onämnd, Hova	10: —
784.	Koll. i Leksberg	11: 19
785.	B. K., Tidan, resebidr.	5: —
786.	Juniorerna i Immanuelskyrkan, Katrineholm	10: —
787.	C. A. F., Sthlm, sparb.	9: —
788.	Koll. i Betesdakyrkan, Sthlm, Kristi himmelsfärdsdag	645: 47
789.	Onämnd, fr. Lund	50: —
790.	»Onämnd»	100: —
791.	H. C., Sandhem	15: —
794.	Onmänd, ett tackoffer till Herren»	25: —

797. A. P. 100: —
798. E. K., Lit, till Hanna Wangs underh. 100: —
800. O. O., Alingsås, sparb.-medel 7: 27
801. A. H., Småskoleklass, Katrineholm 3: 10
802. California Kommittén, till N. & O. Styrelius underh. 75: 06
804. »Gunnar» 20: —
806. »H., Herren hjälper», Värnamo 5: —
807. O. S., Lemnhult 5: —
808. Offerstunden i Skellefteå, gm S. N. 950: —
809. »En vän», d:o, gm d:o 800: —
810. M. Ö., Innervik, sparb., gm d:o 10: —
811. F. L., d:o, d:o gm d:o 3: —
812. L. Ö., d:o, »till lilla Gretas minne», gm d:o 12: —
816. »Kinesernas vänner», Jkpg, Offerinsaml. 25 maj 31 400: —
817. Koll. å K. F. U. K., Huskvarna, till Ester Bergs minne 25: 50
819. »En blomma på Mormors bår d. 13 maj, till Judith Hultqvists underhåll, L. S.» 2: —
821. »Mors dag», ett litet tackoffer», Filip. 4: 19» 10: —
822. Koll. i Skövde 44: 73
823. D:o i Mariestad 50: —
824. Es. 26: 4, till C. Bloms underh. 100: —
825. Ps. 77: 15, till R. Andersons d:o 100: —

Kr. 6,581: 67

S. M. K:s Pensionsfond.

796. Syfören. n:r 3, Sthlm 78: —
799. D:o n:r 2, d:o 139: —
826. »2 Mos. 35: 5» 50: —

Kr. 267: —

Särskilda ändamål.

710. Yngl.-fören. Libauon, Gbg, till unge mäns arb. i Hoyang 100: —
736. Syfören. i Magra, till Judith Hultqvist, att anv. efter gottf. 50: —
737. Församl. Vanadislunden, Sthlm, till pastor Kaos underh. 100: —
740. Ps. 72: 12, till Maria Pettersson, att anv. enl. överensk. 20: —
741. E. L., till Hilma Tjäder, att anv. efter gottf. 10: —
743. Syfören. n:r 1, Sthlm, för bibelkv. i Honanfu 153: —
752. »En kinavän», Malmköping, till Morris & Carola Bergling, att anv. efter gottf. 19: 27
768. Kristinebergs söndagsskola, till Ville Berling att anv. för två barn i Hoyang 33: —
779. M. E., Norrköping, till Maria Pettersson, att anv. efter gottf. 10: —
792. Rundsbygdens småskola, till Hanna Wang, att anv. enl. överensk. 10: —
793. L. S—m, Sthlm, till Malte Ringberg för d:o 40: —
795. Koll. på K. F. U. M., Gbg, vid H. Linders besök, till ungdomsverks. i Yuncheng 55: —
803. Redbergslids syfören., Gbg, till underh. av lärare och evangelist i Mienchih 200: —
805. Daggryningen i K. M. A., till Daggryningens skolor i Kina 3,250: —
813. S. N., Skellefteå, till Ishih kapell, gm S. N. 75: —
814. N. N., d:o till d:o gm d:o 20: —
815. Sparb.-medel från Söndagsskolan i Kristineberg 12: —
818. S. M., Sthlm, till de nödl. 27: 50
820. »Mormors minne» till bibelkv. verks. i Puchowfu, gm J. A. V. P., Mönsterås 25: —

Kr. 4,209: 77

Allmänna missionsmedel	**6,581: 67**
S. M. K:s Pensionsfond	**267: —**
Särskilda ändamål	**4,209: 77**
Summa under maj mån. 1931:	**Kr. 11,058: 44**

Med varmt tack till varje givare!

»Ja, om än bergen vika bort och höjderna vackla, så skall min nåd icke vika ifrån dig och mitt fridsförbund icke vackla, säger Herren, din förbarmare.» Jes. 54: 10.

Missionstidningen
SINIMS LAND.

utkommer 1931 i sin 36:de årgång.

Organ för Svenska Missionen i Kina. ansvarig utgivare: *Erik Folke*. Redigerad under medverkan av *Martin Lindén* m. fl. Utkommer med 20 nummer om året, samt innehåller uppbyggelseartiklar, bibelstudier, brev fr. Kina, uppsatser för ungdom samt missionsnotiser från när och fjärran, m. m. m. m.

Tidningen kostar: helt år kr. 2: 25, 3 kvartal kr. 1: 75, halvår kr. 1: 25, 1 kvartal kr. 0: 90.

Sänd till utlandet kostar tidningen kr. 2: 75 pr år.

Prenumerantsamlare, som verkställa prenumeration å närmaste postkontor, erhålla, mot insändande till exp. av postens kvittenser, kr. 2: 25 för varje 6-tal ex. men då intet friexemplar.

När 5 ex. eller därutöver rekvireras från exp., erhålles vart 6:te ex. gratis.

Provexemplar erhållas gratis från expeditionen. *Redaktionen.*

Expedition: **Drottninggatan 55.** Telegramadress: **"Sinim", Stockholm.**

Telefon: **44 59. 54 73.** Postgirokonto n:r **502 15.**

INNEHÅLL:

Vägen till himlen. — D. E. Hoste. — S. M. K:s årsmöte. — Från Red. och Exp. — S. M. K:s Bibel- och Ungdomsveckor. — Från missionärerna. — Redovisning. — Missionstidningen Sinims Land.

Stockholm, Svenska Tryckeriaktiebolaget, 1931.
313066